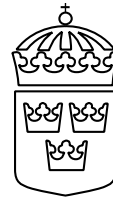

Regeringens proposition 2016/17:3

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska långsiktiga investeringsfonder

Prop.
2016/17:3

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 22 september 2016

Stefan Löfven

Per Bolund
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Europaparlamentet och rådet antog den 29 april 2015 förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder. Förordningen är tillämplig från och med den 9 december 2015.

Förordningen syftar till att förbättra möjligheterna till finansiering av små och medelstora företag och långsiktiga projekt inom Europeiska unionen. Detta ska möjliggöras genom att det skapas ett nytt slag av reglerade investeringsfonder som betecknas europeiska långsiktiga investeringsfonder.

I propositionen föreslås bestämmelser som syftar till att anpassa svensk lagstiftning till förordningen.

I propositionen föreslås även ytterligare kompletterande bestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder och förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande som har behandlats i samband med införlivandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Förordningarna syftar till att anskaffa kapital för att finansiera små och medelstora tillväxtföretag i en tidig utvecklingsfas respektive till finansiering av socialt företagande. Ändringarna innebär att det förtydligas att Finansinspektionen får ta ut årliga avgifter för tillsynen enligt förordningarna och att inspektionens beslut enligt förordningarna är överklagbara.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 februari 2017.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	4
3	Ärendet och dess beredning	7
4	Eltif-förordningen	8
4.1	Syfte och tillämpningsområde	8
4.2	Placeringsregler	8
4.3	Inlösen av fondandelar	9
4.4	Marknadsföring av fondandelar	9
5	Kompletteringar till Eltif-förordningen.....	10
5.1	Ändringar införs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	10
5.2	Behörig myndighet.....	11
5.3	Tillstånd och återkallelse av tillstånd	12
5.4	Förvaringsinstitut	13
5.5	Underrättelse om marknadsföring	16
5.6	Tillsyn och ingripanden.....	18
5.7	Avgifter	20
5.8	Överklagande	21
5.9	Myndighetssamarbete.....	22
5.10	Ikraftträdande	23
6	Förslagets konsekvenser	24
7	Författningskommentar	25
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder.....	27
Bilaga 2	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder.....	51
Bilaga 3	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande	68
Bilaga 4	Promemorians lagförslag.....	89
Bilaga 5	Förteckning över remissinstanserna	92
Bilaga 6	Lagrådsremissens lagförslag	93
Bilaga 7	Lagrådets yttrande	96
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 september 2016	97

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

dels att 13 kap. 15 § och 16 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 1 a § och 9 kap. 7 a §, och närmast före 9 kap. 7 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 a §

Det finns kompletterande och avvikande bestämmelser om vissa AIF-förvaltare, alternativa investeringsfonder och förvaringsinstitut i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande, och

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

9 kap.

Förvaringsinstitut för europeiska långsiktiga investeringsfonder

7 a §

Ett förvaringsinstitut för en europeisk långsiktig investeringsfond som marknadsförs till icke-professionella investerare ska vara

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, i den ursprungliga lydelsen.

en bank eller ett annat kreditinstitut.

13 kap.

15 §²

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och under rättelser enligt denna lag samt underrättelser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande.

För Finansinspektionens tillsyn enligt denna lag samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna, ska AIF-förvaltare som anges i 1 § betala en årlig avgift.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och under rättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 samt underrättelser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013.

AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens tillsyn enligt

- a) denna lag,
- b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
- c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, och
- d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760.

² Senaste lydelse 2014:496.

16 kap.

1 §

Finansinspektionens beslut enligt 13 kap. 14 § och 14 kap. 23 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag *eller beslut enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013, i den ursprungliga lydelsen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, i den ursprungliga lydelsen, eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, i den ursprungliga lydelsen*, får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.

3 Ärendet och dess beredning

Europaparlamentet och rådet antog den 29 april 2015 förordning (EU) 2015/760 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (i det följande benämnd Eltif-förordningen). Förordningen finns i *bilaga 1*. Förordningen publicerades i Europeiska unionens officiella tidning den 19 maj och trädde i kraft den 8 juni 2015. Förordningen är tillämplig från och med den 9 december 2015.

En faktagruppromemoria om förslaget till EU-förordning överlämnades till riksdagen den 13 augusti 2013 (2012/13:FPM140).

I samband med att Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU (AIFM-direktivet)¹ införlivades med svensk rätt infördes vissa kompletterande bestämmelser till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande för att Finansinspektionen ska ha rätt att ta ut avgifter för prövning av underrättelser enligt förordningarna. Förordningarna finns i *bilagorna 2* och *3*.

I mars 2016 remitterade Finansdepartementet promemorian Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska långsiktiga investeringsfonder. I promemorian föreslås lagändringar som krävs för att Eltif-förordningen ska få genomslag i svensk rätt. Vidare föreslås kompletterande lagändringar till EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 4*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 5*. En sammanställning av remissvaren finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2016/01182/FPM).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 16 juni 2016 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 6*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 7*. Lagrådet lämnade förslagen utan erinran.

Några språkliga och redaktionella ändringar har gjorts i förhållande till lagrådsremissens förslag.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010.

4 Eltif-förordningen

4.1 Syfte och tillämpningsområde

Eltif-förordningen syftar till att öka tillgången till kapital för långsiktiga investeringar i Europeiska unionen genom att skapa ett nytt slag av reglerad investeringsfond som betecknas europeiska långsiktiga investeringsfonder (Eltif-fonder). Dessa fonder fokuserar på alternativa investeringar, dvs. tillgångsslag som faller utanför definitionen av överlåtbara värdepapper. Det kan till exempel vara investeringar i fastigheter, aktier i onoterade bolag och infrastrukturprojekt. Däremot är tillgångar som konst, manuskript, vin eller smycken inte godtagbara (skäl 17).

Till skillnad från en värdepappersfond är en Eltif-fond som huvudregel sluten. Med slutenhet menas i detta sammanhang att fonden inte är öppen för inlösen av andelar eller aktier i fonden under dess livstid.

Förordningen omfattar förvaltare som är auktoriserade i enlighet med AIFM-direktivet och som önskar marknadsföra andelar i långsiktiga investeringsfonder under beteckningen Eltif-fond. För att få använda beteckningarna Eltif-förvaltare respektive Eltif eller europeisk långsiktig investeringsfond krävs tillstånd av behörig myndighet.

4.2 Placeringsregler

I Eltif-förordningen finns det särskilda placeringsregler som syftar till att säkerställa att fonden inriktas på långsiktiga investeringar (skäl 14). Av placeringsreglerna följer att minst 70 procent av fondens tillgångar ska placeras i s.k. godtagbara investeringstillgångar. Sådana tillgångar kan avse bl.a. eget kapital, skuldinstrument eller lån i godkända portfölj företag eller andelar i andra Eltif-fonder (artikel 10). Aktier emitterade av ett godkänt portfölj företag får som huvudregel inte vara upptagna till handel på en reglerad marknad eller multilateral handelsplattform (artikel 11). Den resterande delen, dvs. högst 30 procent av tillgångarna, får placeras i tillgångar som uppfyller kraven i UCITS-direktivet² (artikel 9.1 b).

Förordningen innehåller även restriktioner för bl.a. värdepapperslån, placering i råvaror och en strikt begränsning av användningen av derivatinstrument för andra syften än kurssäkring av valuta- och ränterisker. Dessutom finns det ett strikt förbud mot blankning. Vidare finns det bestämmelser som syftar till att begränsa koncentrationen av risker i fonden. Exempelvis får endast 10 procent av kapitalet investeras direkt eller indirekt i en enskild real tillgång eller i ett enskilt portfölj företag.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag).

Enligt Eltif-förordningen har investeraren som huvudregel inte någon rätt att lösa in andelar eller aktier i fonden i förtid. Detta beror på att de flesta investeringarna i långsiktiga projekt är av illikvid natur (skäl 35). För att attrahera vissa investerare, exempelvis icke-professionella investerare, kan emellertid fonden erbjuda inlösen i förtid om vissa villkor är uppfyllda (skäl 36).

I fondbestämmelserna ska fondens livstid specificeras med angivande av datum för avveckling av fondens placeringar på ett sätt som är klart och tydligt för investeraren (artikel 18.1).

Fondens livslängd ska vara tillräckligt lång för att täcka varje placeringstillgångs livstid och fondens långsiktiga investeringssyfte (artikel 18.3).

Vidare får fondbestämmelserna inte hindra att andelar eller aktier i en Eltif-fond tas upp till handel på en reglerad marknad eller multilateral handelsplattform (artikel 19). Detta ger andelsägaren en möjlighet att realisera sitt innehav i förtid. Fonden får även ge regelbunden utdelning till investerarna (artikel 22).

4.4 Marknadsföring av fondandelar

En Eltif-fond får inte marknadsföras eller säljas utan att investeraren först får ta del av ett prospekt. Om fonden marknadsförs till icke-professionella investerare (t.ex. en konsument), ska även ett faktablad tillhandahållas i enlighet med Priip-förordningen³ (artikel 23).

Prospekt och annat marknadsföringsmaterial ska informera investeraren om fondens väsentliga egenskaper på ett tydligt sätt, i synnerhet inlåsningsen av placerade medel under fondens livstid och alla relevanta kostnader.

För att ytterligare stärka investerarskyddet för icke-professionella investerare ska en Eltif-förvaltare införa faciliteter i samtliga medlemsstater där andelar eller aktier avses marknadsföras. Härigenom ska det säkerställas att investerare ges tillgång till den service som de kan förvänta sig angående t.ex. nyteckning, utdelning, avkastning och senare inlösen av andelarna eller aktierna i fonden (artikel 26). Vidare ska förvaltaren inrätta och tillämpa en särskild intern process för bedömning av fonden innan den marknadsförs eller distribueras till icke-professionella investerare. Som ett led i den interna processen ska förvaltaren bedöma om fonden är lämplig att marknadsföras till icke-professionella investerare med hänsyn till åtminstone fondens livslängd och investeringsstrategi (artikel 27).

I förordningen ställs särskilda krav på förvaltaren om fonden ska distribueras till en icke-professionell investerare. Förvaltaren ska inhämta

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter).

information om investerarens kunskaper och erfarenheter på investeringsområdet som är relevant för fonden (artikel 28.1). Vidare finns ett krav på att fondbestämmelserna eller fondens bolagsordning ska innehålla regler om likabehandling och icke-diskriminering av investerare (artikel 30.4). Dessutom gäller en 14 dagars ångerrätt för icke-professionella investerare (artikel 30.6).

Vid marknadsföring och försäljning av andelar eller aktier i en Eltif-fond gäller reglerna i AIFM-direktivet om underrättelse till behöriga myndigheter. Utöver kraven enligt AIFM-direktivet ska förvaltaren uppge om avsikten är att marknadsföra andelar eller aktier till icke-professionella investerare samt tillhandahålla prospekt, eventuella faktablad och information om tillgängliga faciliteter (artikel 31).

5 Kompletteringar till Eltif-förordningen

5.1 Ändringar införs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Regeringens förslag: Eltif-förordningen kompletteras genom att ändringar görs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Även ytterligare kompletterande bestämmelser till EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande förs in i den lagen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Fondbolagens förening* anser att det behövs ytterligare stimulans för att göra Eltif-fonderna till en attraktiv investeringsform. Det bör övervägas hur fondtypen ska behandlas i skatterättsligt hänseende, bl.a. när det gäller inkomstskatt och mervärdes-skatt. Vidare bör en bolagsrättslig fondform, som är vanligt förekommande i andra medlemsstater, etableras i svensk rätt. Som framgår av förslaget ska Eltif-förordningen och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder tillämpas parallellt. Förordningen innehåller dock såväl kompletterande bestämmelser till lagen som bestämmelser som avviker från lagen. Detta innebär att inte alla bestämmelser i lagen ska tillämpas på Eltif-fonder och dess förvaltare. Det föreslås dock inga uttryckliga undantag från lagen från de bestämmelser som annars gäller för AIF-förvaltare. Den parallella tillämpningen av förordningen och lagen blir därmed komplicerad, vilket i sig inte främjar framväxten av Eltif-fonder.

Skälen för regeringens förslag: Fondregleringen i Sverige består i huvudsak av lagen (2004:46) om värdepappersfonder och lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Lagarna införlivar UCITS-direktivet respektive AIFM-direktivet med svensk rätt. Eltif-förordningen grundas på reglerna i AIFM-direktivet med vissa justeringar för fondernas specifika karaktär. Även EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt före-

tagande grundas på AIFM-direktivet och har kompletterats med bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt varken ska eller får genomföras i nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att införliva Eltif-förordningens materiella bestämmelser med nationell rätt får Sverige därför inte vidta. Förordningen förutsätter dock att vissa nationella åtgärder ska vidtas. Frågan är om de nödvändiga lagstiftningsåtgärderna bör samlas i en ny lag med kompletterande bestämmelser till Eltif-förordningen eller i befintlig lagstiftning på finansmarknadsområdet. Eltif-förordningen är en särreglering av en typ av fonder som bara får marknadsföras av en AIF-förvaltare. Den kompletterande lagstiftningen med anledning av förordningen bör därför föras in i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

I en inledande bestämmelse i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bör det upplysas om att det finns särskilda bestämmelser om långsiktiga europeiska investeringsfonder i Eltif-förordningen. Det finns även anledning att införa en motsvarande upplysningsbestämmelse om EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande. Dessa bestämmelser kan, som *Fondbolagens förening* påpekar, vara kompletterande till bestämmelserna i lagen, men även avvikande från bestämmelserna i lagen. Detta bör klargöras i upplysningsbestämmelsen. Om en konflikt mellan EU-förordningen och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder skulle uppstå bör denna lösas med beaktande av EU-rättens företräde framför nationell rätt.

Fondbolagens förening efterfrågar en ny bolagsrättslig fondform i svensk rätt. Denna fråga behandlas i betänkandet En hållbar, transparent och konkurrenskraftig fondmarknad (SOU 2016:45) och bör hanteras inom ramen för beredningen av betänkandet.

Fondbolagens förening lyfter dessutom fram vissa skatterättsliga frågeställningar. Dessa ryms inte heller inom ramen för detta lagstiftningsärende.

5.2 Behörig myndighet

Regeringens bedömning: Det krävs inte några lagstiftningsåtgärder för att Finansinspektionen ska fullgöra de uppgifter som ska skötas av behörig myndighet enligt Eltif-förordningen.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande definieras den behöriga myndigheten som den nationella myndighet som hemmedlemsstaten genom lagar eller andra författningar utser att handlägga registreringen av förvaltare av företag för kollektiva investeringar i enlighet med förordningarna (artikel 3 första stycket m respektive 3.1 första stycket m). Genom ändring av förordningen

(2009:93) med instruktion för Finansinspektionen har inspektionen utsetts till att fullgöra de uppgifter som ska skötas av behörig myndighet enligt förordningarna (4 § 2 och 3).

Till skillnad från nämnda EU-förordningar pekar Eltif-förordningen ut den behöriga myndigheten genom att hänvisa till AIFM-direktivet. Enligt Eltif-förordningen är den behöriga myndigheten för en Eltif-fond densamma som den behöriga myndigheten för en alternativ investeringsfond (artikel 2.10). Vidare definieras Eltif-förvaltarens behöriga myndighet som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för AIF-förvaltare (artikel 2.13).

I samband med genomförandet i svensk rätt av AIFM-direktivet utsågs Finansinspektionen till behörig myndighet i Sverige när det gäller AIF-förvaltare och alternativa investeringsfonder (1 kap. 9 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Detta innebär således att Finansinspektionen ska anses som behörig myndighet i Sverige även enligt Eltif-förordningen. Det ankommer därmed på Finansinspektionen att fullgöra de uppgifter som ska skötas av behörig myndighet enligt Eltif-förordningen, exempelvis att pröva ansökningar och utöva tillsyn över förvaltare och fonder. Av förordningen följer att behörig myndighet även ska övervaka företag för kollektiva investeringar som är etablerade i eller marknadsförs i landet i syfte att kontrollera att de inte använder beteckningen Eltif-fond utan tillstånd eller låter påskina att de är en sådan fond (artikel 32.5).

5.3 Tillstånd och återkallelse av tillstånd

Regeringens bedömning: Bestämmelserna i Eltif-förordningen om att den behöriga myndigheten för en Eltif-fond ska förbjuda användningen av beteckningen Eltif eller europeisk långsiktig investeringsfond när förvaltaren inte längre följer förordningen kräver inte någon åtgärd i svensk rätt.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: En Eltif-fond får marknadsföras i unionen bara om den har fått tillstånd i enlighet med Eltif-förordningen (artikel 3.1). En ansökan om tillstånd ska lämnas in till den behöriga myndigheten för en Eltif-fond (artikel 5.1). Vidare får bara en AIF-förvaltare förvalta en Eltif-fond. För att förvalta en Eltif-fond krävs ett särskilt tillstånd från fondens behöriga myndighet (artikel 5.2). Vanligtvis kommer Eltif-fondens och dess förvaltare att ha samma behöriga myndighet. Det kan emellertid uppkomma situationer där förvaltaren och fonden har olika behöriga myndigheter. En sådan situation uppkommer exempelvis om en utländsk AIF-förvaltare vill förvalta en svensk Eltif-fond.

Vidare ska den behöriga myndigheten för en Eltif-fond förbjuda användningen av beteckningen Eltif eller europeisk långsiktig investeringsfond när förvaltaren inte längre följer Eltif-förordningen

(artikel 33.3). Detta innebär således att den myndighet som har beviljat tillstånd även har befogenheten att återkalla tillståndet. Även i EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande finns en motsvarande skyldighet för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten att vid behov förbjuda användningen av beteckningen EuVECA respektive EuSEF (artikel 21.2 b respektive 22.2 b).

Som framgår av avsnitt 5.2 ankommer det på Finansinspektionen att fullgöra de uppgifter som ska skötas av behörig myndighet enligt Eltif-förordningen. En sådan uppgift är således att handlägga ansökningar om tillstånd men även att förbjuda användningen av beteckningen Eltif-fond eller europeisk långsiktig investeringsfond. Eftersom åtgärden att tillämpa förbudet följer direkt av förordningen, krävs inga lagstiftnings-åtgärder för att inspektionen ska kunna använda sig av den möjligheten.

5.4 Förvaringsinstitut

Regeringens förslag: Endast en bank eller ett annat kreditinstitut kan vara ett förvaringsinstitut för en Eltif-fond som marknadsförs till icke-professionella investerare.

Regeringens bedömning: Eltif-förordningens bestämmelser om att förvaringsinstitut för en Eltif-fond som marknadsförs till icke-professionella investerare inte får befrias från skadeståndsansvar kräver inte någon åtgärd i svensk rätt.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens förslag och bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget och bedömningen eller har inget att invända mot dem. *Fondbolagens förening* anser att det är av vikt att de möjligheter som ges i förordningen utnyttjas, dvs. att även vissa värdepappersinstitut får agera som förvaringsinstitut. Härigenom främjas konkurrens och utbud på marknaden samtidigt som det erbjuder svenska Eltif-fonder samma förutsättningar som utländska motsvarigheter och det inte läggs onödiga hinder för framväxten av sådana fonder i Sverige. Det kan också konstateras att sådana institut som är i fråga får vara förvaringsinstitut för alternativa investeringsfonder som marknadsförs till icke-professionella investerare. Några konsumentskyddsskäl mot en sådan ordning även när det gäller Eltif-fonderna har, enligt föreningen, inte framkommit.

Regeringens förslag och bedömning

Krav på förvaringsinstitut

I artikel 29 i Eltif-förordningen uppställs särskilda krav avseende förvaringsinstitut för Eltif-fonder som marknadsförs till icke-professionella investerare. Förvaringsinstitutet ska vara en enhet av det slag som avses i artikel 23.2 i UCITS-direktivet (artikel 29.1).

Enligt artikel 23.2 första stycket i UCITS-direktivet, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/91/EU, ska förvaringsinstitut vara

- a) en nationell centralbank,
- b) ett kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med kapitaltäckningsdirektivet⁴, eller
- c) en annan juridisk person som enligt medlemsstatens lagstiftning är auktoriserad av den behöriga myndigheten att bedriva förvaringsverksamhet enligt UCITS-direktivet, omfattas av kapitalkrav som inte understiger de krav som beräknats utifrån den valda metoden i enlighet med artikel 315 eller 317 i tillsynsförordningen⁵ och har en kapitalbas som inte understiger det startkapital som anges i artikel 28.2 i kapitaltäckningsdirektivet.

När det gäller juridiska personer enligt punkten c är det alltså beroende på den enskilda medlemsstatens lagstiftning huruvida det finns andra företag än centralbanker och kreditinstitut som kan auktoriseras som förvaringsinstitut.

Enligt gällande svensk rätt kan endast banker och andra kreditinstitut vara förvaringsinstitut för värdepappersfonder (1 kap. 1 § första stycket 15 lagen om värdepappersfonder). Den 23 juli 2014 antog Europaparlamentet och rådet ändringar av UCITS-direktivet, bl.a. i artikel 23.2. 2014 års fondutredning, som har fått i uppdrag att föreslå hur ändringarna i UCITS-direktivet bör införlivas med svensk rätt, har avgett delbetänkandet UCITS V – En uppdaterad fondlagstiftning (SOU 2015:62). När det gäller vilka institut som ska få vara förvaringsinstitut gör utredningen bedömningen att det saknas skäl att låta andra än banker och andra kreditinstitut vara förvaringsinstitut för UCITS-fonder (a.a. s. 80–83). I den proposition som bygger på betänkandet uttalar regeringen att det kan finnas skäl som i och för sig motiverar att man överväger om det bör vara möjligt även för andra juridiska personer än banker och andra kreditinstitut att vara förvaringsinstitut för värdepappersfonder (prop. 2015/16:170 s. 50). Regeringen konstaterar emellertid att det inte finns möjlighet att inom ramen för det lagstifningsärendet att göra sådana överväganden.

Fondbolagens förening anser att det saknas anledning att begränsa kretsen av förvaringsinstitut till banker och andra kreditinstitut när det gäller Eltif-fonder. Enligt Eltif-förordningen ska förvaringsinstitut som marknadsför Eltif-fonder till icke-professionella investerare emellertid vara av det slag som anges i UCITS-direktivet. Eltif-förordningen avviker således från AIFM-direktivet när det gäller kretsen av förvaringsinstitut. Endast banker och andra kreditinstitut bör därför få vara förvaringsinstitut för Eltif-fonder som marknadsförs till icke-professionella investerare fram till dess att kretsen för vilka institut som får vara förvaringsinstitut för värdepappersfonder eventuellt utvidgas. Det förhållandet att kretsen av förvaringsinstitut är mer begränsad i Eltif-

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Förvaringsinstitutets skadeståndsansvar

Av AIFM-direktivet framgår att om förvaringsinstitutet eller någon som institutet har delegerat förvaringen av finansiella instrument till har förlorat instrumenten som depåförvaras, ska institutet utan onödigt dröjsmål återlämna finansiella instrument av identisk typ eller ett belopp motsvarande värdet till den alternativa investeringsfonden eller den AIF-förvaltare som agerar för fondens räkning. Förvaringsinstitutet är emellertid inte ansvarigt om det kan visa att förlusten är orsakad av en yttre händelse utanför institutets rimliga kontroll, och vars konsekvenser var omöjliga att undvika trots vidtagande av alla rimliga ansträngningar (artikel 21.12 första och andra styckena). Vidare anges i AIFM-direktivet att om en alternativ investeringsfond eller dess investerare tillfogats andra skador än förluster av finansiella instrument genom att förvaringsinstitutet uppsåtligen eller av oaktsamhet inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt AIFM-direktivet ska förvaringsinstitutet ersätta skadan (artikel 21.12 tredje stycket). Reglerna i AIFM-direktivet om förvaringsinstitutets skadeståndsansvar har genomförts i svensk rätt i 9 kap. 17 och 18 §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Av AIFM-direktivet framgår vidare att förvaringsinstitutets ansvar inte påverkas av att förvaringsinstitutet har delegerat uppgifterna att förvara tillgångar eller kontrollera äganderätten till en tredje part (artikel 21.13 första stycket). Detta gäller även om den tredje parten har vidaredelegerat uppgifterna. Förvaringsinstitutet kan dock enligt artikel 21.13 andra stycket i AIFM-direktivet befrias från ansvar för förlust av finansiella instrument som depåförvarats av en tredje part, om förvaringsinstitutet kan visa:

- att samtliga krav för delegering i artikel 21.11 andra stycket i AIFM-direktivet är uppfyllda,
- att det finns ett skriftligt avtal mellan förvaringsinstitutet och den tredje parten som uttryckligen överför ansvaret till den tredje parten och gör det möjligt för AIF-förvaltaren eller fonden, eller förvaringsinstitutet för deras räkning, att framställa krav mot den tredje parten, och
- att det finns ett skriftligt avtal mellan förvaringsinstitutet och AIF-förvaltaren eller den alternativa investeringsfonden som uttryckligen tillåter ansvarsbefrielse för förvaringsinstitutet och fastställer ett objektiva skäl för en sådan ansvarsbefrielse.

Reglerna om förvaringsinstitutets ansvar vid uppdragsavtal och den särskilda befrielseregeln har införlivats med svensk rätt genom 9 kap. 19 och 20 §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

I artikel 29.2 i Eltif-förordningen anges att förvaringsinstitutet för en Eltif-fond som marknadsförs till icke-professionella investerare inte får friskriva sig från sitt ansvar vid fall av förlust av finansiella instrument som förvaras av en tredje part. Detta är en avvikelse i förhållande till AIFM-direktivet och det som gäller för förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Ansvarsbestämmelsen i Eltif-förordningen är emellertid direkt tillämplig i svensk rätt och kräver därför inte någon lagstiftningsåtgärd.

Av artikel 29.3 i Eltif-förordningen framgår att förvaringsinstitutets ansvar som avses i artikel 21.12 i AIFM-direktivet inte får undantas eller begränsas genom avtal när en Eltif-fond marknadsförs till icke-professionella investerare (jfr 9 kap. 20 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Eftersom bestämmelsen har direkt effekt i svensk rätt krävs därför inte någon lagstiftningsåtgärd.

5.5 Underrättelse om marknadsföring

Regeringens bedömning: Eltif-förordningens bestämmelser om marknadsföring av en Eltif-fond kräver inte några lagändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den. *Sveriges advokatsamfund* framhåller att Eltif-förordningen, till skillnad från AIFM-direktivet, innehåller en produktspecifik reglering dvs. en reglering av själva fonden. Förordningen kan därför innehålla liberalare regler för försäljningen av fondandelar över gränserna än de som gäller enligt AIFM-direktivet och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Detta bör framgå av lagtexten. Advokatsamfundet anser vidare att begreppet marknadsföring avseende alternativa investeringsfonder inom unionsrätten inte avser säljfrämjande åtgärder utan i stället utbudande eller försäljning. För att säkerställa att svensk tillämpning av Eltif-förordningen följer unionsrätten bör det klart framgå att begreppen marknadsföra och marknadsföring i förordningen ska tolkas i enlighet med unionsrätten och inte i enlighet med det som framgår av det svenska genomförandet av AIFM-direktivet.

Skälen för regeringens bedömning: En svensk AIF-förvaltare som har tillstånd att förvalta en alternativ investeringsfond får också marknadsföra andelar eller aktier i fonden. Förvaltaren måste dock underrätta Finansinspektionen om sådan marknadsföring innan den får påbörjas. Underrättelsen ska innehålla bl.a. en verksamhetsplan, fondbestämmelser och uppgift om förvaringsinstitut (4 kap. 6 och 9 §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Bestämmelserna om underrättelse i 4 och 5 kap. lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder genomför artikel 31.1 och 31.2 i AIFM-direktivet. Det kan konstateras att ordalydelsen av 1 kap. 11 § 14 lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder är identisk med definitionen av marknadsföring i AIFM-direktivet (artikel 4.1 x). Det saknas därför skäl att i denna proposition göra en annan bedömning när det gäller innebörden av begreppet marknadsföring än den som har gjorts i tidigare förarbeten (se prop. 2012/13:155 s. 231). Regeringen delar således inte *Sveriges advokatsamfunds* uppfattning om att definitionen av marknadsföring i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder skulle vara oförenlig med unionsrätten.

Vidare anser Advokatsamfundet att det bör framgå av lag att artikel 31.1 och 31.2 i Eltif-förordningen ersätter de lagbestämmelser som i svensk rätt genomför artiklarna 31 och 32 i AIFM-direktivet. Enligt

regeringens mening får artikel 31.1 och 31.2 i Eltif-förordningen förstås som att den avser den nationella lagstiftningen som genomför AIFM-direktivet, eftersom de aktuella artiklarna i AIFM-direktivet inte har någon direkt effekt i nationell rätt.

Av Eltif-förordningen följer att den behöriga myndigheten i Eltif-förvaltarens hemmedlemsstat ska hindra marknadsföringen av en Eltif-fond om förvaltaren inte kommer att följa förordningen (artikel 31.6).

Kravet på underrättelse om marknadsföringen i AIFM-direktivet och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innebär emellertid inte att det ska göras någon ytterligare prövning av AIF-förvaltaren och dess verksamhet. Utgångspunkten är att en AIF-förvaltare har rätt att marknadsföra förvaltade alternativa investeringsfonder (prop. 2012/13:155 s. 447). Endast om AIF-förvaltaren eller fondverksamheten inte uppfyller kraven i lagen eller andra författningar som reglerar verksamheten får Finansinspektionen besluta att marknadsföringen inte får påbörjas (4 kap. 10 § första stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Detta innebär således att inspektionen kan hindra marknadsföringen av en Eltif-fond, om förvaltaren inte följer eller kan antas att inte komma att följa Eltif-förordningen. De regler som finns i gällande rätt är således förenliga med förordningen. Bestämmelserna om hindrande av marknadsföring i förordningen föranleder därför inte någon lagstiftningsåtgärd.

När det gäller förvaltare som avser att marknadsföra en Eltif-fond i ett annat land ska AIF-förvaltarens behöriga myndighet överlämna underrättelsen till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där fonden är avsedd att marknadsföras (artikel 32.3 i AIFM-direktivet). Av artikel 31.7 i Eltif-förordningen följer att den behöriga myndigheten i Eltif-förvaltarens hemmedlemsstat ska vägra överföring av en anmälan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där Eltif-fonden ska marknadsföras, om förvaltaren inte följer förordningen.

Om en svensk AIF-förvaltare avser att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES, ska förvaltaren underrätta Finansinspektionen om detta innan verksamheten inleds (6 kap. 3 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Om Finansinspektionen bedömer att det inte finns skäl att ifrågasätta att förvaltaren och dess verksamhet kommer att uppfylla villkoren i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och andra författningar som reglerar verksamheten, ska inspektionen lämna över underrättelsen till behörig myndighet i AIF-förvaltarens värdland. Om inspektionen däremot finner att det inte finns förutsättningar för att lämna över underrättelsen ska inspektionen meddela beslut om det (6 kap. 5 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Även i detta avseende överensstämmer gällande svensk rätt med Eltif-förordningen. Bestämmelserna i förordningen om skyldigheten att vägra att överlämna en underrättelse till behörig myndighet föranleder därför inte heller någon lagstiftningsåtgärd.

Vidare anges i artikel 31.5 i Eltif-förordningen att de behöriga myndigheternas befogenheter enligt artiklarna 31 och 32 i AIFM-direktivet ska tolkas så att de också avser marknadsföring av Eltif-fonder till icke-professionella investerare och att de täcker de ytterligare krav som fastställs i förordningen. I AIFM-direktivet anges att AIF-

förvaltaren ska meddela den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat vid varje väsentlig ändring av de uppgifter som tidigare har lämnats i underrättelsen till myndigheten (artiklarna 31.4 och 32.7). Om ändringen skulle innebära att verksamheten inte längre är förenlig med AIFM-direktivet, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål underrätta förvaltaren om att ändringen inte får genomföras. Om en ändring leder till att reglerna i AIFM-direktivet inte efterlevs, ska den behöriga myndigheten i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat vidta de åtgärder som krävs, inklusive förbjuda marknadsföringen av den alternativa investeringsfonden. Om ändringen är godtagbar, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i värdlandet. Artiklarna 31.4 och 32.7 i AIFM-direktivet har införlivats med svensk rätt genom 4 kap. 11 § och 5 kap. 9 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Finansinspektionens befogenheter enligt nämnda bestämmelser omfattar även marknadsföring av en Eltif-fond, eftersom en sådan fond är en alternativ investeringsfond. Det krävs därför inte några lagstiftningsåtgärder för att inspektionen ska kunna ingripa mot en otillåten ändring i en underrättelse om marknadsföring av en Eltif-fond.

5.6 Tillsyn och ingripanden

Regeringens bedömning: Den tillsyn som Eltif-förordningen föreskriver kan komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt. Det krävs inte några lagändringar för att Finansinspektionen ska kunna ingripa mot en Eltif-förvaltare i enlighet med Eltif-förordningen.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: I artikel 32 i Eltif-förordningen fördelas tillsynsansvaret mellan förvaltarens och fondens behöriga myndighet. Som framgår av avsnitt 5.3 är vanligtvis förvaltarens och fondens behöriga myndighet densamma.

Enligt 13 kap. 1 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder har Finansinspektionen tillsyn över AIF-förvaltare. För svenska AIF-förvaltare omfattar tillsynen att verksamheten drivs enligt denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, fondbestämmelserna, bolagsordningen eller motsvarande regelverk för en alternativ investeringsfond, företagets bolagsordning, stadgar eller reglemente och interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet. För AIF-förvaltare som driver verksamhet från filial i Sverige eller marknadsför eller förvaltar alternativa investeringsfonder i Sverige omfattar tillsynen att företaget följer de lagar och andra författningar som gäller för företagets verksamhet i Sverige.

Finansinspektionens tillsyn över svenska AIF-förvaltare omfattar således inte bara att förvaltarna uppfyller sina skyldigheter enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utan även de skyldigheter som följer av andra författningar. Finansinspektionen kommer därför att

utöva tillsyn över de svenska AIF-förvaltare som har fått tillstånd som Eltif-förvaltare. Den tillsyn som förordningen föreskriver för svenska förvaltare kan således komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt. Detta innebär bl.a. att Finansinspektionen kommer att övervaka att Eltif-förvaltarens organisation är tillfredsställande och att förvaltaren driver verksamheten enligt förordningen (artikel 32.4).

Finansinspektionen ska även utöva tillsyn över utländska AIF-förvaltare oavsett om förvaltaren väljer att marknadsföra fonden från hemmedlemsstaten eller om verksamheten drivs från en filial i Sverige. Tillsynen omfattar bl.a. att verksamheten drivs enligt Eltif-förordningen. Eftersom inspektionen ska utöva tillsyn över utländska förvaltare, kommer tillsynen även att omfatta svenska Eltif-fonder som förvaltas av utländska förvaltare. Av 1 kap. 9 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder följer dessutom att Finansinspektionen är behörig myndighet med avseende på AIFM-direktivet. Finansinspektionen är därmed behörig myndighet även enligt Eltif-förordningen (se avsnitt 5.2). Några ytterligare lagstiftningsåtgärder krävs således inte för att förordningens tillsynsbestämmelser ska få genomslag i svensk rätt. Detta innebär således att Finansinspektionen ska utöva tillsyn över de regler som fastställs i artiklarna 8–25 och som behandlar bl.a. investeringsstrategier, inlösen av andelar och transparens. Myndigheten ansvarar även för att övervaka efterlevnaden av de skyldigheter som anges i fondbestämmelserna eller i bolagsordningen för fonden och de skyldigheter som anges i prospektet (artikel 32.2 och 32.3).

Av Eltif-förordningen följer att de berörda myndigheterna ska ges alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter enligt förordningen. Vidare ska de befogenheter som myndigheterna har tilldelats genom AIFM-direktivet användas även för att utöva tillsyn enligt förordningen (artikel 33.1 och 33.2).

I 14 kap. 1 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder anges att om en AIF-förvaltare har åsidosatt sina skyldigheter enligt den lagen eller andra författningar som reglerar företagens verksamhet, fondbestämmelserna, bolagsordningen eller motsvarande regelverk för en alternativ investeringsfond ska Finansinspektionen ingripa.

De nuvarande bestämmelserna om ingripande i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder omfattar även sådana AIF-förvaltare som har tillstånd att förvalta en Eltif-fond. Finansinspektionen har således befogenhet att ingripa inte bara om förvaltaren åsidosätter sina skyldigheter enligt den lagen utan även om förvaltaren inte uppfyller sina skyldigheter enligt Eltif-förordningen. Det krävs därför inte några lagändringar för att Finansinspektionen ska kunna ingripa mot en Eltif-förvaltare enligt förordningen.

I sammanhanget bör uppmärksammas att den behöriga myndigheten för en Eltif-fond har möjlighet att förbjuda användningen av beteckningen Eltif-fond om förvaltaren inte längre följer förordningen (se avsnitt 5.3).

Regeringens förslag: Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar enligt Eltif-förordningen.

AIF-förvaltare ska betala årliga avgifter för att bekosta Finansinspektionens tillsyn enligt EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder, europeiska fonder för socialt företagande och europeiska långsiktiga investeringsfonder. Skyldigheten att betala årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som inspektionen har tillsyn över enligt Eltif-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorian föreslår dock inte någon särbestämmelse avseende utländska AIF-förvaltare som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Eltif-förordningen.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anser att 13 kap. 15 § andra stycket lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder bör ändras så att det tydligt framgår att inspektionen har möjlighet att ta ut en årlig avgift för tillsynen av en svensk Eltif-fond som förvaltas av en utländsk Eltif-förvaltare.

Skälen för regeringens förslag: Av Eltif-förordningen följer att en alternativ investeringsfond får ansöka om tillstånd som Eltif-fond och en AIF-förvaltare får ansöka om tillstånd om att förvalta en sådan fond (artikel 5). Tillstånd får beviljas om uppställda villkor är uppfyllda (artikel 6).

Finansinspektionens verksamhet finansieras dels via anslag på statens budget, dels via avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar. Generellt gäller att de företag som står under tillsyn betalar avgifter till inspektionen enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Dessa avgifter ska vara proportionella mot de kostnader som inspektionen har haft för tillsynen över respektive företagskategori. Finansinspektionen får inte behålla avgifterna utan de ska redovisas mot inkomsttitel på statens budget. Finansinspektionen tar även ut avgifter för prövningen av olika slag av ärenden. Sådana avgifter regleras i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Dessa avgifter får Finansinspektionen disponera.

Den verksamhet som Finansinspektionen kommer att bedriva enligt Eltif-förordningen kommer att bestå dels i prövning av ansökningar om tillstånd, dels i tillsyn över att de AIF-förvaltare som har fått tillstånd som Eltif-förvaltare fullgör sina skyldigheter enligt förordningen. Inspektionens tillsyn omfattar även att fonderna uppfyller kraven i förordningen. Avgifter bör kunna tas ut för prövning av ansökningar. Avgifter bör även tas ut i form av en årlig avgift för Finansinspektionens tillsyn enligt förordningen. AIF-förvaltarna står emellertid redan under Finansinspektionens tillsyn enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och ska betala årliga avgifter för tillsynen enligt den lagen. Den nuvarande tillsynen omfattar inte bara att förvaltarna upp-

fyller sina skyldigheter enligt den lagen utan även de skyldigheter som följer av andra författningar som reglerar verksamheten såsom Eltif-förordningen. Det bör förtydligas i lag att de årliga avgifterna omfattar även tillsyn enligt Eltif-förordningen. Ett sådant förtydligande bör omfatta även EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder och europeiska fonder för socialt företagande (jfr prop. 2012/13:155 s. 383).

Eftersom lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder reglerar AIF-förvaltaren och inte den alternativa investeringsfonden är det konsekvent att förvaltaren ska betala den årliga avgiften till Finansinspektionen. Beträffande Eltif-förordningen har emellertid den behöriga myndigheten ett särskilt tillsynsansvar för en Eltif-fond. Vid gränsöverskridande verksamhet kan det därför uppkomma situationer där inspektionen är behörig myndighet för en Eltif-fond som förvaltas av en utländsk förvaltare. Enligt 13 kap. 1 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder står även utländska förvaltare som har fått tillstånd enligt 5 kap. att förvalta alternativa investeringsfonder i Sverige under inspektionens tillsyn. Vidare följer av 13 kap. 15 § andra stycket nämnda lag att de AIF-förvaltare som omfattas av 1 § även ska betala en årlig avgift för inspektionens tillsyn. Av 5 kap. 1 § lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder framgår att utländska AIF-förvaltare får, utan tillstånd enligt den lagen, förvalta en alternativ investeringsfond som är etablerad i Sverige, om förvaltaren i sitt hemland har tillstånd som avses i AIFM-direktivet. Utländska Eltif-förvaltares verksamhet i Sverige grundas emellertid inte på tillstånd enligt 5 kap. lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utan på Eltif-förordningen och bestämmelserna om marknadsföringspass. Det bör därför i lagen förtydligas att Finansinspektionens möjlighet att ta ut årliga avgifter även omfattar utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som står under inspektionens tillsyn enligt Eltif-förordningen.

Vidare anges i artikel 7.3 i Eltif-förordningen att det är förvaltaren som är ansvarig för att förordningen efterlevs och också är ansvarig för förluster eller skador som uppstår till följd av bristande efterlevnad. Det saknas därför skäl att avgiftsbelägga fonden för inspektionens tillsyn.

I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder finns ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om avgifter som ska betalas till Finansinspektionen för dels prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser, dels tillsyn (15 kap. 2 § 18 jämförd med 13 kap. 15 §). Detta bemyndigande bör omfatta även den utvidgning av avgiftsskyldigheten som nu föreslås.

5.8 Överklagande

Regeringens förslag: Finansinspektionens beslut enligt Eltif-förordningen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detsamma gäller inspektionens beslut enligt EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder och om europeiska fonder för socialt företagande. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: I Eltif-förordningen regleras inte rätten till domstolsprövning av den behöriga myndighetens beslut. På finansmarknadsområdet får Finansinspektionens beslut som regel överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Så är fallet till exempel avseende beslut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Detsamma bör gälla beslut enligt Eltif-förordningen, exempelvis förbud mot att använda beteckningen Eltif-fond.

Som nämns i avsnitt 5.3 har den behöriga myndigheten för en europeisk riskkapitalfond och en europeisk fond för socialt företagande en skyldighet att vid behov förbjuda användningen av beteckningen EuVECA respektive EuSEF. Det bör uttryckligen anges i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder att beslut som Finansinspektionen meddelar med stöd av EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder och om europeiska fonder för socialt företagande får överklagas.

5.9 Myndighetssamarbete

Regeringens bedömning: Det samarbete med behöriga myndigheter i andra länder inom EES som Eltif-förordningen föreskriver kan komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens bedömning.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Skälen för regeringens bedömning: Eltif-fondens och Eltif-förvaltarens behöriga myndighet ska samarbeta med varandra och utbyta information för att kunna utföra sina uppgifter enligt Eltif-förordningen (artikel 35.1). Vidare ska de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra i enlighet med AIFM-direktivet (artikel 35.2). Därtill ska de behöriga myndigheterna och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esmå) samarbeta med varandra för att fullgöra sina respektive uppdrag i enlighet med ESA-förordningen⁶ (artikel 35.3). De behöriga myndigheterna och Esmå ska även utbyta all information och dokumentation som krävs för att de ska kunna fullgöra sina respektive uppgifter som de tilldelas i Eltif-förordningen i enlighet med ESA-förordningen, särskilt för att konstatera och avhjälpa överträdelser av Eltif-förordningen (artikel 35.4).

I AIFM-direktivet finns ett antal regler om informationsutbyte dels mellan behöriga myndigheter, dels mellan behöriga myndigheter och Esmå. Reglerna om samarbete mellan behöriga myndigheter har

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG.

införlivats med svensk rätt genom 13 kap. 10–13 §§ lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Av exempelvis 10 § framgår att Finansinspektionen ska samarbeta och utbyta information med bl.a. andra behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av AIFM-direktivet. För att även fånga upp Eltif-förordningens bestämmelser om samarbetskyldighet skulle tillämpningsområdet för paragrafen kunna utvidgas till att också omfatta sådant samarbete som följer av Eltif-förordningen. Som framgår av avsnitt 5.2 är emellertid Finansinspektionen behörig myndighet enligt AIFM-direktivet och därigenom även behörig myndighet enligt Eltif-förordningen. Det ankommer således på Finansinspektionen att fullgöra de uppgifter som ska skötas av behörig myndighet enligt Eltif-förordningen, såsom att samarbeta med behöriga myndigheter i andra länder inom EES. Några ytterligare åtgärder krävs därför inte för att artikel 35.1 och 35.2 ska få genomslag i svensk rätt.

Artikel 31 i ESA-förordningen innehåller bestämmelser om att Esmas ska svara för den allmänna samordningen mellan de behöriga myndigheterna. Av 5 § förordningen med instruktion för Finansinspektionen följer att inspektionen inom sitt ansvarsområde aktivt ska delta i det samarbete inom EU som sker inom ramen för det europeiska systemet för finansiell tillsyn som avses i 5 a § och samarbeta med utländska myndigheter som har behörighet att utöva tillsyn över finansiella marknader och finansiella företag samt i det sammanhanget bidra till att tillsynen samordnas. I 5 a § anges att Finansinspektionen är en del av det europeiska system för finansiell tillsyn som avses i ESA-förordningen. Mot bakgrund av de befintliga bestämmelserna i svensk rätt saknas anledning att vidta några ytterligare åtgärder för att möjliggöra det samarbete som behörig myndighet ska bedriva enligt artikel 35.3 och 35.4 i Eltif-förordningen.

5.10 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 februari 2017.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Av artikel 38 i Eltif-förordningen följer att förordningen träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Offentliggörandet skedde den 19 maj 2015. Förordningen trädde därmed i kraft den 8 juni 2015. Förordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. Vidare anges i ikraftträdandebestämmelsen att förordningen ska tillämpas från och med den 9 december 2015. Mot bakgrund av att förordningen har direkt effekt bör de kompletterande lagstiftningsåtgärderna träda i kraft så snart det är möjligt, vilket bedöms vara den 1 februari 2017.

6 Förslagets konsekvenser

Eltif-förordningen syftar till att underlätta möjligheten till finansiering av små- och medelstora företag och långsiktiga projekt inom EU. Detta är i linje med kommissionens initiativ till kapitalmarknadsunion. Av Europeiska kommissionens konsekvensanalys⁷ framgår att det också är möjligt att Eltif-fonderna kan medföra att de gränsöverskridande investeringarna ökar i de mindre marknaderna inom EU och därigenom bidra till att deras marknader och företag utvecklas. Det är också möjligt, enligt kommissionen, att Eltif-fonderna kommer bli intressanta för investerare i tredje land, vilket skulle kunna öka investeringarna i fonderna.

Med stor sannolikhet kommer intresset för att få förvalta en Eltif-fond i Sverige vara lågt i ett initialt skede och effekten av Eltif-förordningen kommer därför bli begränsad på den svenska marknaden.

Eltif-förordningen medför även konsekvenser för Finansinspektionen i och med att det ankommer på inspektionen att pröva ansökningar m.m. enligt förordningen. För närvarande är det svårt att uppskatta hur många AIF-förvaltare och fonder som kommer att beröras av förordningen. Sannolikt kommer endast ett fåtal förvaltare att ansöka om att få betecknas som Eltif-förvaltare. De kostnader som uppkommer för inspektionen för prövning av ansökningar m.m. ska enligt förslaget täckas av avgifter enligt förordningen om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. Dessa avgifter får inspektionen disponera. Vidare medför Eltif-förordningen konsekvenser för inspektionen i och med den tillsyn som ska bedrivas. Kostnaderna för tillsynen ska belasta de förvaltare som har tillstånd enligt förordningen. Dessa årliga avgifter regleras i förordningen om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens tillsyn. De nya tillsynsuppgifter som Finansinspektionen får enligt förslaget hanteras inom befintliga ramar.

Vidare kan förslaget medföra konsekvenser för förvaltningsdomstolarna, eftersom Finansinspektionens beslut enligt EU-förordningarna får överklagas. Den bedömda måltillströmningen till följd av Eltif-förordningen får emellertid anses som ytterst marginell.

⁷ Impact assessment accompanying the document Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on European Long-term Investment Funds.

Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

1 kap. 1 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller en upplysning om att det finns kompletterande och avvikande bestämmelser om AIF-förvaltare, alternativa investeringsfonder och förvaringsinstitut i EU-förordningarna om europeiska riskkapitalfonder, europeiska fonder för socialt företagande och europeiska långsiktiga investeringsfonder. Förordningarna baseras på AIFM-direktivet och de förvaltare som omfattas av förordningarna omfattas även av denna lag.

EU-förordningarna, som är direkt tillämpliga i svensk rätt, innehåller bestämmelser om krav på ett särskilt tillstånd eller underrättelse för att en alternativ investeringsfond ska få betecknas som en europeisk långsiktig investeringsfond, europeisk riskkapitalfond eller europeisk fond för socialt företagande. För att få använda sig av beteckningarna måste vissa krav uppfyllas om bl.a. investeringar, information och transparens. Därutöver finns särskilda bestämmelser om tillsyn och ingripande.

Eftersom bestämmelsen är en upplysning om de bestämmelser som finns i EU-förordningarna är det ändamålsenligt att hänvisningen till förordningarna är dynamisk, dvs. avser förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

9 kap. 7 a §

Paragrafen, som är ny, anger vilka institut som får vara förvaringsinstitut för Eltif-fonder som marknadsförs till icke-professionella investerare.

I paragrafen, som kompletterar artikel 29.1 i Eltif-förordningen, anges att endast banker och andra kreditinstitut får vara förvaringsinstitut för en Eltif-fond. Motsvarande begränsning gäller för värdepappersfonder (1 kap. 1 § första stycket 15 lagen om värdepappersfonder).

Övervägandena finns i avsnitt 5.4.

13 kap. 15 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens avgiftsuttag.

I *första stycket* ges Finansinspektionen rätt att ta ut avgifter för prövning av ärenden enligt bl.a. lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Ändringen innebär att inspektionen får rätt att ta ut avgifter för prövning av bl.a. ansökningar enligt Eltif-förordningen.

I *andra stycket* regleras skyldigheten att betala årliga avgifter till Finansinspektionen. Genom ändringen förtydligas att den årliga avgiften för AIF-förvaltare ska omfatta även inspektionens tillsyn enligt EU-förordningarna.

Vidare förtydligas i ett nytt *tredje stycke* att den årliga avgiften även omfattar sådana utländska AIF-förvaltare som inspektionen har tillsyn över enligt Eltif-förordningen. Detta görs för att inspektionen ska kunna

ta ut en årlig avgift för tillsynen av en svensk Eltif-fond som förvaltas av en utländsk förvaltare.

I 15 kap. 2 § 18 finns ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om avgifterna enligt förevarande paragraf. Föreskrifter om uttag av sådana avgifter när det gäller Eltif-förordningen kommer efter regeringsbeslut att finnas i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen samt i förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Med denna ordning är det ändamålsenligt att hänvisningen till förordningarna är dynamisk, dvs. avser förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.7.

16 kap. 1 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om överklagande av Finansinspektionens beslut.

Ändringen i *andra stycket* innebär att det uttryckligen anges att rätten att överklaga omfattar Finansinspektionens beslut enligt EU-förordningarna. Detta medför exempelvis att inspektionens beslut om att förbjuda användningen av beteckningen Eltif, EuVECA eller EuSEF får överklagas.

Hänvisningen till förordningarna är statisk, dvs. avser förordningarna vid en viss angiven lydelse. En följd av att ha en statisk hänvisning blir att om förordningarna ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring bör göras i den nationella lagstiftningen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/760

av den 29 april 2015

om europeiska långsiktiga investeringsfonder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (1),

med beaktande av yttrandet från Regionkommittén (2),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet (3), och

av följande skäl:

- (1) Långsiktig finansiering är ett viktigt verktyg som gör det möjligt att föra in den europeiska ekonomin på vägen mot smart och hållbar tillväxt för alla, i enlighet med Europa 2020-strategin, hög sysselsättning och konkurrenskraft, för att bygga morgondagens ekonomi så att den blir mindre sårbar för systemrisker och mer motståndskraftig. Europeiska långsiktiga investeringsfonder (nedan kallade *Eltif-fonder*) erbjuder långsiktig finansiering till olika infrastrukturprojekt eller varaktiga onoterade eller noterade små och medelstora företag som emitterar egetkapital- eller skuldinstrument för vilka det inte finns någon lätt identifierbar köpare. Genom att finansiera sådana projekt bidrar *Eltif-fonderna* till finansieringen av unionens reala ekonomi och genomförandet av dess politik.
- (2) På efterfrågesidan kan *Eltif-fonderna* ge en stabil intäktsström för pensionsförvaltare, försäkringsbolag, stiftelser, kommuner och andra enheter som har regelbundna och återkommande utgifter och eftersträvar långsiktig avkastning inom ramen för en välreglerad struktur. *Eltif-fonderna* ger visserligen mindre likviditet än investeringar i överlåtbara värdepapper, men de kan ge en stabil intäktsström för enskilda investerare som är beroende av ett regelbundet penningflöde i stil med det som *Eltif-fonderna* kan tillhandahålla. *Fonderna* kan också erbjuda goda möjligheter till realisationsvinster över tiden för sådana investerare som inte erhåller en stabil inkomstström.
- (3) Det kan vara svårt att finna finansiering för projekt såsom transportinfrastruktur, hållbar energiproduktion eller hållbar energidistribution, samhällsinfrastruktur (bostäder eller sjukhus), spridning av ny teknik och nya system som bidrar till minskad användning av resurser och energi, eller som främjar de små och medelstora företagens vidare tillväxt. Finanskrisen har visat att man kan komma åt luckor i finansieringen genom att komplettera bankfinansiering med ett större utbud av finansieringskällor som bättre mobiliserar kapitalmarknaderna. *Eltif-fonderna* kan spela en avgörande roll i detta avseende och kan också mobilisera kapital genom att attrahera investerare från tredjeländ.
- (4) Fokus för denna förordning ligger på att främja europeiska långsiktiga investeringar i den reala ekonomin.

synnerhet investeringar i råvaror, skapar hinder för gränsöverskridande marknadsföring av investeringsfonder som inriktar sig på onoterade företag och fasta tillgångar, eftersom investerarna har svårt att jämföra de olika investeringserbjudandena. Skillnader i nationella krav leder också till olika nivåer av investerarskydd. Dessutom leder skillnader i nationella krav avseende investeringsteknik, såsom de tillåtna lånenivåerna, användning av finansiella derivatinstrument, regler för blankning eller transaktioner för värdepappersfinansiering till skillnader i skyddsnivå för investerar. Dessutom hindrar skillnader i nationella krav avseende infösen eller innehavsperioder gränsöverskridande försäljning av fonder som investerar i onoterade tillgångar. Dessa skillnader kan genom att rättsosäkerheten ökar undergräva förtroendet hos investerare som överväger att investera i sådana fonder, och minska utrymmet för investerare att i praktiken välja mellan olika långsiktiga investeringsmöjligheter. Därför är den lämpliga rättsliga grunden för denna förordning artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), tolkad enligt fast rättspraxis från Europeiska unionens domstol.

- (6) Det behövs enhetliga regler för att säkerställa att Eltif-fonderna får en enhetlig och stabil produktprofil i hela unionen. Särskilt för att säkerställa en väl fungerande inre marknad och en hög skyddsnivå för investerare är det nödvändigt att fastställa enhetliga regler för Eltif-fondernas drift, särskilt i fråga om deras portföljsammansättning och vilka investeringsinstrument som får användas för att åstadkomma exponering mot långsiktiga tillgångar såsom egetkapital- eller skuldinstrument som emitterats av noterade små och medelstora företag och av onoterade företag, samt fasta tillgångar. Det behövs också enhetliga regler för en Eltif-fonds portfölj för att säkerställa att Eltif-fonder som syftar till att generera regelbunden inkomst upprätthåller en diversifierad portfölj av tillgångar som är lämpad att garantera ett jämnt kassaflöde. Eltif-fonder är ett första steg mot att skapa en integrerad inre marknad för anskaffning av kapital som kan kanaliseras till långsiktiga investeringar i den europeiska ekonomin. För att den inre marknaden för långsiktiga investeringar ska fungera smidigt krävs det att kommissionen fortsätter sin bedömning av möjliga hinder som försvårar anskaffning av långsiktigt kapital över gränserna, inbegripet hinder till följd av den skattemässiga behandlingen av sådana investeringar.
- (7) Det är viktigt att säkerställa att reglerna om Eltif-fondernas drift, särskilt vad gäller deras portföljsammansättning och tillåtna investeringsinstrument, blir direkt tillämpliga på Eltif-förvaltare, och därför måste dessa nya regler antas i form av en förordning. Detta skulle också säkerställa enhetliga villkor för användning av beteckningen *Eltif*, genom att förebygga uppkomsten av skillnader i nationella krav. Eltif-förvaltarna bör följa samma regler i hela unionen för att öka investerarnas förtroende för Eltif-fonder och säkerställa beteckningen *Eltif*s bestående trovärdighet. Samtidigt görs, genom enhetliga regler, de rättsliga krav som är tillämpliga på Eltif-fonderna mindre komplexa. Genom enhetliga regler sänks dessutom förvaltarnas kostnader för att följa olika nationella krav på fonder som investerar i noterade och onoterade företag och jämförbara reala tillgångsklasser. Detta gäller särskilt för Eltif-förvaltare som vill anskaffa kapital över gränserna. Antagandet av enhetliga regler bidrar också till att eliminera snedvridning av konkurrensen.
- (8) De nya Eltif-reglerna är nära knutna till Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU (¹), eftersom det direktivet utgör den rättsliga grunden för förvaltning och marknadsföring av alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) i unionen. Per definition är Eltif-fonder EU-baserade AIF-fonder som förvaltas av förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som är auktoriserade i enlighet med direktiv 2011/61/EU.
- (9) I direktiv 2011/61/EU föreskrivs också en tredjelandssordning i olika steg för icke EU-baserade AIF-förvaltare och icke EU-baserade AIF-fonder, men Eltif-reglerna har en mer begränsad omfattning för att betona dessa nya långsiktiga investeringsprodukters europeiska dimension. Därför bör endast en EU-baserad AIF-fond enligt definitionen i direktiv 2011/61/EU vara berättigad att bli en Eltif-fond, och endast om den förvaltas av EU-baserade AIF-förvaltare som har auktoriserats i enlighet med direktiv 2011/61/EU.
- (10) De nya regler som gäller Eltif-fonderna bör baseras på befintliga rättsliga ramar som upprättats genom direktiv 2011/61/EU och de rättsakter som antagits för dess genomförande. Därför bör produktreglerna för Eltif-fonder

- (11) Enhetliga regler bör gälla för alla EU-baserade AIF-fonder som vill marknadsföra sig som Eltif-fonder. EU-baserade AIF-fonder som inte vill marknadsföra sig som Eltif-fonder bör inte vara bundna av dessa regler, och accepterar därigenom att de inte utnyttjar de fördelar som denna beteckning medför. Företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (medan kallade *Ucits-fonder/fondföretag*) och icke EU-baserade AIF-fonder bör inte ha rätt att marknadsföra sig som Eltif-fonder.
- (12) För att säkerställa att Eltif-fonder efterlever de harmoniserade regler som styr deras verksamhet är det nödvändigt att kräva att de auktoriseras av behöriga myndigheter. De harmoniserade auktorisations- och kontrollförfarandena för AIF-förvaltare enligt direktiv 2011/61/EU bör därför kompletteras med ett särskilt auktorisationsförfarande för Eltif-fonder. Förfaranden bör införas för att säkerställa att endast EU-baserade AIF-förvaltare som auktoriserats i enlighet med direktiv 2011/61/EU och som klarar av att förvalta Eltif-fonder tillåts göra så. Alla lämpliga åtgärder bör vidtas för att se till att Eltif-fonderna kommer att efterleva de harmoniserade regler som styr verksamheten inom dessa fonder. Ett särskilt auktorisationsförfarande bör tillämpas när Eltif-fonderna förvaltas internt och ingen extern AIF-förvaltare utses.
- (13) Eftersom EU-baserade AIF-fonder kan ha olika rättsliga former som inte nödvändigtvis ger dem status som juridisk person, bör de bestämmelser som ålägger Eltif-fonder att vidta åtgärder avse Eltif-förvaltaren i de fall där en Eltif-fond är etablerad som en EU-baserad AIF-fond som inte kan agera självständigt, eftersom den inte är en egen juridisk person.
- (14) För att säkerställa att Eltif-fonder inriktar sig på långsiktiga investeringar och bidrar till att finansiera en hållbar ekonomisk tillväxt i unionen, bör det i reglerna om Eltif-portföljerna krävas en tydlig identifiering av de kategorier av tillgångar som är godtagbara för investering för Eltif-fonderna, och av villkoren för detta. En Eltif-fond bör investera minst 70 % av sitt kapital i godtagbara investeringstillgångar. För att säkerställa Eltif-fondernas integritet är det är också önskvärt att förbjuda en Eltif-fond att ägna sig åt vissa finansiella transaktioner som kan äventyra dess investeringsstrategi och mål genom att ge upphov till risker som skiljer sig från dem som kan förväntas för en fond med inriktning på långsiktiga investeringar. För att säkerställa en tydlig inriktning på långsiktiga investeringar, som kan vara till nytta för icke-professionella investerare som inte är bekanta med mindre konventionella investeringsstrategier, bör en Eltif-fond inte tillåtas investera i finansiella derivatinstrument i annat syfte än för att gardera sig mot de inneboende riskerna i de egna investeringarna. Med tanke på att råvaror, och de finansiella derivatinstrument som ger indirekt exponering mot dessa, är av likvid art, kräver investeringar i råvaror inte några långsiktiga investeråtaganden, och bör därför uteslutas från godtagbara investeringstillgångar. Det resonemanget är inte tillämpligt på investeringar i infrastruktur eller råvarurelaterade företag, eller företag vars resultat indirekt är knutna till råvarors avkastning, såsom gårdar när det gäller jordbruksvaror, eller kraftverk i fråga om energiprodukter.
- (15) Definitionen av vad som utgör en långsiktig investering är bred. Godtagbara investeringstillgångar är i allmänhet illikvida, kräver åtaganden för en längre tidsperiod och har en långfristig ekonomisk profil. Godtagbara investeringstillgångar är ej överförbara värdepapper, och har därför inte tillgång till likviditeten på andrahandsmarknader. De kräver ofta åtaganden med fast tidsfrist, vilket begränsar deras marknadsföringsmöjligheter. Eftersom noterade små och medelstora företag emellertid kan få likviditetsproblem och problem med tillgång till andrahandsmarknaderna, bör de också betraktas som godkända portföljföretag. Den ekonomiska investeringscykel som Eltif-fonder eftersträvar är huvudsakligen av långfristig karaktär, på grund av de stora kapitalåtagandena och den tid som krävs för att producera avkastning.
- (16) En Eltif-fond bör tillåtas att investera i andra tillgångar än godtagbara investeringstillgångar, vilket kan vara nödvändigt för att kunna hantera kassaflödet på ett effektivt sätt, men endast i den mån detta är förenligt med Eltif-fondens långsiktiga investeringsstrategi.

energi-, transport- och kommunikationsinfrastruktur, liksom utbildning, hälsa och välfärdsstöd eller industrianläggningar. Däremot skulle tillgångar som konst, manuskript, vin eller smycken inte vara godtagbara eftersom de normalt sett inte ger avkastning i form av ett förutsägbart kassaflöde.

- (18) Godtagbara investeringstillgångar för Eltif-fonder bör omfatta reala tillgångar med ett värde på mer än 10 000 000 EUR som skapar ekonomiska och sociala fördelar. Sådana tillgångar omfattar infrastruktur, immateriella rättigheter, fartyg, utrustning, maskiner, flygplan eller järnvägsagnar och fastigheter. Investeringar i kommersiella fastigheter eller bostäder bör vara tillåtna i den mån de tjänar syftet av att bidra till en smart och hållbar tillväxt för alla eller till unionens energi-, regional- och sammanhållningspolitik. Investeringar i sådan fast egendom bör tydligt dokumenteras så att det långsiktiga åtagandet i egendomen påvisas. Denna förordning syftar inte till att främja spekulativa investeringar.
- (19) Omfattningen av infrastrukturprojekt innebär att de kräver stora mängder kapital investerat under en längre tid. Sådana infrastrukturprojekt omfattar offentliga byggnader som t.ex. skolor, sjukhus eller fängelser, samhällsinfrastruktur som sociala bostäder, transportinfrastruktur såsom vägar, kollektivtrafiksystem eller flygplatser, energiinfrastruktur såsom energinät, projekt för klimatanpassning och begränsning av följderna av klimatförändringen, kraftverk eller rörledningar, vattenförvaltningsinfrastruktur såsom vattenförsörjningssystem, avlopps- eller benvattningssystem, kommunikationsinfrastruktur såsom nätverk samt infrastruktur för avfallshandling som återvinnings- eller insamlingsystem.
- (20) Hybridkapitalinstrument bör anses omfatta en typ av finansieringsinstrument, som är en kombination av eget kapital och lån, där instrumentets avkastning är kopplad till det godkända portföljföretagets vinst eller förlust och där återbetalningen av instrumentet i händelse av obestånd inte är helt garanterad. Till dessa instrument hör en rad finansieringsinstrument som exempelvis efterställda lån, passivt deläggande, vinstandelslån, vinstandelsbevis, konvertibler och obligationer med optionsrätt.
- (21) I syfte att återspegla gällande praxis inom branschen bör en Eltif-fond tillåtas köpa befintliga aktier i ett godkänt portfölj företag från befintliga aktieägare i det företaget. I syfte att optimera möjligheterna till kapitalanskaffning bör dessutom investeringar i andra Eltif-fonder, Europeiska riskkapitalfonder (nedan kallade *EuVECA-fonder*), som regleras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 (¹) och europeiska fonder för socialt företagande (nedan kallade *EuSEF-fonder*), som regleras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 (²), tillåtas. För att förhindra att investeringarna i godkända portfölj företag späds ut bör Eltif-fonder endast tillåtas att investera i andra Eltif-fonder, EuVECA-fonder och EuSEF-fonder under förutsättning att dessa inte själva har investerat mer än 10 % av sitt sammanlagda kapital i andra Eltif-fonder.
- (22) Det kan bli nödvändigt att använda finansiella företag för att samla och organisera bidragen från olika investerare, inklusive investeringar av offentlig natur, i infrastrukturprojekt. Eltif-fonder bör därför tillåtas att investera i godtagbara investeringstillgångar med hjälp av finansiella företag, så länge som dessa företag endast ägnar sig åt finansiering av långsiktiga projekt liksom små och medelstora företags tillväxt.
- (23) Onoterade företag kan ha svårigheter med att få tillgång till kapitalmarknaderna och med sin finansiering av tillväxt och expansion. Privat finansiering genom kapitalinsatser eller lån är vanliga sätt att skaffa finansiering. Eftersom sådana instrument till sin natur är långsiktiga investeringar, behöver de talmodigt kapital, som kan tillhandahållas av Eltif-fonder. Noterade små och medelstora företag har dessutom ofta stora svårigheter att anskaffa långsiktig finansiering och Eltif-fonder kan vara en värdefull alternativ finansieringskälla.
- (24) Kategorier av långsiktiga tillgångar i den mening som avses i denna förordning bör därför omfatta onoterade företag som emitterar egetkapital- eller skuldinstrument för vilka det möjligen inte finns en lätt identifierbar köpare och noterade företag med ett marknadsvärde på utestående aktier på högst 500 000 000 EUR.

- (26) För att ge Eltif-förvaltare en viss grad av flexibilitet vid investering av sina fonder bör handel med andra tillgångar än långsiktiga investeringar tillåtas upp till ett högsta tröskelvärde på 30 % av Eltif-fondens kapital.
- (27) För att begränsa risktagandet från Eltif-fonder är det viktigt att minska motpartsriskerna genom att låta Eltif-portföljen omfattas av klara diversifieringskrav. Alla OTC-derivat bör omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 (1).
- (28) För att förhindra att Eltif-fonder utövar betydande inflytande över förvaltningen av en annan Eltif-fond eller en emittent är det nödvändigt att undvika överdriven koncentration från en Eltif-fond i en och samma investering.
- (29) För att göra det möjligt för Eltif-förvaltare att anskaffa ytterligare kapital under fondens livslängd bör de få låna penningmedel på upp till 30 % av värdet på Eltif-fondens kapital. Det bör användas för att alstra ytterligare avkastning för investeraerna. I syfte att undanröja risken för valutaobalanser bör Eltif-fonder bara låna upp i den valuta i vilken Eltif-förvaltaren räknar med att förvärva tillgången. För att beakta betänkligheter beträffande skuggbankverksamhet bör de penningmedel som Eltif-fonden lånat inte användas för att ge lån till godkända portfölj företag.
- (30) På grund av att investeringar i Eltif-fonder är av långsiktig och illikvid natur bör Eltif-förvaltarna ha tillräcklig tid för att tillämpa investeringsbegränsningarna. Den tid som behövs för att genomföra dessa begränsningar bör ta hänsyn till investeringarnas särskilda särdrag och egenskaper, men bör inte vara längre än fem år efter dagen för Eltif-fondens auktorisation eller efter Eltif-fondens halva livslängd, beroende på vilket som infaller först.
- (31) Eltif-fonder är tack vare sin portföljprofil och sin fokus på kategorier av långfristiga tillgångar gjorda för att kanalisera privat sparande till den europeiska ekonomin. Eltif-fonder är också utformade som ett investeringsinstrument genom vilket Europeiska investeringsbanksgruppen (EIB-gruppen) kan kanalisera sin finansiering av europeisk infrastruktur eller små och medelstora företag. Genom denna förordning struktureras Eltif-fonder som ett samlat investeringsverktyg som svarar mot EIB-gruppens fokus på att bidra till en balanserad och stadig utveckling av en inre marknad för långsiktiga investeringar i unionens intresse. Tack vare deras fokus på kategorier av långsiktiga tillgångar kan Eltif-fonderna fylla den roll de tilldelats som ett prioriterat verktyg för att uppfylla den investeringsplan för Europa som anges i kommissionens meddelande av den 26 november 2014.
- (32) Kommissionen bör prioritera och rationalisera sina förfaranden för alla ansökningar om finansiering från EIB som lämnas av Eltif-fonder. Kommissionen bör därför rationalisera de förfaranden för att avge yttranden eller lämna bidrag rörande ansökningar av Eltif-fonder om finansiering från EIB.
- (33) Medlemsstaterna, liksom regionala och lokala myndigheter, kan ha intresse av att göra presumtiva investerare och allmänheten medvetna om Eltif-fonder.
- (34) Trots att en Eltif-fond inte behöver erbjuda någon rätt till inlösen före utgången av dess livslängd finns det inget som hindrar en Eltif-fond från att försöka notera sina andelar eller aktier på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform, för att ge investerare möjlighet att sälja sina andelar eller aktier före utgången av Eltif-fondens livslängd. Fondbestämmelser eller bolagsordningen för en Eltif-fond bör inte hindra att andelar eller aktier i en Eltif-fond kan tas upp eller handlas på en multilateral handelsplattform, och bör inte heller förhindra att investerare fritt överför sina andelar eller aktier till tredje part som vill köpa de andelarna eller aktierna. Detta syftar till att främja andrahandsmarknader som en viktig plats för att köpa och sälja andelar och aktier i Eltif-fonder för icke-professionella investerare.

- (36) För att motivera investerare, särskilt icke-professionella investerare, som möjligen kan vara ovilliga att binda upp sitt kapital för en lång period, bör en Eltif-fond på vissa villkor kunna erbjuda sina investerare förtidsinlösen. Därför bör en Eltif-förvaltare ges handlingsutrymme att besluta om att inrätta Eltif-fonder med eller utan rätt till inlösen i enlighet med Eltif-fondens investeringsstrategi. När det finns ett system för rätt till inlösen bör de rättigheterna och deras egenskaper vara klart och tydligt fastställda och offentliggjorda i fondbestämmelserna eller bolagsordningen för Eltif-fonden.
- (37) För att investerare faktiskt ska kunna lösa in sina andelar eller aktier när Eltif-fonden upphör att existera bör Eltif-förvaltaren börja sälja Eltif-fondens portfölj i god tid för att säkerställa att dess värde realiseras korrekt. Vid fastställandet av en ordnad avyttringsplan för värdepappersinnehav bör Eltif-förvaltarna beakta investeringarnas olika löptidsprofiler och den tid som krävs för att hitta en köpare för de tillgångar i vilka Eltif-fonden har investerat. Eftersom det skulle vara praktiskt omöjligt att upprätthålla placeringsbegränsningar under denna avvecklingsperiod bör de upphöra att gälla när avvecklingsperioden inleds.
- (38) För att ge icke-professionella investerare bredare tillgång till Eltif-fonder bör en Ucits-fond kunna investera i andelar eller aktier som emitterats av en Eltif-fond i den mån Eltif-fondens andelar eller aktier är godtagbara enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG⁽¹⁾.
- (39) Det bör vara möjligt för en Eltif-fond att minska sitt kapital proportionellt om den har avyttrat en av sina tillgångar, särskilt om det är fråga om en infrastrukturinvestering.
- (40) De onoterade tillgångar i vilka Eltif-fonder har investerat kan noteras på en reglerad marknad under fondens livslängd. I sådana fall kan tillgångarna inte längre uppfylla kravet på att vara onoterat i denna förordning. För att göra det möjligt för Eltif-förvaltare att på ett ordnat sätt dra sig tillbaka från sådana tillgångar som inte längre skulle vara godtagbara skulle tillgångarna i upp till tre år kunna fortsätta att räknas med i de 70 % som gäller för godtagbara investeringstillgångar.
- (41) Med tanke på Eltif-fonders specifika särdrag och de professionella och icke-professionella investerare som utgör fondernas målgrupp är det viktigt att införa sunda transparenskrav som ger presumtiva investerare möjlighet att fatta väl underbyggda beslut och vara fullt medvetna om riskerna. Utöver att efterleva transparenskraven i direktiv 2011/61/EU bör Eltif-fonder offentliggöra ett prospekt vars innehåll bör innehålla alla upplysningar som ska lämnas av företaget för kollektiva investeringar av sluten typ i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG⁽²⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 809/2004⁽³⁾. När en Eltif-fond marknadsförs till icke-professionella investerare bör det vara obligatoriskt att offentliggöra ett faktablad i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014⁽⁴⁾. Dessutom bör allt marknadsföringsmaterial uttryckligen framhäva Eltif-fonders riskprofil.
- (42) Eltif-fonder kan vara attraktiva för investerare såsom kommuner, kyrkor, välgörenhetsorganisationer och stiftelser, som bör kunna begära att bli behandlade som professionella kunder i de fall när de uppfyller villkoren i avsnitt II i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU⁽⁵⁾.
- (43) Eftersom Eltif-fonder är inriktade inte bara på professionella utan också på icke-professionella investerare i unionen måste vissa ytterligare krav läggas till de marknadsföringskrav som redan anges i direktiv 2011/61/EU för att säkerställa en skälig nivå av investerarskydd. Således bör faciliteter tillhandahållas för att teckna, göra

utbetalningar till andels- eller aktieägare, återköpa eller inlösa andelar eller aktier och tillgängliggöra den information som Eltif-fonder och Eltif-förvaltare är skyldiga att tillhandahålla. För att se till att icke-professionella investerare inte missgynnas i förhållande till professionella investerare bör vissa skyddsåtgärder införas när Eltif-fonder marknadsförs till icke-professionella investerare. Vid marknadsföring eller försäljning av Eltif-fonder till icke-professionella investerare genom en distributör bör en sådan distributör uppfylla relevanta krav i direktiv 2014/65/EU och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ⁽¹⁾.

- (44) Eltif-förvaltaren eller distributören bör inhämta all nödvändig information om den icke-professionella investerarens kunskaper och erfarenheter, finansiella situation, riskaptit, investeringsmål och tidshorison för att kunna bedöma huruvida Eltif-fonden är lämplig för marknadsföring till den icke-professionella investeraren, med beaktande av bland annat Eltif-fondens livslängd och planerade investeringsstrategi. Om den Eltif-fond som erbjuds eller säljs till icke-professionella investerare har en livslängd som överstiger tio år bör Eltif-förvaltaren eller distributören klart och tydligt och i skriftlig form ange att denna produkt kanske inte är lämplig för sådana icke-professionella investerare som inte kan upprätthålla ett sådant långsiktigt åtagande av illikvid natur.
- (45) När Eltif-fonder marknadsförs till icke-professionella investerare bör Eltif-fondernas förvaringsinstitut uppfylla bestämmelserna i direktiv 2009/65/EG vad avser de enheter som är godtagbara att fungera som förvaringsinstitut, regeln mot friskrivning från ansvar och återanvändning av tillgångar.
- (46) I syfte att stärka skyddet av icke-professionella investerare föreskriver denna förordning dessutom att för icke-professionella investerare vars portföljer, bestående av penningmedel och finansiella instrument med undantag för finansiella instrument som inte lämnats som säkerhet, inte överstiger 500 000 EUR, bör Eltif-förvaltaren eller en distributör, efter att ha genomfört ett lämplighetstest och efter att ha lämnat lämplig investeringsrådgivning, säkerställa att den icke-professionella investeraren totalt inte investerar mer än 10 % av sin portfölj i Eltif-fonder och att det ursprungliga belopp som investeras i en eller flera Eltif-fonder inte är mindre än 10 000 EUR.
- (47) Under exceptionella omständigheter, som specificeras i fondbestämmelserna eller bolagsordningen för en Eltif-fond, skulle Eltif-fondens livslängd kunna förlängas eller förkortas för att möjliggöra mer flexibilitet då till exempel ett projekt fullbordas senare eller tidigare än beräknat, så att den blir förenlig med dess långsiktiga investeringsstrategi.
- (48) Eltif-fondernas behöriga myndighet bör fortlöpande kontrollera om Eltif-fonderna är i stånd att efterleva denna förordning. Eftersom de behöriga myndigheterna redan har omfattande befogenheter enligt direktiv 2011/61/EU är det nödvändigt att utvidga de befogenheterna med beaktande av denna förordning.
- (49) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽²⁾, bör med avseende på denna förordning kunna utöva alla de befogenheter som den ålagts enligt direktiv 2011/61/EU och bör ges alla resurser som behövs i det avseendet, särskilt personalresurser.
- (50) Esma bör spela en central roll vid tillämpningen av de regler som gäller för Eltif-fonder genom att se till att nationella behöriga myndigheter tillämpar unionens regler på ett enhetligt sätt. Som ett organ med mycket specialiserade expertkunskaper om värdepapper och värdepappersmarknader är det effektivt och lämpligt att Esma anförtros utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn som inte inbegriper strategiska ställningstaganden, för överlämnande till kommissionen. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör röra de omständigheter när användningen av finansiella derivatinstrument endast tjänar syftet att säkra inboende risker i investeringar, de omständigheter under vilka Eltif-fonders livslängd är tillräckligt lång för att täcka livscykeln för

- (51) Vid tillämpning av den här förordningen bör Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽²⁾ till fullo tillämpas vid utbyte, överföring och behandling av personuppgifter.
- (52) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att sörja för enhetliga krav avseende Eltif-fonders investeringar och driftsvillkor i hela unionen, samtidigt som full hänsyn tas till behovet av att väga Eltif-fonders säkerhet och tillförlitlighet mot behovet av en effektivt fungerande marknad för långsiktig finansiering samt kostnaderna för de olika intressenterna inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (53) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och i synnerhet konsumentskydd, näringsfrihet, rätten till rättsmedel och till en rättvis rättegång och skydd av personuppgifter liksom tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Denna förordning måste tillämpas i enlighet med de rättigheterna och principerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och mål

1. Genom denna förordning fastställs enhetliga regler om auktorisation, investeringsstrategi och driftsvillkor för EU-baserade alternativa investeringsfonder (nedan kallade *EU-baserade AIF-fonder*) eller delfonder av EU-baserade AIF-fonder som marknadsförs i unionen som Europeiska långsiktiga investeringsfonder (nedan kallade *Eltif-fonder*).
2. Syftet med denna förordning är anskaffa och kanalisera kapital till europeiska långsiktiga investeringar i realekonomi, i linje med unionens mål om en smart och hållbar tillväxt för alla.
3. Medlemsstaterna får inte lägga till några ytterligare krav inom det område som omfattas av denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *kapital*: tillskjutet kapital och utfäst ej infortrat kapital, beräknat på grundval av investerbara belopp efter avdrag av alla avgifter och andra kostnader som investerarna står för direkt eller indirekt.
2. *professionell investerare*: en investerare som anses vara en professionell kund eller begär att få bli behandlad som professionell kund i enlighet med bilaga II till direktiv 2014/65/EU.

5. *hybridkapital*: varje typ av finansieringsinstrument där avkastningen på instrumentet är kopplat till resultatet i det godkända portföljföretaget och där återbetalningen av instrumentet vid betalningsinställelse inte är helt säkrad.
6. *reala tillgångar*: tillgångar som på grund av sin substans och sina egenskaper har ett värde och kan ge avkastning, inklusive infrastruktur och andra tillgångar som ger upphov till ekonomiska eller sociala fördelar, såsom utbildning, rådgivning, forskning och utveckling, och inklusive kommersiella fastigheter eller bostäder endast när de utgör en del av eller är förknippade med ett långsiktigt investeringsprojekt som bidrar till unionens mål om en smart och hållbar tillväxt för alla.
7. *finansiellt företag*: något av följande
 - a) Ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (¹).
 - b) Ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.
 - c) Ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (²).
 - d) Ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.1.20 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - e) Ett holdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionen i artikel 4.1.22 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - f) Ett förvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG.
 - g) En AIF-förvaltare enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU.
8. *EU-baserad AIF-fond*: en EU-baserad alternativ investeringsfond enligt definitionen i artikel 4.1 k i direktiv 2011/61/EU.
9. *EU-baserad AIF-förvaltare*: en förvaltare av en EU-baserad AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 l i direktiv 2011/61/EU.
10. *Eltif-fondens behöriga myndighet*: den behöriga myndigheten för den EU-baserade AIF-fonden enligt artikel 4.1 h i direktiv 2011/61/EU.
11. *Eltif-fondens hemmedlemsstat*: den medlemsstat där Eltif-fonden är auktoriserad.
12. *Eltif-förvaltare*: den auktoriserade EU-baserade AIF-förvaltare som är godkänd att förvalta en Eltif-fond eller den internt förvaltade Eltif-fonden när den rättsliga formen för Eltif-fonden tillåter en intern förvaltning och när ingen extern AIF-förvaltare har utsetts.
13. *Eltif-förvaltarens behöriga myndighet*: den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för AIF-förvaltaren enligt artikel 4.1 q i direktiv 2011/61/EU.
14. *värdepappersutlåning* och *värdepapperslån*: transaktioner där en institution eller dess motpart överför värdepapper med förbehållet att den som lånar dem ska återlämna motsvarande värdepapper vid ett visst framtida datum eller på begäran av den som överförde dem; transaktionen innebär värdepappersutlåning för motparten som överför värdepapperen och värdepapperslån för den motpart till vilken de överförs.
15. *repa*: en repa enligt definitionen i artikel 4.1.83 i förordning (EU) nr 575/2013.
16. *finansiellt instrument*: ett finansiellt instrument enligt definitionen i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.
17. *blankning*: en verksamhet enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 (³).

Artikel 3

Auktorisation och centralt offentligt register

1. En Eltif-fond får bara marknadsföras i unionen om den har auktoriserats i enlighet med denna förordning. Auktorisation som Eltif-fond ska gälla i alla medlemsstater.
2. Endast EU-baserade AIF-fonder ska vara berättigade att ansöka om och beviljas auktorisation som Eltif-fond.
3. Eltif-fondens behöriga myndigheter ska en gång per kvartal informera Esma om auktorisation som beviljats eller återkallats enligt denna förordning.

Esma ska föra ett centralt offentligt register med uppgift om varje Eltif-fond som auktoriserats enligt denna förordning, Eltif-förvaltaren och Eltif-fondens behöriga myndighet. Registret ska finnas tillgängligt i elektronisk form.

Artikel 4

Beteckning och förbud mot ombildning

1. Beteckningen *Eltif* eller *europaisk långsiktig investeringsfond* i förhållande till ett företag för kollektiva investeringar eller de andelar eller aktier det emitterar får bara användas när företaget för kollektiva investeringar har auktoriserats i enlighet med denna förordning.
2. Eltif-fonder ska vara förbjudna att ombilda sig till företag för kollektiva investeringar som inte omfattas av denna förordning.

Artikel 5

Ansökan om auktorisation som Eltif-fond

1. En ansökan om auktorisation som Eltif-fond ska göras till Eltif-fondens behöriga myndighet.

Ansökan om auktorisation som en Eltif-fond ska innehålla följande:

- a) Fondbestämmelser eller bolagsordning.
- b) Uppgifter om den föreslagna Eltif-förvaltarens identitet, aktuell och tidigare erfarenhet och historik när det gäller fondförvaltningsverksamhet.
- c) Uppgifter om förvaringsinstitutets identitet.
- d) En beskrivning av de uppgifter som ska lämnas till investerarna, inbegripet en beskrivning av arrangemangen för att hantera klagomål som icke-professionella investerare lämnat in.

Eltif-fondens behöriga myndighet får begära förtydliganden och information om dokumentation och lämnad information enligt andra stycket.

2. Enbart en EU-baserad AIF-förvaltare som auktoriserats enligt direktiv 2011/61/EU får hos Eltif-fondens behöriga myndighet ansöka om auktorisation om att förvalta en Eltif-fond för vilken det har begärts auktorisation i enlighet med punkt 1. I de fall då Eltif-fondens behöriga myndighet är densamma som den EU-baserade AIF-förvaltarens behöriga myndighet ska en sådan ansökan om auktorisation hänvisa till den dokumentation som lämnats för auktorisation enligt direktiv 2011/61/EU.

Eltif-fondens behöriga myndighet får begära förtydliganden och information från den EU-baserade AIF-förvaltarens behöriga myndighet vad gäller den dokumentation som avses i andra stycket eller ett intyg om huruvida Eltif-fonden omfattas av den EU-baserade AIF-förvaltarens auktorisation att förvalta AIF-fonder. Den EU-baserade AIF-förvaltarens behöriga myndighet ska lämna ett svar inom tio arbetsdagar från dagen för mottagandet av ansökan från Eltif-fondens behöriga myndighet.

3. Sökanden ska inom två månader från det att en fullständig ansökan har lämnats in underrättas om huruvida auktorisationen som Eltif-fond och tillstånd att förvalta Eltif-fonden har beviljats.

4. Alla senare ändringar av den dokumentation som avses i punkterna 1 och 2 ska omedelbart delges Eltif-fondens behöriga myndighet.

5. Genom undantag från punkterna 1 och 2 ska en EU-baserad AIF-fond vars rättsliga form tillåter en intern förvaltning, och dess styrorgan väljer att inte utse en extern AIF-förvaltare, samtidigt ansöka om auktorisation som Eltif-fond enligt denna förordning och som AIF-förvaltare enligt direktiv 2011/61/EU.

Utän att det påverkar tillämpningen av artikel 7 i direktiv 2011/61/EU ska ansökan om auktorisation som en internt förvaltd Eltif-fond innehålla följande:

- a) Fondbestämmelser eller bolagsordning.
- b) En beskrivning av de uppgifter som ska lämnas till investerarna, inbegripet en beskrivning av arrangemangen för att hantera klagomål som icke-professionella investerare lämnat in.

Genom undantag från punkt 3 ska en internt förvaltd EU-baserad AIF-fond inom tre månader från det att en fullständig ansökan har lämnats in underrättas om huruvida auktorisation som Eltif-fond har beviljats.

Artikel 6

Villkor för beviljande av auktorisation som Eltif-fond

1. En EU-baserad AIF-fond ska auktoriseras som Eltif-fond enbart om dess behöriga myndighet
 - a) är övertygad om att den EU-baserade AIF-fonden kan uppfylla alla krav i den här förordningen,
 - b) har godkänt ansökan från en EU-baserad AIF-förvaltare som är auktoriserad enligt direktiv 2011/61/EU att förvalta Eltif-fonden, fondbestämmelserna eller bolagsordningen, och valet av förvaringsinstitut.
2. I de fall en EU-baserad AIF-fond ansöker enligt artikel 5.5 i denna förordning, ska den behöriga myndigheten auktorisera den EU-baserade AIF-fonden endast när den är övertygad om att den EU-baserade AIF-fonden uppfyller både kraven i denna förordning och i direktiv 2011/61/EU avseende auktorisationen av en EU-baserad AIF-förvaltare.
3. Eltif-fondens behöriga myndighet får bara avslå ansökan från den EU-baserade AIF-förvaltaren att förvalta Eltif-fonden om den EU-baserade AIF-förvaltaren
 - a) inte följer bestämmelserna i denna förordning,
 - b) inte följer bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU,
 - c) inte har auktoriserats av sin behöriga myndighet att förvalta AIF-fonder som följer investeringsstrategier av det slag som avses i denna förordning,
 - d) inte har lämnat den dokumentation som avses i artikel 5.2 eller några klagoranden eller någon information som begärts enligt denna.

6. En ansökan som avslagits enligt detta kapitel får inte lämnas in på nytt till behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

7. Auktorisation som en Eltif-fond får inte omfattas av ett krav på att Eltif-fonden förvaltas av en EU-baserad AIF-förvaltare som har auktoriserats i en Eltif-fonds hemmedlemsstat eller att den EU-baserade AIF-förvaltaren utför eller delegerar verksamhet i en Eltif-fonds hemmedlemsstat.

Artikel 7

Gällande regler och ansvar

1. En Eltif-fond ska vid varje tidpunkt uppfylla bestämmelserna i denna förordning.
2. En Eltif-fond och Eltif-förvaltaren ska vid varje tidpunkt följa direktiv 2011/61/EU.
3. Eltif-förvaltaren ska vara ansvarig för att bestämmelserna i denna förordning efterlevs och ska också vara ansvarig i enlighet med direktiv 2011/61/EU för överträdelse av denna förordning. Eltif-förvaltaren ska också vara ansvarig för förluster eller skador som uppstår till följd av bristande efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning.

KAPITEL II

SKYLDIGHETER BETRÄFFANDE Eltif-FONDERS INVESTERINGSSTRATEGIER

AVSNITT 1

Allmänna regler och godtagbara tillgångar

Artikel 8

Delfonder

Om en Eltif-fond består av flera delfonder ska varje delfond anses utgöra en separat Eltif-fond vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel.

Artikel 9

Godtagbara investeringar

1. I enlighet med det mål som avses i artikel 1.2 ska en Eltif-fond endast investera i följande kategorier av tillgångar och endast på de villkor som anges i denna förordning:
 - a) Godtagbara investeringstillgångar.
 - b) De tillgångar som avses i artikel 50.1 i direktiv 2009/65/EG.
2. En Eltif-fond får inte utföra någon av följande verksamheter:
 - a) Blankning av tillgångar.
 - b) Direkt eller indirekt exponering av råvaror, också via finansiella derivatinstrument och certifikat som återspeglar dem, index som baseras på dem eller andra sätt eller instrument som skulle innebära en exponering mot dem.
 - c) Ingå avtal om utlåning av värdepapper, lån av värdepapper, repor eller någon annan form av avtal som får motsvarande ekonomiska effekter och innebär liknande risker, om därmed mer än 10 % av tillgångarna i Eltif-fonden påverkas.
 - d) Använda finansiella derivatinstrument, utom när användningen av sådana instrument enbart tjänar syftet att säkra

Artikel 10

Godtagbara investeringstillgångar

En tillgång som avses i artikel 9.1 a ska endast kunna vara godtagbar för investering från en Eltif-fond om den tillhör någon av följande kategorier:

- a) Egetkapital- eller hybridkapitalinstrument som har
 - i) utfärdats av ett godkänt portfölj företag och som Eltif-fonden förvärvat från det godkända portfölj företaget eller från en tredje part via andrahandsmarknaden,
 - ii) utfärdats av ett godkänt portfölj företag i utbyte mot ett egetkapital- eller hybridkapitalinstrument som Eltif-fonden förvärvat från det godkända portfölj företaget eller från en tredje part via andrahandsmarknaden,
 - iii) utfärdats av ett företag i vilket det godkända portfölj företaget är ett majoritetsägt dotterbolag, i utbyte mot ett egetkapital- eller hybridkapitalinstrument som Eltif-fonden förvärvat i enlighet med led i eller ii från det godkända portfölj företaget eller från en tredje part via andrahandsmarknaden,
- b) skuldinstrument som utfärdats av ett godkänt portfölj företag,
- c) lån som Eltif-fonden beviljat ett godkänt portfölj företag med en förfallotidpunkt som inte är längre än Eltif-fondens livslängd,
- d) andelar eller aktier i en eller flera andra Eltif-fonder, EuVECA och EuSEF förutsatt att de Eltif-fonderna, EuVECA-fonderna och EuSEF-fonderna inte själva har investerat mer än 10 % av sitt kapital i Eltif-fonder,
- e) direkta innehav eller indirekta innehav via ett godkänt portfölj företag av enskilda reala tillgångar med ett värde på minst 10 000 000 EUR eller motsvarande i den valuta och vid den tidpunkt då utgifterna uppstod.

Artikel 11

Godkänt portfölj företag

1. Ett godkänt portfölj företag som avses i artikel 10 ska vara ett annat portfölj företag än ett företag för kollektiva investeringar som ska uppfylla följande krav:

- a) Det är inte ett finansiellt företag.
 - b) Det är ett företag som
 - i) inte är upptaget till handel på en reglerad marknad eller på en multilateral handelsplattform, eller
 - ii) är upptaget till handel på en reglerad marknad eller på en multilateral handelsplattform och samtidigt har ett börsvärde på högst 500 000 000 EUR.
 - c) Det har sitt säte i en medlemsstat, eller i tredjeland under förutsättning att det tredjelandet
 - i) inte identifierats av arbetsgruppen för finansiella åtgärder som en högrisk och icke samarbetsvillig jurisdiktion,
 - ii) har undertecknat en överenskommelse med hemmedlemsstaten för Eltif-förvaltaren och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i Eltif-fonden är avsedda att marknadsföras för att säkerställa att tredjelandet till fullo uppfyller standarderna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och att det säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal.
2. Genom undantag från punkt 1 a i den här artikeln kan ett godkänt portfölj företag vara ett finansiellt företag som uteslutande finansierar godkända portfölj företag som avses i punkt 1 i den här artikeln eller reala tillgångar som avses i artikel 10 e.

AVSNITT 2

Bestämmelser om investeringsstrategier

Artikel 13

Portföljsammansättning och diversifiering

1. En Eltif-fond ska investera minst 70 % av sitt kapital i godtagbara investeringstillgångar.
2. En Eltif-fond får högst investera
 - a) 10 % av sitt kapital i instrument som emitterats av eller lån som beviljats till ett enskilt godkänt portfölj företag,
 - b) 10 % av sitt kapital direkt eller indirekt i en enskild real tillgång,
 - c) 10 % av sitt kapital i andelar eller aktier i en enskild Eltif-fond, EuVECA-fond eller EuSEF-fond,
 - d) 5 % av sitt kapital i tillgångar som avses i artikel 9.1 b om de tillgångarna har utfärdats av ett enskilt organ.
3. Det sammanlagda värdet av andelar eller aktier i Eltif-fonder, EuVECA-fonder, EuSEF-fonder i en Eltif-fondportfölj får inte överstiga 20 % av värdet av Eltif-fondens kapital.
4. Den sammanlagda risken av motpartsexponeringar för Eltif-fonden som härrör från OTC-derivattransaktioner, repor eller omvända repor får inte överstiga 5 % av värdet av Eltif-fondens kapital.
5. Genom undantag från punkt 2 a och 2 b får Eltif-fonden höja den nämnda gränsen på 10 % till 20 %, förutsatt att innehavet av det sammanlagda värdet på Eltif-fondens tillgångar i godkända portfölj företag och i enskilda reala tillgångar i vilka det investerar mer än 10 % av sitt kapital inte överstiger 40 % av värdet av Eltif-fondens kapital.
6. Genom undantag från punkt 2 d får en Eltif-fond höja 5-procentsgränsen till 25 % när obligationer är emitterade av ett kreditinstitut som har sitt säte i en medlemsstat och enligt lag omfattas av särskild offentlig tillsyn avsedd att skydda obligationsinnehavare. Särskilt ska iakttas att kapital som härrör från emissionen av sådana obligationer i enlighet med lag ska investeras i tillgångar som, under obligationernas hela giltighetstid, kan täcka de med obligationerna förenade fordringarna och som i händelse av emittentens fallissemang med prioritet ska användas för återbetalning av kapital och upplupen ränta.
7. Bolag som ingår i samma koncern med konsoliderad redovisning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*) eller i enlighet med erkända internationella redovisningsregler ska räknas som ett enskilt godkänt portfölj företag eller enskilt organ vid beräkningen av de gränser som avses i punkterna 1–6.

Artikel 14

Rättelse av investeringspositioner

I de fall där Eltif-fonden begår en överträdelse av de diversifieringskrav som fastställs i artikel 13.2–13.6 och överträdelsen har legat utom Eltif-förvaltarens kontroll ska denne inom en lämplig tidsperiod vidta de åtgärder som krävs för att rätta till situationen, med vederbörlig hänsyn till intressena hos Eltif-fondens investerare.

Artikel 15

Koncentration

Artikel 16

Penninglån

1. En Eltif-fond får låna penningmedel, under förutsättning att sådan upplåning uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) Den motsvarar inte mer än 30 % av värdet på Eltif-fondens kapital.
 - b) Den tjänar syftet att investera i godtagbara investeringstillgångar, med undantag för lån enligt artikel 10 c, under förutsättning att Eltif-fondens innehav av kontanter eller likvida medel inte räcker för att göra investeringarna i fråga.
 - c) Den lånas upp i samma valuta som de tillgångar som ska förvärvas med penninglånet.
 - d) Den har en förfallotid som inte överstiger Eltif-fondens livslängd.
 - e) Den belastar inte tillgångar som motsvarar mer än 30 % av värdet på Eltif-fondens kapital.
2. Eltif-förvaltaren ska specificera i Eltif-fondens prospekt huruvida det ingår i investeringsstrategin att låna pengar eller inte.

Artikel 17

Tillämpning av reglerna om portföljsammansättning och diversifiering

1. De investeringsgränser som anges i artikel 13.1 ska
 - a) tillämpas senast den dag som anges i fondbestämmelserna eller bolagsordningen för Eltif-fonden,
 - b) upphöra att gälla när Eltif-fonden börjar sälja tillgångar i syfte att lösa in investerarens andelar eller aktier efter utgången av Eltif-fondens livslängd,
 - c) tillfälligt upphävas om Eltif-fonden anskaffar ytterligare kapital eller minskar sitt befintliga kapital, så länge som ett sådant tillfälligt upphävande inte varar längre än 12 månader.

Det datum som avses i led a i första stycket ska ta hänsyn till de särdrag och egenskaper hos de tillgångar som Eltif-fonden ska investera i, och ska inte inträffa senare än antingen fem år efter dagen för Eltif-fondens auktorisation, eller efter Eltif-fondens halva livslängd som fastställs i enlighet med artikel 18.3, beroende på vilket som infaller först. I undantagsfall får Eltif-fondens behöriga myndighet efter inlämnande av en vederbörligen motiverad investeringsplan godkänna en förlängning av denna tidsfrist med ytterligare högst ett år.

2. Om en långfristig tillgång som Eltif-fonden har investerat i utfärdas av ett godkänt portfölj företag som inte längre uppfyller kraven i artikel 11.1 b, kan den långsiktiga tillgången fortsätta att tas med vid beräkningen av den investeringsbegränsning som avses i artikel 13.1 under en period på högst tre år från och med den dag då det godkända portfölj företaget inte längre uppfyller kraven i artikel 11.1 b.

KAPITEL III

INLÖSEN AV, HANDEL MED OCH UTFÄRDANDE AV ANDELAR ELLER AKTIER I EN Eltif-FOND SAMT UTDELNING AV INTÄKTER OCH KAPITAL

Artikel 18

Policy för inlösen och livslängd för Eltif-fonder

1. Investeringarna i Eltif-fonden ska inte ha möjlighet att begära inlösen av sina andelar eller aktier före utgången av

2. Genom undantag från punkt 1 får fondbestämmelserna eller bolagsordningen för Eltif-fonden innehålla en möjlighet till inlösen innan utgången av Eltif-fondens livstid under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Inlösen beviljas inte före det datum som anges i artikel 17.1 a.
- b) Eltif-förvaltaren ska vid tiden för auktorisationen och under Eltif-fondens livslängd kunna visa för behöriga myndigheter att det finns ett lämpligt likviditetsförvaltningssystem och effektiva förfaranden för att övervaka Eltif-fondens likviditetsrisk, i enlighet med Eltif-fondens långsiktiga investeringsstrategi och den föreslagna policyn för inlösen.
- c) Eltif-förvaltaren anger en fastställd policy för inlösen där det klart och tydligt framgår under vilka perioder investeringarna får begära inlösen.
- d) Eltif-fondens policy för inlösen säkerställer att det totala inlösenbeloppet under en viss period begränsas till en viss procentandel av Eltif-fondens tillgångar som avses i artikel 9.1 b. Denna procentandel ska vara anpassad till den likviditetsförvaltning och investeringsstrategi som Eltif-förvaltaren har redovisat.
- e) Eltif-fondens policy för inlösen säkerställer att investerare behandlas rättvist och att inlösen beviljas proportionellt om det totalt begärda inlösenbeloppet inom en viss period överstiger procentandelen som avses i led d i denna punkt.

3. Eltif-fondens livslängd ska vara förenlig med Eltif-fondens långsiktiga natur och vara tillräcklig för att täcka livscykeln för var och en av Eltif-fondens enskilda tillgångar, mätt i förhållande till tillgångens likviditetsprofil och ekonomiska livscykel, liksom med Eltif-fondens uppsatta investeringsmål.

4. Investerare kan begära att få en Eltif-fond avvecklad om deras begäran om inlösen, som gjorts i enlighet med Eltif-fondens policy för inlösen, inte har uppfyllts inom ett år från och med det datum då begäran om inlösen gjordes.

5. Investerare ska alltid ges möjlighet att få återbetalning i pengar.

6. Återbetalning in natura av tillgångar från en Eltif-fond ska bara vara möjlig om samtliga nedanstående villkor är uppfyllda:

- a) Om fondbestämmelserna eller bolagsordningen för Eltif-fonden ger möjlighet till det, förutsatt att alla investerare behandlas rättvist.
- b) Investeraren skriftligen begär återbetalning i form av en andel av Eltif-fondens tillgångar.
- c) Det inte finns några särskilda regler som begränsar överföringen av de tillgångarna.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger under vilka förhållanden en Eltif-fonds livslängd anses vara tillräckligt lång för att täcka livscykeln för var och en av de enskilda tillgångarna i Eltif-fonden, som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 9 september 2015.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 19

Andrahandsmarknad

4. Om det sker en betydande ändring av en tillgångs värde ska Eltif-förvaltaren redovisa detta för investerarna i sina regelbundna rapporter.

Artikel 20

Nyemissioner av andelar eller aktier

1. En Eltif-fond kan erbjuda nyemissioner av andelar eller aktier i enlighet med sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning.
2. En Eltif-fond får inte emittera nya andelar eller aktier till ett pris som understiger värdet på dess fondandelsvärde utan att först ha erbjudit dessa andelar eller aktier till det priset till befintliga investerare i Eltif-fonden.

Artikel 21

Avyttring av Eltif-tillgångar

1. En Eltif-fond ska anta en tidsplan för en ordnad avyttring av sina tillgångar i syfte att lösa in investerarens andelar eller aktier efter utgången av Eltif-fondens livslängd och ska underrätta Eltif-fondens behöriga myndighet om detta senast ett år före datumet för utgången av Eltif-fondens livslängd.
2. Den tidsplan som avses i punkt 1 ska omfatta följande:
 - a) En bedömning av marknaden för presumtiva köpare.
 - b) En bedömning och jämförelse av potentiella försäljningspriser.
 - c) En värdering av de tillgångar som ska avyttras.
 - d) En tidsram för tidsplanen för avyttring.
3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar de kriterier som ska användas för bedömningarna i punkt 2 a och värderingen i punkt 2 c.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 9 september 2015.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 22

Utdelning av intäkter och kapital

1. En Eltif-fond får regelbundet till investerare dela ut de intäkter som genereras från de tillgångar som ingår i portföljen. De intäkterna ska omfatta
 - a) intäkter som tillgångarna regelbundet genererar,
 - b) den värdestegring som realiserats efter avyttringen av en tillgång.
2. Intäkterna får inte delas ut i den omfattning de behövs för Eltif-fondens framtida åtaganden.
3. En Eltif-fond får minska sitt kapital proportionellt vid en avyttring av en tillgång före utgången av Eltif-fondens livslängd, förutsatt att Eltif-förvaltaren anser att en sådan avyttring ligger i investerarnas intresse.
4. Eltif-fonden ska i sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning ange den utdelningspolicy Eltif-fonden kommer att tillämpa under sin livslängd.

2. Prospektet ska innehålla all den information som krävs för att göra det möjligt för investerare att göra en välgrundad bedömning av den föreslagna investeringen och särskilt den därmed förenade risken.

3. Prospektet ska åtminstone innehålla följande:

- a) En redogörelse om hur Eltif-fondens investeringsmål och strategi för att uppnå dessa mål karaktäriserar fonden som långsiktig.
- b) Information som ska lämnas av företag för kollektiva investeringar av sluten typ enligt direktiv 2003/71/EG och förordning (EG) nr 809/2004.
- c) Information som ska redovisas till investerare enligt artikel 23 i direktiv 2011/61/EU, om det inte redan omfattas av led b i denna punkt.
- d) En tydlig hänvisning till de kategorier av tillgångar i vilka Eltif-fonden får investera.
- e) En tydlig angivelse av de jurisdiktioner i vilka Eltif-fonden får investera.
- f) All annan information som de behöriga myndigheterna anser vara relevant vid tillämpningen av punkt 2.

4. Prospektet och allt annat marknadsföringsmaterial ska på ett tydligt sätt informera investerarna om Eltif-fondens illikvida natur.

Prospektet och allt annat marknadsföringsmaterial ska tydligt

- a) informera investerarna om att Eltif-fondens investeringar är av långsiktig karaktär,
- b) informera investerarna om utgången av Eltif-fondens livslängd liksom möjligheten att förlänga Eltif-fondens livslängd om en sådan finns föreskriven, och i så fall villkoren för detta,
- c) ange om Eltif-fonden är avsedd att marknadsföras till icke-professionella investerare,
- d) förklara investerarnas rättigheter att lösa in sina investeringar i enlighet med artikel 18 och bestämmelserna eller bolagsordningen för Eltif-fonden,
- e) ange hur ofta och när eventuella utdelningar görs till investerare under Eltif-fondens livslängd,
- f) ge råd till investerare om att bara en liten andel av deras samlade investeringsportfölj bör investeras i en Eltif-fond,
- g) beskriva Eltif-fondens risksäkringspolicy, inbegripet en framträdande angivelse av att finansiella derivatinstrument endast får användas för att säkra inneboende risker i Eltif-fondens andra investeringar och en angivelse av de möjliga effekter en användning av finansiella derivatinstrument skulle kunna få på Eltif-fondens riskprofil,
- h) informera investerare om de risker som är förknippade med att investera i reala tillgångar, inbegripet infrastruktur,
- i) regelbundet informera investerarna, minst en gång per år, om de jurisdiktioner i vilka Eltif-fonden har investerat.

5. Utöver den information som krävs enligt artikel 22 i direktiv 2011/61/EU ska Eltif-fondens årsrapport innehålla följande:

- a) En kassaflödesrapport.
- b) Information om alla innehav av instrument som involverar unionens budgetmedel.
- c) Information om värdet på de enskilda godkända portföljföretagen och värdet av andra tillgångar i vilka Eltif-fonden har investerat, inbegripet värdet av använda finansiella derivatinstrument.
- d) Information om de jurisdiktioner där Eltif-fondens tillgångar är belägna.

6. På begäran av en icke-professionell investerare ska Eltif-förvaltaren också tillhandahålla ytterligare information om de kvantitativa gränser som gäller för Eltif-fondens riskhantering, de metoder som har valts för denna och den senaste utvecklingen av riskerna med och avkastningen från de viktigaste tillgångskategorierna.

2. Fondbestämmelserna eller bolagsordningen för en Eltif-fond ska utgöra en integrerad del av prospektet och ska bifogas detta.

De dokument som avses i första stycket behöver dock inte bifogas prospektet när investeraren informerats om att han eller hon på begäran kommer att tillställas de dokumenten eller få upplysning om var han eller hon kan ta del av dem i varje medlemsstat där andelarna eller aktierna marknadsförs.

3. Prospektet ska specificera på vilket sätt årsrapporten ska tillhandahållas investerarna. Det ska föreskrivas att en papperskopia av årsrapporten på begäran ska levereras kostnadsfritt till icke-professionella investerare.

4. Investerarna ska på begäran kostnadsfritt tillhandahållas prospektet samt den senaste publicerade årsrapporten.

Prospektet får tillhandahållas på ett varaktigt medium eller via en webbplats. Icke-professionella investerare ska på begäran få en papperskopia kostnadsfritt.

5. All väsentlig information i prospektet ska hållas aktuell.

Artikel 25

Redovisning av kostnader

1. Prospektet ska tydligt informera investerare om storleken på de olika kostnader som direkt eller indirekt belastar investeraren. De olika kostnaderna ska grupperas enligt följande rubriker:

- a) Startkostnader för Eltif-fonden.
- b) Kostnader för förvärv av tillgångar.
- c) Förvaltning och prestationsbaserade avgifter.
- d) Distributionskostnader.
- e) Övriga kostnader, inklusive administrativa kostnader, tillsynskostnader, förvaringskostnader, depåavgifter, kostnader för professionella tjänster och revisionskostnader.

2. Prospektet ska ange kostnadernas samlade andel i förhållande till Eltif-fondens kapital.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de gemensamma definitionerna, beräkningsmetoderna och presentationsformen för de kostnader som avses i punkt 1 och den samlade andel som avses i punkt 2.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska Esma ta hänsyn till de tillsynsstandarder som avses i artikel 8.5 a och c i förordning (EU) nr 1286/2014.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 9 september 2015.

Kommissionens ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL V

MARKNADSFÖRING AV ANDELAR ELLER AKTIER I Eltif-FONDER

Artikel 26

Tillgängliga faciliteter för investerare

1. Förvaltaren av en Eltif-fond vars andelar eller aktier är avsedda att marknadsföras till icke-professionella investerare ska i varje medlemsstat där förvaltaren avser att marknadsföra sådana andelar eller aktier, införa faciliteter tillgängliga för att teckna, göra utbetalningar till innehavare av andelar eller aktier, verkställa återköp eller inlösen av andelar eller aktier

*Artikel 27***Intern bedömningsprocess för Eltif-fonder som marknadsförs till icke-professionella investerare**

1. Förvaltaren av en Eltif-fond vars andelar eller aktier är avsedda att marknadsföras till icke-professionella investerare ska inrätta och tillämpa en särskild intern process för bedömning av den Eltif-fonden innan den marknadsförs eller distribueras till icke-professionella investerare.
2. Som ett led i den interna process som avses i punkt 1 ska Eltif-förvaltaren bedöma huruvida Eltif-fonden är lämplig att marknadsföras till icke-professionella investerare, med beaktande av åtminstone:
 - a) Eltif-fondens livslängd, och
 - b) Eltif-fondens avsedda investeringsstrategi.
3. Eltif-förvaltaren ska tillhandahålla distributörer all lämplig information om Eltif-fonden som marknadsförs till icke-professionella investerare, inbegripet all information om dess livslängd och investeringsstrategi samt om den interna bedömningsprocessen och de jurisdiktioner i vilka Eltif-fonden tillåts investera.

*Artikel 28***Särskilda krav för distributionen av Eltif-fonder till icke-professionella investerare**

1. När andelar eller aktier i en Eltif-fond erbjuds eller säljs direkt till en icke-professionell investerare ska Eltif-förvaltaren inhämta information om följande:
 - a) Den icke-professionella investerarens kunskaper och erfarenheter på det investeringsområde som är relevant för Eltif-fonden.
 - b) Den icke-professionella investerarens finansiella situation inbegripet den investerarens förmåga att bära förluster.
 - c) Den icke-professionella investerarens investeringsmål, inbegripet den investerarens tidshorisont.

På grundval av informationen som erhållits i enlighet med första stycket ska Eltif-förvaltaren rekommendera Eltif-fonden endast om den är lämplig för den särskilda icke-professionella investeraren.

2. När en Eltif-fond som erbjuds eller säljs till icke-professionella investerare har en livslängd som överstiger tio år ska Eltif-förvaltaren eller distributören utfärda en tydlig varning i skriftlig form att Eltif-produkten kanske inte är lämplig för icke-professionella investerare som inte kan upprätthålla ett sådant långsiktigt åtagande av illikvid natur.

*Artikel 29***Särskilda bestämmelser avseende förvaringsinstitutet för en Eltif-fond som marknadsförs till icke-professionella investerare**

1. Genom undantag från artikel 21.3 i direktiv 2011/61/EU ska förvaringsinstitutet för en Eltif-fond som marknadsförs till icke-professionella investerare vara en enhet av det slag som avses i artikel 23.2 i direktiv 2009/65/EG.
2. Genom undantag från artikel 21.13 andra stycket och artikel 21.14 i direktiv 2011/61/EU ska förvaringsinstitutet för en Eltif-fond som marknadsförs till icke-professionella investerare inte kunna friskriva sig från sitt ansvar vid fall av förlust av finansiella instrument som förvaras av en tredje part.
3. Ansvaret hos det förvaringsinstitut som avses i artikel 21.12 i direktiv 2011/61/EU får inte undantas eller begränsas genom avtal när Eltif-fonden marknadsförs till icke-professionella investerare.
4. Alla avtal som står i strid med punkt 3 ska vara ogiltiga.

- c) återanvändningen gagnar Eltif-fonden och andelsägarnas eller aktieägarnas intressen, och
- d) transaktionen omfattas av en likvid säkerhet av hög kvalitet som mottagits av Eltif-fonden inom ramen för ett avtal om äganderättsöverföring.

Säkerhetens marknadsvärde som avses i led d i andra stycket ska alltid minst uppgå till marknadsvärdet för de åter använda tillgångarna plus en premie.

Artikel 30

Ytterligare krav vad gäller marknadsföring av Eltif-fonder till icke-professionella investerare

1. Andelar eller aktier i en Eltif-fond får marknadsföras till icke-professionella investerare, förutsatt att icke-professionella investerare ges lämpliga investeringsråd av Eltif-förvaltaren eller distributören.
2. En Eltif-förvaltare får erbjuda eller sälja andelar eller aktier i en Eltif-fond direkt till icke-professionella investerare endast om den förvaltaren är auktoriserad att erbjuda de tjänster som avses i artikel 6.4 a och b i i direktiv 2011/61/EU och endast efter det att den förvaltaren genomfört det lämplighetstest som avses i artikel 28.1 i denna förordning.
3. När en presumtiv icke-professionell investerares portfölj med finansiella instrument inte överstiger 500 000 EUR, ska Eltif-förvaltaren eller en distributör, efter att ha genomfört det lämplighetstest som avses i artikel 28.1 och efter att ha lämnat lämplig investeringsrådgivning, säkerställa på grundval av den information som lämnats av den presumtiva icke-professionella investeraren att den presumtiva icke-professionella investeraren totalt inte investerar mer än 10 % av sin portfölj i Eltif-fonder och att det ursprungliga belopp som investeras i en eller flera Eltif-fonder är 10 000 EUR.

Den presumtiva icke-professionella investeraren ska ansvara för att förse Eltif-förvaltaren eller distributören med korrekt information om den presumtiva icke-professionella investerarens portfölj med finansiella instrument och investeringar i Eltif-fonder som avses i första stycket.

Vid tillämpningen av denna punkt ska en portfölj med finansiella instrument anses inkludera penningmedel och finansiella instrument men ska exkludera alla finansiella instrument som lämnats som säkerhet.

4. Regler eller bolagsordning för en Eltif-fond som marknadsförs till icke-professionella investerare ska ange att alla investerare behandlas lika och ingen förmånsbehandling eller särskilda ekonomiska förmåner beviljas enskilda investerare eller grupper av investerare.
5. Den rättsliga formen för en Eltif-fond som marknadsförs till icke-professionella investerare ska inte leda till ytterligare ansvar för den icke-professionella investeraren eller kräva ytterligare åtaganden från en sådan investerare än det ursprungliga kapitalåtagandet.
6. Icke-professionella investerare ska under teckningsperioden och minst två veckor efter dagen för deras teckning av andelar eller aktier i Eltif-fonden, kunna annullera sin teckning och få pengarna tillbaka utan påföljd.
7. Eltif-förvaltaren för en Eltif-fond som marknadsförs till icke-professionella investerare ska utarbeta lämpliga förfaranden och arrangemang för hantering av klagomål från icke-professionella investerare, vilka gör det möjligt för icke-professionella investerare att inlämna klagomål på ett av sin medlemsstats officiella språk.

Artikel 31

Marknadsföring av andelar eller aktier i Eltif-fonder

4. Förutom den dokumentation och information som krävs enligt artiklarna 31 och 32 i direktiv 2011/61/EU ska förvaltare av Eltif-fonder till behöriga myndigheter lämna följande uppgifter:

- a) Prospektet för Eltif-fonden.
- b) Dokument med basfakta för investerare för Eltif-fonden i de fall den marknadsförs till icke-professionella investerare.
- c) Information om de faciliteter som avses i artikel 26.

5. De behöriga myndigheternas behörigheter och befogenheter enligt artiklarna 31 och 32 i direktiv 2011/61/EU ska tolkas så att de också avser marknadsföring av Eltif-fonder till icke-professionella investerare och täcker de ytterligare krav som fastställs i denna förordning.

6. Utöver sina befogenheter som fastställs i artikel 31.3 första stycket i direktiv 2011/61/EU ska den behöriga myndigheten i Eltif-förvaltarens hemmedlemsstat också hindra marknadsföring av en Eltif-fond om Eltif-förvaltaren inte kommer att följa eller inte följer denna förordning.

7. Utöver sina befogenheter som fastställs i artikel 32.3 första stycket i direktiv 2011/61/EU ska den behöriga myndigheten i Eltif-förvaltarens hemmedlemsstat också vägra överföring av en fullständig anmälan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där Eltif-fonden är avsedd att marknadsföras, om Eltif-förvaltaren inte följer denna förordning.

KAPITEL VI

TILLSYN

Artikel 32

De behöriga myndigheternas tillsyn

1. De behöriga myndigheterna ska fortlöpande utöva tillsyn av efterlevnaden av denna förordning.
2. Eltif-fondens behöriga myndighet ska ansvara för övervakning av efterlevnaden av de regler som fastställs i kapitlen II, III och IV.
3. Eltif-fondens behöriga myndighet ska ansvara för övervakningen av efterlevnaden av de skyldigheter som anges i fondbestämmelserna eller bolagsordningen för Eltif-fonden samt de skyldigheter som anges i prospektet, och som ska följa denna förordning.
4. Eltif-förvaltarens behöriga myndighet ska vara ansvarig för att övervaka att Eltif-förvaltarens arrangemang och organisation är tillfredställande så att Eltif-förvaltaren kan fullgöra de skyldigheter och bestämmelser som avser bildandet och funktionen av alla Eltif-fonder som den förvaltar.

Eltif-förvaltarens behöriga myndighet ska ansvara för tillsynen över Eltif-förvaltarens efterlevnad av denna förordning.

5. De behöriga myndigheterna ska övervaka företag för kollektiva investeringar som är etablerade i eller marknadsförs på deras territorier i syfte att kontrollera att de inte använder beteckningen *Eltif-fond* eller låter påskina att de är en Eltif-fond, såvida de inte auktoriserats enligt, och följer, denna förordning.

Artikel 33

De behöriga myndigheternas befogenheter

Artikel 34

Esmas befogenheter och behörighet

1. Esmas ska ha de befogenheter som krävs för att utföra de uppgifter som tilldelats myndigheten genom denna förordning.
2. Esmas befogenheter i enlighet med direktiv 2011/61/EU ska även utövas när det gäller den här förordningen och i överensstämmelse med förordning (EG) nr 45/2001.
3. Vid tillämpning av förordning (EU) nr 1095/2010 ska den här förordningen anses som en ytterligare rättsligt bindande unionsrättsakt som tilldelar Esmas uppgifter i enlighet med artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 35

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. Eltif-fondens behöriga myndighet och Eltif-förvaltarens behöriga myndighet ska, om dessa inte är identiska, samarbeta med varandra och utbyta information för att kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.
2. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra i enlighet med direktiv 2011/61/EU.
3. De behöriga myndigheterna och Esmas ska samarbeta med varandra för att fullgöra sina respektive uppdrag enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.
4. De behöriga myndigheterna och Esmas ska utbyta all information och dokumentation som krävs för att de ska kunna fullgöra de respektive uppgifter som de tilldelas i den här förordningen i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010, särskilt för att konstatera och avhjälpa överträdelser av den här förordningen.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 36

Kommissionens förfaranden för ansökningar

Kommissionen ska prioritera och rationalisera sina förfaranden för alla ansökningar om finansiering från EIB som görs av Eltif-fonder. Kommissionen ska rationalisera förfarandena för att avge yttranden eller lämna bidrag som krävs för att bevilja ansökningar om finansiering från EIB som kanaliseras genom Eltif-fonder.

Artikel 37

Översyn

1. Senast den 9 juni 2019 ska kommissionen ha inlett en översyn av tillämpningen av denna förordning. Översynen ska särskilt analysera följande:
 - a) Effekterna av artikel 18.
 - b) Hur tillämpningen av det lägsta gränsvärdet på 70 % av de godtagbara investeringstillgångarna som anges i artikel 13.1 påverkar diversifieringen av tillgångar.

*Artikel 38***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 9 december 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 29 april 2015.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

Ordförande

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 345/2013

av den 17 april 2013

om europeiska riskkapitalfonder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

Riskkapital erbjuder finansiering åt företag som i allmänhet är mycket små, som befinner sig i sitt uppstartsskede

främja ekonomisk tillväxt och bidra till att skapa arbetstillfällen och anskaffa riskkapital, främja startande och expansion av innovativa företag, öka dessas investeringar i forskning och utveckling och främja entreprenörskap, innovation och konkurrenskraft i linje med målen i Europa 2020-strategin i kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln: "Europa 2020 En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (Europa 2020) och inom ramen för medlemsstaternas långsiktiga utmaningar, såsom de som beskrivs i rapporten från det europeiska systemet för strategisk och politisk analys (European Strategy and Policy Analysis System) från mars 2012 med titeln "Global Trends 2030 – citizens in an interconnected and polycentric world".

- (2) Det är nödvändigt att genom enhetliga bestämmelser i unionen fastställa ett gemensamt regelverk för användning av beteckningen *EuVECA* för godkända riskkapitalfonder, särskilt avseende portföljsammansättningen hos fonder som verkar under den beteckningen, deras tillåtna investeringssyften, de investeringsverktyg de får använda och de kategorier av investerare som tillåts investera i dem. Utan ett sådant gemensamt regelverk finns det risk för att medlemsstaterna vidtar sinsemellan olika åtgärder på nationell nivå, vilket skulle ha direkt negativ inverkan på den inre marknaden och hindra den från att fungera väl, eftersom riskkapitalfonder som vill bedriva verksamhet i hela unionen skulle omfattas av olika regler i olika medlemsstater. Dessutom skulle sinsemellan olika kvalitetskrav på portföljsammansättning, investeringsmål och tillåtna investerare kunna leda till olika nivåer av investerarskydd och skapa oklarhet avseende investeringserbjudanden knutna till godkända riskkapitalfonder. Investerare bör också kunna jämföra investeringserbjudanden från olika godkända riskkapitalfonder. Det är nödvändigt att undanröja väsentliga hinder för godkända riskkapital

Det är nödvändigt att anta en förordning om enhetliga bestämmelser för godkända riskkapitalfonder och om införande av motsvarande skyldigheter för deras förvaltare i alla medlemsstater, som vill anskaffa kapital i hela unionen under beteckningen *EuVECA*. Dessa krav bör säkerställa förtroende hos investerare som vill investera i riskkapitalfonder.

Genom att kvalitetskraven på användningen av beteckningen *EuVECA* definieras i en förordning, säkerställs att dessa krav direkt blir tillämpliga på förvaltare av företag för kollektiva investeringar som anskaffar kapital under denna beteckning. Det säkerställer också enhetliga villkor för användningen av beteckningen genom att man undviker sinsemellan olika nationella krav till följd av genomförandet av ett direktiv. Förvaltare av företag för kollektiva investeringar som använder beteckningen bör följa samma regler i hela unionen, vilket också kommer att öka förtroendet hos investerare. Denna förordning minskar lagstiftningens komplexitet och förvaltarnas kostnader för att följa ofta sinsemellan olika nationella bestämmelser som reglerar riskkapitalfonder, särskilt för förvaltare som vill anskaffa kapital över gränserna. Den bidrar också till att eliminera snedvridning av konkurrensen.

Enligt kommissionens meddelande av den 7 december 2011 "En åtgärdsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering" skulle kommissionen under år 2012 slutföra sin granskning av skattehindren för gränsöverskridande riskkapitalinvesteringar i syfte att lägga fram lösningar under 2013, med syftet att undanröja hindren, samtidigt som skatteundandragande eller skatteflykt förhindras.

En godkänd riskkapitalfond bör kunna förvaltas externt eller internt. När en godkänd riskkapitalfond förvaltas internt är fonden även förvaltare och bör därför uppfylla alla relevanta krav för förvaltare enligt denna förordning och registreras i enlighet med denna förordning. En godkänd riskkapitalfond som förvaltas internt bör emellertid inte tillåtas vara extern förvaltare av andra företag för kollektiva investeringar eller företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag, UCITS).

För att klargöra förhållandet mellan denna förordning och andra bestämmelser om fondföretag och deras för

inom unionen och registrerade hos den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder (?), under förutsättning att dessa förvaltare förvaltar godkända riskkapitalfonders portföljer. Externa förvaltare av godkända riskkapitalfonder som är registrerade i enlighet med denna förordning bör också tillåtas att förvalta fondföretag förutsatt att auktorisation för detta har erhållits enligt direktiv 2009/65/EG.

- (8) Dessutom är denna förordning endast tillämplig på förvaltare av de företag för kollektiva investeringar vilkas förvaldade tillgångar totalt inte överstiger det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU. Beräkningen av tröskelvärdet vid tillämpningen av denna förordning är densamma som för det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU.
- (9) Förvaltare av riskkapitalfonder som är registrerade i enlighet med denna förordning och vars förvaldade tillgångar senare totalt överskrider det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU, och som därmed, i enlighet med artikel 6 i det direktivet, kommer att omfattas av krav på auktorisation av de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, bör emellertid fortsättningsvis kunna använda beteckningen *EuVECA* vid marknadsföringen av godkända riskkapitalfonder i unionen, under förutsättning att de uppfyller kraven i det direktivet, och att de även i fortsättningen vid alla tidpunkter uppfyller vissa krav för användningen av beteckningen *EuVECA*, som anges i denna förordning, för godkända riskkapitalfonder. Detta gäller både befintliga godkända riskkapitalfonder och godkända riskkapitalfonder som etablerats efter det att tröskelvärdet har överstigit.
- (10) Om förvaltare av företag för kollektiva investeringar inte har för avsikt att använda beteckningen *EuVECA*, bör denna förordning inte vara tillämplig. I sådana fall bör befintliga nationella bestämmelser och unionens allmänna bestämmelser fortsätta att tillämpas.
- (11) I denna förordning bör enhetliga regler fastställas för hur godkända riskkapitalfonder ska vara beskaffade, särskilt om vilka godkända portföljföretag som godkända riskkapitalfonder ska tillåtas investera i och om vilka inve

I linje med syftet att noggrant avgränsa vilka företag för kollektiva investeringar som ska omfattas av denna förordning och för att säkerställa inriktningen på att tillhandahålla kapital till små företag i deras uppstartsskede, bör godkända riskkapitalfonder anses vara fonder som har för avsikt att investera minst 70 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutkastelser, i sådana företag. Godkända riskkapitalfonder bör inte tillåtas investera mer än 30 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutkastelser i andra tillgångar än godkända investeringar. Detta innebär att tröskelvärdet på 30 % alltid bör vara maxgränsen för icke-godkända investeringar, medan tröskelvärdet på 70 % bör reserveras för godkända investeringar under den godkända riskkapitalfondens livstid. Dessa tröskelvärden bör beräknas utifrån investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav av kontanter och likvida tillgångar. I denna förordning bör de uppgifter som krävs för beräkningen av tröskelvärdena fastställas.

Syftet med denna förordning är att främja tillväxt och innovation i små och medelstora företag i unionen. Investeringar i godkända portföljföretag som är etablerade i tredjeländer kan föra med sig mer kapital till godkända riskkapitalfonder och på så sätt gynna små och medelstora företag i unionen. Denna förordning bör dock under inga omständigheter gynna investeringar i portföljföretag etablerade i tredjeländer som kännetecknas av brist på lämpliga samarbetsarrangemang mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten för förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden och varje annan medlemsstat där fondandelarna eller aktierna i den godkända riskkapitalfonden är avsedda att marknadsföras eller av brist på effektivt informationsutbyte i skatteärenden.

- (15) Förvaltare av godkända riskkapitalfonder bör ha möjlighet att attrahera ytterligare kapitalutkastelser under fondens livstid. Sådana ytterligare kapitalutkastelser under fondens livstid bör beaktas när man överväger nästa investering i andra tillgångar än godkända tillgångar. Ytterligare kapitalutkastelser bör tillåtas i enlighet med kriterier och villkor som anges i den godkända riskkapitalfondens fondbestämmelser eller bolagsordning.
- (16) Godkända investeringar bör ha formen av egetkapital- eller hybridkapitalinstrument. Hybridkapitalinstrument omfattar en typ av finansieringsinstrument som är en kombination av eget kapital och lån, där instrumentets avkastning är kopplad till det godkända portföljföretagets vinst eller förlust och där återbetalningen av instrumentet i händelse av obestånd inte är helt garanterad. Till dessa instrument hör en rad finansieringsinstrument som exempelvis efterställda lån, passivt deläggande, vinstandelslån, vinstandelsbevis, konvertibler och obligationer med optionsrätt. Som ett möjligt komplement till, men inte som ersättning för, egetkapital- eller hybridkapitalinstrument, bör lån med eller utan säkerhet, såsom överbyggande finansiering, som den godkända riskkapitalfonden beviljar ett godkänt portföljföretag, i vilket den godkända riskkapitalfonden redan innehar godkända investeringar, tillåtas, under förutsättning att högst 30 % av den godkända riskkapitalfondens summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutkastelser används för sådana lån. Dessutom bör en godkänd riskkapitalfond, för att spegla gällande affärspraxis på riskkapitalmarknaden, tillåtas att köpa befintliga aktier i ett godkänt portföljföretag från detta företags befintliga aktieägare. För att säkerställa så vida möjligheter som möjligt för kapitalanskaffning bör även investeringar i andra godkända riskkapitalfonder tillåtas. För att förhindra utspädning av investeringarna i godkända portföljföretag bör godkända riskkapitalfonder endast tillåtas att investera i andra godkända riskkapitalfonder under förutsättning att dessa godkända riskkapitalfonder inte själva har investerat mer än 10 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutkastelser i andra godkända riskkapitalfonder.

En godkänd riskkapitalfond bör, som ett första steg, vara

I linje med Europa 2020 syftar denna förordning till att främja riskkapitalinvesteringar i innovativa små och medelstora företag som är förankrade i den reala ekonomin. Kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkringsföretag, finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet bör därför inte omfattas av definitionen av godkända portföljföretag enligt denna förordning.

För att införa en väsentlig säkerhetsmekanism för att skilja mellan godkända riskkapitalfonder enligt denna förordning och den bredare kategori av alternativa investeringsfonder som handlar med emitterade värdepapper på andrahandsmarknader, är det nödvändigt att fastställa regler så att godkända riskkapitalfonder främst investerar i direkt emitterade instrument.

För att ge förvaltare av godkända riskkapitalfonder viss flexibilitet vid förvaltningen av deras godkända riskkapitalfonders investeringar och likviditetshandling, bör handel med exempelvis aktier eller andelar i icke-godkända portföljföretag eller förvärv av icke-godkända investeringar tillåtas upp till ett tröskelvärde på 30 % av summerat inbetalt kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser.

För att säkerställa att beteckningen *EuVECA* är tillförlitlig och lätt igenkännbar för investerare i hela unionen, bör endast förvaltare av godkända riskkapitalfonder som uppfyller de enhetliga kvalitetskriterier som fastställs i denna förordning tillåtas använda beteckningen *EuVECA* vid marknadsföring av godkända riskkapitalfonder i unionen.

finnas enhetliga regler om portföljsammansättning och fondernas tillåtna investeringmetoder.

- (23) För att säkerställa att riskkapitalfonder inte bidrar till systemrisk och att deras investeringar inriktas på att stödja godkända portföljföretag, bör belåning av fonden inte tillåtas. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder bör endast tillåtas att låna för den godkända riskkapitalfondens räkning, utfärdande av skuldförbindelser eller ställande av säkerhet, under förutsättning att dessa lån, skuldförbindelser eller säkerheter täcks av ej inbetalda kapitalutfästelser och således inte ökar fondens riskeponering utöver nivån för dess kapitalutfästelser. Förskott från investerare i godkända riskkapitalfonder, som till fullo täcks av kapitalutfästelser från dessa investerare, ökar inte den godkända riskkapitalfondens exponering och bör därför tillåtas. Kortfristiga lån bör också tillåtas, under förutsättning att summan av dessa lån inte överskrider ej inbetalda kapitalutfästelser, för att fonden ska kunna täcka extraordinära likviditetsbehov som kan uppstå under tiden från ett avrop av utfäst kapital från investerare till dess att kapitalet faktiskt betalas in.
- (24) Vissa särskilda skyddsmekanismer bör fastställas för att säkerställa att godkända riskkapitalfonder endast marknadsförs till investerare som har den erfarenhet, det praktiska kunnande och den sakkunskap som fordras för att fatta egna investeringsbeslut och göra en korrekt bedömning av riskerna hos dessa fonder och för att bevara investerarnas förtroende för och tillit till godkända riskkapitalfonder. Därför bör godkända riskkapitalfonder bara marknadsföras till investerare som är professionella kunder eller kan behandlas som sådana enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽¹⁾. För att få en tillräckligt bred investerarbaser för investeringar i godkända riskkapitalfonder är det också önskvärt att vissa andra investerare får tillgång till godkända riskkapitalfonder, däribland förmögna privatpersoner. För dessa andra investerare bör dock särskilda skyddsmekanismer fastställas, för att se till att godkända riskkapitalfonder bara marknadsförs till investerare med en lämplig profil för sådana investeringar. Dessa skyddsmekanismer uteslu

För att säkerställa att endast förvaltare av godkända riskkapitalfonder som uppfyller enhetliga kvalitetskriterier avseende deras agerande på marknaden använder beteckningen *EuVECA*, bör det finnas uppföranderegler och regler om förhållandet mellan dessa förvaltare och deras investerare. Av samma skäl bör enhetliga villkor för hur sådana förvaltare ska hantera intressekonflikter fastställas. I dessa regler och villkor bör det även krävas att förvaltare har erforderliga organisatoriska och administrativa rutiner för att trygga korrekt hantering av intressekonflikter.

Om en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond avser att delegera uppgifter till tredje part bör förvaltarens ansvar gentemot riskkapitalfonden och dess investerare inte påverkas av en sådan delegering av uppgifter till en tredje part. Vidare bör förvaltaren inte delegera uppgifter i sådan omfattning att denne i praktiken inte längre kan anses fungera som förvaltare av en godkänd riskkapitalfond utan i stället blivit ett brevlådeföretag. Förvaltaren bör förbli ansvarig för att de delegerade uppgifterna utförs korrekt och att denna förordning alltid efterlevs. Delegeringen av uppgifter bör inte försvåra en effektiv tillsyn av förvaltaren och i synnerhet inte hindra förvaltaren från att agera, eller fonden från att förvaltas, i investerarnas bästa intresse.

För att säkerställa att beteckningen *EuVECA* har integritet bör kvalitetskriterier för organisationen av förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond fastställas. Därför bör enhetliga, proportionella krav avseende behovet av att ha lämpliga tekniska resurser och personalresurser fastställas.

För att säkerställa korrekt förvaltning av godkända riskkapitalfonder och förvaltarens förmåga att hantera potentiella risker som uppstår i verksamheten bör enhetliga, proportionella krav på förvaltarna av godkända riskkapitalfonder att inneha tillräckliga egna medel föreskrivas. Dessa egna medel bör vara tillräckliga för att säkerställa korrekt förvaltning av godkända riskkapitalfonder och dess kontinuitet.

- (30) Enhetliga bestämmelser om årsredovisning bör fastställas för att säkerställa att förvaltare av godkända riskkapitalfonder som använder beteckningen *EuVECA* redovisar sin verksamhet i tillräcklig utsträckning.
- (31) För att gentemot investerarna säkerställa att beteckningen *EuVECA* har integritet, bör den bara användas av förvaltare av godkända riskkapitalfonder som ger full insyn i sin investeringspolitik och sina investeringsmål. Enhetliga bestämmelser om informationskrav som en sådan förvaltare ska uppfylla gentemot sina investerare bör därför fastställas. Viktigast bland dessa är skyldigheten att lämna information före avtal om den godkända riskkapitalfondens investeringsstrategi och mål, om använda investeringsinstrument, om kostnader och tillhörande avgifter samt om risk- och avkastningsprofilen för den investering som föreslås i en godkänd fond. För att uppnå en hög grad av transparens bör kraven också omfatta information om hur ersättningar till förvaltarna beräknas.
- (32) För att säkerställa en effektiv tillsyn av de enhetliga kraven i denna förordning, bör den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kontrollera att förvaltare av godkända riskkapitalfonder följer de enhetliga krav som anges i denna förordning. Därför bör de förvaltare som avser marknadsföra sina godkända fonder under beteckningen *EuVECA* underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om den avsikten. Den behöriga myndigheten bör registrera fondförvaltaren om alla nödvändiga uppgifter har lämnats in och om det finns lämpliga arrangemang för att uppfylla kraven i denna förordning. Den registreringen bör gälla i hela unionen.
- (33) För att underlätta effektiv gränsöverskridande marknadsföring av godkända riskkapitalfonder bör registreringen av förvaltaren ske så snabbt som möjligt.
- (34) Även om det i denna förordning finns skyddsmechanismer för att fastställa att medel används på ett korrekt sätt, bör tillsynsmyndigheterna vara vaksamma när de förvisar sig om att dessa skyddsmechanismer följs.

För en effektiv tillsyn av de krav som fastställs i denna förordning, bör den även föreskriva ett förfarande för gränsöverskridande anmälningar mellan de behöriga tillsynsmyndigheterna, som ska utlösas av registreringen av en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond i dennes hemmedlemsstat.

För att upprätthålla transparenta villkor för godkända riskkapitalfonders marknadsföring i hela unionen, bör Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾ ges i uppgift att upprätthålla en central databas över förvaltare av godkända riskkapitalfonder och de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar som registrerats i enlighet med denna förordning.

Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara skäl att tro att förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond handlar i strid med denna förordning inom dess territorium, bör den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta, vilken bör vidta lämpliga åtgärder.

Om en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond fortsätter att handla på ett sätt som tydligt bryter mot denna förordning, trots de åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit, eller om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inte vidtar åtgärder inom rimlig tid, bör den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, ha möjlighet att vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda investerarna, inklusive att eventuellt hindra den berörda förvaltaren från att fortsätta med eventuell marknadsföring av sina riskkapitalfonder i värdmedlemsstaten.

För att säkerställa effektiv övervakning av de enhetliga kriterier som fastställs i denna förordning, innehåller denna förordning en förteckning över tillsynsbefogenheter som behöriga myndigheter måste ha till sitt förfogande.

ning, nämligen bestämmelserna om portföljsammansättning, skyddsåtgärder avseende tillåtna investerares identitet och om att användningen av beteckningen EuVECA förbehålls förvaltare av godkända riskkapitalfonder som är registrerade i enlighet med denna förordning. En överträdelse av dessa huvudbestämmelser bör i tillämpliga fall medföra förbud mot att använda beteckningen och avregistrering av den berörda förvaltaren.

- (42) Tillsynsinformation bör utbytas mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna och Esma.
- (43) Effektivt samarbete på tillsynsområdet mellan organ som ska övervaka efterlevnaden av de enhetliga kriterierna i denna förordning förutsätter att en hög grad av tystnadsplikt bör tillämpas för alla berörda nationella myndigheter och för Esma.
- (44) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen i syfte att specificera denna förordnings krav samt olika kategorier av sådana intressekonflikter som förvaltare av godkända riskkapitalfonder måste undvika samt vilka åtgärder som bör vidtas i detta avseende. Det är av särskild vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sina förberedelser, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (45) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och hög tillsynsnivå i hela unionen. Då Esma har mycket specialiserad sakkunskap, skulle det vara ändamålsenligt och lämpligt att ge organet i uppdrag att för kommissionen ta fram förslag till tekniska standarder för genomförande som inte inbegriper politiska val.

Inom fyra år från den dag då denna förordning börjar tillämpas bör kommissionen genomföra en översyn av denna förordning för att bedöma riskkapitalmarknadens utveckling. Översynen bör innehålla en allmän granskning av hur denna förordnings bestämmelser har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem. På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av lagstiftningsförslag.

Dessutom bör kommissionen inom fyra år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra bestämmelser om företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare, särskilt bestämmelserna i direktiv 2011/61/EU. Denna översyn bör särskilt ta upp denna förordnings räckvidd, och utvärdera huruvida det är nödvändigt att utvidga räckvidden så att större förvaltare av alternativa investeringsfonder kan utnyttja beteckningen *EuVECA*. På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av lagstiftningsförslag.

Inom ramen för den översynen bör kommissionen utvärdera eventuella hinder som kan ha påverkat investerares intresse för fonderna negativt, inklusive hur institutionella investerares påverkas av andra regleringar av tillsynskaraktär som kan gälla för dem. Dessutom bör kommissionen samlas i uppgifter för att utvärdera beteckningen *EuVECA*:s bidrag till andra unionsprogram, t.ex. *Horisont 2020*, som också syftar till att stödja innovation inom unionen.

Mot bakgrund av kommissionens meddelande av den 6 oktober 2010 "Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin – Innovationsunionen" och kommissionens meddelande av den 7 december 2011 om en åtgärdsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering är det viktigt att säkerställa effektiviteten i offentliga program som bedrivs i unionen för att stödja riskkapitalmarknaden samt samordningen och den ömsesidiga samstämmigheten mellan unionens olika politikområden som syftar till att främja innovation, däribland konkurrens- och forskningspolitik. En viktig tyngdpunkt för unionens politik för innovation och tillväxt är grön teknik, med hänsyn till unionens mål att vara en global ledare när det gäller smart och hållbar tillväxt och energi och resurseffektivitet, även när det gäller finansiering för små och medelstora företag. Vid en översyn av denna förordning bör kommissionen bedöma dess inverkan på

- (52) Europeiska investeringsfonden (EIF) investerar bland annat i riskkapitalfonder i unionen. Åtgärderna i denna förordning som ska göra det lättare att identifiera riskkapitalfonder som uppvisar fastställda gemensamma särdrag, bör göra det lättare för EIF att identifiera riskkapitalfonder enligt denna förordning som möjliga investeringsmål. EIF bör därför uppmuntras att investera i godkända riskkapitalfonder.
- (53) I denna förordning respekteras de grundläggande rättigheter och iaktas de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till respekt för privat- och familjeliv (artikel 7) samt näringsfrihet (artikel 16).
- (54) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (1) reglerar behandlingen av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna inom ramen för denna förordning och under tillsyn av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som medlemsstaterna utset. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (2) reglerar behandlingen av personuppgifter som utförs av Esma, inom ramen för den här förordningen och under överinseende av den europeiska datatillsynsmannen.
- (55) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av reglerna för statligt stöd på godkända riskkapitalfonder.
- (56) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa enhetliga krav på marknadsföring av godkända riskkapitalfonder och att inrätta ett enkelt registrerings-system för förvaltare av godkända riskkapitalfonder och därmed underlätta marknadsföringen av godkända riskkapitalfonder i hela unionen, samtidigt som full hänsyn tas till nödvändigheten av att säkerhet och tillförlitlighet i samband med användningen av beteckningen *EuVECA* vägs mot en effektivt fungerande riskkapitalmarknad samt kostnaderna för dess olika intressenter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av deras omfattning och verkningar,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSMOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning fastställs enhetliga krav och villkor för förvaltare av företag för kollektiva investeringar som vill använda beteckningen *EuVECA* i samband med marknadsföring av godkända riskkapitalfonder i unionen, och därmed bidra till en väl fungerande inre marknad.

I förordningen fastställs även enhetliga regler för marknadsföring av godkända riskkapitalfonder till tillåtna investerare inom unionen, för sammansättningen av godkända riskkapitalfonders portföljer, för tillåtna investeringsinstrument och investeringsmetoder som ska användas av godkända riskkapitalfonder, samt för organisation, uppförande och transparens hos förvaltare som marknadsför godkända riskkapitalfonder inom unionen.

Artikel 2

1. Denna förordning ska tillämpas på förvaltare av företag för kollektiva investeringar enligt definitionen i artikel 3 a som uppfyller följande villkor:

- a) Deras totala förvaltade tillgångar överskrider inte det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU.
- b) De är etablerade i unionen.
- c) De är föremål för registrering hos de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU.
- d) De förvaltar portföljer av godkända riskkapitalfonder.

i samband med marknadsföring av godkända riskkapitalfonder i unionen, under förutsättning att de vid alla tidpunkter med avseende på de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar

- a) uppfyller kraven i direktiv 2011/61/EU, och
- b) fortsätter att uppfylla artiklarna 3 och 5 och artikel 13.1 c och 13.1 i i denna förordning.

3. När förvaltare av godkända riskkapitalfonder är externa förvaltare och är registrerade i enlighet med artikel 14, får de också förvalta företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) om de är auktoriserade enligt direktiv 2009/65/EG.

Artikel 3

I denna förordning avses med

- a) *företag för kollektiva investeringar*: AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU,
- b) *godkänd riskkapitalfond*: ett företag för kollektiva investeringar som
 - i) avser att investera minst 70 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutgåstelser i tillgångar som utgör godkända investeringar, beräknat på grundval av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav i kontanter och likvida tillgångar, inom en tidsperiod som fastställs i dess fondbestämmelser eller bolagsordning,
 - ii) inte använder mer än 30 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutgåstelser till förvärv av andra tillgångar än godkända investeringar, beräknat på grundval av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav av kontanter och likvida tillgångar,

godkänt portfölj företag: ett företag som

i) vid tidpunkten för den godkända riskkapitalfondens investering

— inte är upptaget till handel på en reglerad marknad eller på en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) enligt definitionen i artikel 4.1.14 och 4.1.15 i direktiv 2004/39/EG,

— har färre än 250 anställda, och

— har en årsomsättning på högst 50 miljoner EUR eller en balansslutning på högst 43 miljoner EUR,

ii) inte i sig är ett företag för kollektiva investeringar,

iii) inte är ett eller flera av följande:

— ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (¹),

— ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG,

— ett försäkringsinstitut enligt definitionen i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om uppbyggande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (²),

— ett finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 4.19 i direktiv 2006/48/EG, eller

— ett holdingföretag med blandad verksamhet enligt definitionen i artikel 4.20 i direktiv 2006/48/EG,

iv) är etablerat på en medlemsstats territorium eller i ett tredjeland, under förutsättning att tredjelandet

— inte är upptaget i förteckningen över icke samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finan

fondandelarna eller aktierna i den godkända riskkapitalfonden är avsedda att marknadsföras för att säkerställa att tredjelandet till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och att det säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal.

e) *godkända investeringar*: något av följande instrument:

i) egetkapital- eller hybridkapitalinstrument som emitterats av

— ett godkänt portfölj företag och som den godkända riskkapitalfonden direkt förvärvat av det godkända portfölj företaget,

— ett godkänt portfölj företag i utbyte mot egetkapitalinstrument som det godkända portfölj företaget emitterat, eller

— ett företag som det godkända portfölj företaget är ett majoritetsägt dotterföretag till och som den godkända riskkapitalfonden förvärvat i utbyte mot aktier som det godkända portfölj företaget emitterat.

ii) lån med eller utan säkerhet som den godkända riskkapitalfonden beviljat ett godkänt portfölj företag i vilket den godkända riskkapitalfonden redan innehar godkända investeringar, under förutsättning att högst 30 % av den godkända riskkapitalfondens summerade inbetalda kapital samt ej inbetalda kapitalutflästelser används för sådana lån,

iii) aktier i ett godkänt portfölj företag som har förvärats från befintliga aktieägare i samma företag,

iv) fondandelar eller aktier i en eller flera andra godkända riskkapitalfonder, under förutsättning att dessa godkända riskkapitalfonder inte själva har investerat mer

eget kapital: ägarandel i ett företag i form av aktier eller andra former av andelar i det godkända portföljföretagets kapital som har emitterats till dess investerare,

hybridkapital: varje typ av finansieringsinstrument som kombinerar eget kapital och lån och där avkastningen av instrumentet är kopplad till det godkända portföljföretagets vinst eller förlust, och där återbetalningen av instrumentet i händelse av konkurs inte är helt garanterad,

marknadsföring: ett direkt eller indirekt erbjudande eller en placering på initiativ av förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond eller för dennes räkning och som avser fondandelar eller aktier i en godkänd riskkapitalfond som denne förvaltar, till eller tillsammans med investerare med hemvist eller säte i unionen,

kapitalutfästelse: varje åtagande som förpliktigar en investerare att inom den tidsperiod som fastställs i den godkända riskkapitalfondens fondbestämmelser eller bolagsordning, förvärva andelar i, eller lämna ett kapitaltillskott till, den fonden,

hemmedlemsstat: den medlemsstat där förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond är etablerad och är föremål för registrering hos de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU,

värmedlemsstat: annan medlemsstat än hemmedlemsstaten där förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond marknadsför godkända riskkapitalfonder i enlighet med denna förordning,

behörig myndighet: den nationella myndighet som hemmedlemsstaten genom lagar eller andra författningar utser att handlägga registreringen av förvaltare av företag för kollektiva investeringar i enlighet med denna förordning.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV BETECKNINGEN *EuVECA*

Artikel 4

Förvaltare av godkända riskkapitalfonder som uppfyller kraven i detta kapitel ska ha rätt att använda beteckningen *EuVECA* vid marknadsföringen av godkända riskkapitalfonder i unionen.

Artikel 5

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska säkerställa att förvärv av andra tillgångar än godkända investeringar tar i anspråk högst 30 % av fondens summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser. Tröskelvärdet på 30 % ska beräknas på grundval av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader. Innehav i kontanter och likvida tillgångar ska inte beaktas vid beräkningen av den tröskeln eftersom kontanter och likvida tillgångar inte ska anses som investeringar.

2. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder får inte för den godkända riskkapitalfondens räkning använda metoder som ökar fondens exponering utöver nivån för dess kapitalutfästelser, oberoende av om det sker genom lån av kontanter eller värdepapper, utnyttjande av derivatinstrument eller på annat sätt.

3. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder får endast låna för den godkända riskkapitalfondens räkning, utfärdande eller ställande av säkerheter, under förutsättning att dessa lån, skuldförbindelser eller säkerheter täcks av ej inbetalda kapitalutfästelser.

Artikel 6

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska marknadsföra fondandelar och aktier i godkända riskkapitalfonder enbart till investerare som betraktas som professionella kunder enligt avsnitt I i bilaga II till direktiv 2004/39/EG eller som på begäran kan behandlas som professionella kunder enligt avsnitt II i bilaga II till direktiv 2004/39/EG, eller till andra investerare som

2. Punkt 1 ska inte gälla de investeringar som görs av företagsledare, styrelseledamöter eller anställda som deltar i förvaltningen av en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond, när de investerar i de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar.

Artikel 7

Förvaltare av riskkapitalfonder ska göra följande när det gäller de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar:

- a) Handla hederligt, rättvist och med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet när de bedriver sin verksamhet.
- b) Tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter som rimligen kan förväntas påverka investerarnas och de godkända portföljföretagens intressen.
- c) Bedriva sin verksamhet på ett sådant sätt att den på bästa sätt gagnar de förvaltade godkända riskkapitalfonderna, dess investerare och marknadens integritet.
- d) Sorgfälligt välja och löpande övervaka investeringar i godkända portföljföretag.
- e) Inneha tillräcklig kunskap om och insikt i de godkända portföljföretag som de investerar i.
- f) Behandla sina investerare rättvist.
- g) Säkerställa att ingen investerare ges förmånsbehandling, såvida inte uppgifter om sådan förmånsbehandling lämnas i den godkända riskkapitalfondens fondbestämmelser eller bodelagsordning.

Artikel 8

1. Då en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond delegerar uppgifter till tredje part får förvaltarens ansvar gentemot den godkända riskkapitalfonden eller dess investerare inte påverkas. Förvaltaren ska inte delegera uppgifter i sådan omfattning att

att agera, eller den godkända riskkapitalfonden från att förvaltas, i investerarnas intresse.

Artikel 9

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska identifiera och undvika intressekonflikter och, när de inte kan undvikas, hantera och övervaka dem samt, i enlighet med punkt 4, omgående informera om sådana intressekonflikter i syfte att hindra att de påverkar de godkända riskkapitalfondernas och deras investerares intressen negativt och säkerställa att de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar behandlas rättvist.

2. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska särskilt identifiera de intressekonflikter som kan uppstå mellan

- a) förvaltare av godkända riskkapitalfonder, personer som i praktiken leder verksamheten i dessa, anställda eller varje person som direkt eller indirekt kontrollerar eller kontrolleras av dessa förvaltare och den godkända riskkapitalfond som förvaltas av dessa förvaltare eller dess investerare,
- b) den godkända riskkapitalfonden eller dess investerare och en annan godkänd riskkapitalfond som förvaltas av samma förvaltare eller dess investerare.
- c) den godkända riskkapitalfonden eller dess investerare och ett företag för kollektiva investeringar eller fondföretag som förvaltas av samma förvaltare eller dess investerare.

3. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska upprätthålla och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden för att uppfylla de krav som fastställs i punkterna 1 och 2.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 25 för att ange

- a) de typer av intressekonflikter som avses i punkt 2 i denna artikel,
- b) de åtgärder som förvaltare av godkända riskkapitalfonder måste vidta i fråga om strukturer och organisatoriska och administrativa förfaranden för att identifiera, förhindra, hantera, övervaka och informera om intressekonflikter.

Artikel 10

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska vid alla tidpunkter ha tillräckliga egna medel och använda de adekvata och lämpliga personella och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar.

2. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska vid alla tidpunkter se till att de kan säkerställa att de kan motivera att de egna medlen är tillräckliga för driftskontinuitet, och i enlighet med specifikationerna i artikel 13 redovisa sin motivering till varför dessa medel är tillräckliga.

Artikel 11

1. Regler för värdering av tillgångar ska fastställas i den godkända riskkapitalfondens fondbestämmelser eller bolagsordning och ska säkerställa ett sunt och transparent värderingsförfarande.

2. De värderingsförfaranden som används ska säkerställa att tillgångarna värderas och att tillgångsvärdet beräknas minst en gång om året.

Artikel 12

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska tillhandahålla den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten en årsredovisning för varje godkänd riskkapitalfond som de förvaltar och senast sex månader efter räkenskapsårets utgång. Årsredovisningen ska innehålla en redogörelse för den godkända riskkapitalfondens portföljsammansättning och det gångna årets verksamhet. Den ska också redovisa vinster som intjänats av den

godkända riskkapitalfonder och investerarna. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska på begäran lämna rapporten till investerare. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder och investerare får sinsemellan komma överens om att lämna ytterligare upplysningar.

2. En revision av den godkända riskkapitalfonden ska genomföras minst en gång per år. Revisionen ska bekräfta den godkända riskkapitalfondens innehav av pengar och tillgångar och att förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond har upprättat och fört lämpliga räkenskaper och genomfört lämpliga kontroller när det gäller utnyttjandet av mandat eller kontroll över den godkända riskkapitalfondens och dess investerares pengar och tillgångar.

3. I de fall förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond är skyldig att för den godkända riskkapitalfonden offentliggöra en årlig redovisning i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (!) får den information som avses i punkt 1 i den här artikeln lämnas separat eller som ett komplement till den årliga redovisningen.

Artikel 13

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska avseende de godkända riskkapitalfonder som de förvaltar på ett tydligt och begripligt sätt informera sina investerare om följande faktorer, innan dessa fattar investeringsbeslut:

- a) Identiteten avseende förvaltaren och eventuella andra tjänsteleverantörer som den förvaltaren anlitar för sin förvaltning av de godkända riskkapitalfonderna samt en beskrivning av deras arbetsuppgifter.
- b) De egna medel som den förvaltaren förfogar över, och ett detaljerat uttalande om varför förvaltaren anser att det beloppet är tillräckligt för att upprätthålla adekvata personella och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av dess godkända riskkapitalfonder.

- ii) eventuella andra godkända riskkapitalfonder som den avser att investera i,
 - iii) de typer av godkända portfölj företag som eventuella andra godkända riskkapitalfonder, som avses i led ii, avser att investera i,
 - iv) de icke-godkända investeringar som den avser att göra,
 - v) den teknik den avser att använda, och
 - vi) eventuella tillämpliga investeringsbegränsningar.
- d) En beskrivning av den godkända riskkapitalfondens riskprofil och av eventuella risker som är förbundna med tillgångarna som fonden kan investera i, eller med investeringsteknik som kan användas.
- e) En beskrivning av den godkända riskkapitalfondens värderingsförfarande och av dess prissättningsmetod vid värderingen av tillgångarna, inklusive värderingsmetoder för godkända portfölj företag.
- f) En beskrivning av hur ersättningen till förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond beräknas.
- g) En beskrivning av alla relevanta kostnader och av deras högsta belopp.
- h) Den godkända riskkapitalfondens tidigare avkastning, om sådana uppgifter är tillgängliga.
- i) Affärsstödande tjänster och annan stödverksamhet som förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond tillhandahåller eller organiserar genom tredje part för att underlätta utveckling, tillväxt eller andra aspekter av den löpande verksamheten i de godkända portfölj företag som den godkända riskkapitalfonden investerar i eller, om dessa tjänster eller denna verksamhet inte tillhandahålls, en förklaring till detta.

3. Om den godkända riskkapitalfonden är skyldig att offentliggöra prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel (*) eller i enlighet med nationell rätt avseende den godkända riskkapitalfonden, får den information som avses i punkt 1 lämnas separat eller som en del av prospektet.

KAPITEL III

TILLSYN OCH ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 14

1. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder som avser att använda beteckningen *EuVECA* vid marknadsföringen av sina godkända riskkapitalfonder, ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om sin avsikt och ska lämna följande uppgifter:

- a) Vilka personer som i praktiken sköter förvaltningen av de godkända riskkapitalfonderna.
 - b) De godkända riskkapitalfonder vars andelar eller aktier ska marknadsföras och deras investeringsstrategier.
 - c) Vilka åtgärder som vidtagits för att uppfylla kraven i kapitel II.
 - d) En förteckning över de medlemsstater där förvaltaren av godkända riskkapitalfonder avser att marknadsföra respektive godkänd riskkapitalfond.
 - e) En förteckning över medlemsstater där förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond har etablerat, eller avser att etablera, godkända riskkapitalfonder.
2. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska registrera förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond endast om följande villkor är uppfyllda:

- b) De uppgifter som krävs enligt punkt 1 är fullständiga.
 - c) De åtgärder som anmälts enligt punkt 1 c är lämpliga för att uppfylla kraven i kapitel II.
 - d) Den förteckning som lämnats enligt punkt 1 e i denna artikel visar att samtliga godkända riskkapitalfonder är etablerade i enlighet med artikel 3 b iii.
3. Registrering enligt denna artikel ska gälla i hela unionen och ska tillåta förvaltare av godkända riskkapitalfonder att i hela unionen marknadsföra godkända riskkapitalfonder under beteckningen *EuVECA*.

Artikel 15

Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska underrätta den behöriga myndigheten i den hemmedlemsstat om de avser att marknadsföra

- a) en ny godkänd riskkapitalfond, eller
- b) en befintlig godkänd riskkapitalfond i en medlemsstat som inte nämns i den förteckning som avses i artikel 14.1 d.

Artikel 16

1. Omedelbart efter registreringen av en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond, tillägg av en ny godkänd riskkapitalfond, tillägg av en ny hemvist för etableringen av en godkänd riskkapitalfond eller tillägg av en ny medlemsstat där en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond avser att marknadsföra godkända riskkapitalfonder, ska den behöriga myndigheten i medlemsstaten anmäla detta till de medlemsstater som angivits i enlighet med artikel 14.1 d, samt till Esma.

2. De värdmedlemsstater som angivits i enlighet med artikel 14.1 d får inte införa krav eller administrativa förfaranden för den förvaltare av en godkänd riskkapitalfond som registrerats i enlighet med artikel 14, vad gäller marknadsföringen av dennes godkända riskkapitalfonder, och får inte heller kräva att marknadsföringen ska förhandsgodkännas.

3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel, ska Esma utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa formatet för anmälan enligt denna artikel.

enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 17

Esma ska upprätthålla en central databas, som är tillgänglig för allmänheten på internet, med en förteckning över alla förvaltare av godkända riskkapitalfonder som registrerats i enlighet med artikel 14 och de godkända riskkapitalfonder som de marknadsför, samt de länder i vilka dessa fonder marknadsförs.

Artikel 18

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska övervaka att kraven i denna förordning efterlevs.

2. Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara skäl att tro att förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond handlar i strid mot denna förordning inom dess territorium, ska den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska vidta lämpliga åtgärder.

3. Om förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond fortsätter att handla på ett sätt som tydligt strider mot denna förordning, trots åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit, eller därför att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underlåtit att agera inom rimlig tid, får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta alla lämpliga åtgärder som är nödvändiga för att skydda investerare, inklusive förbjuda förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond att fortsätta att marknadsföra sina godkända riskkapitalfonder i värdmedlemsstaten.

Artikel 19

Behöriga myndigheter ska i enlighet med nationell rätt ha alla tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att fullgöra sina uppdrag. De ska särskilt ha befogenhet att

- a) begära tillgång till och kopiera eller få en kopia av varje handling, oberoende av dess form,

- d) genomföra inspektioner på plats med eller utan förankningen,
- e) vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond fortsätter att följa denna förordning,
- f) utfärda ett föreläggande för att säkerställa att en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond följer denna förordning och avhåller sig från att upprepa ett beteende som kan utgöra en överträdelse av denna förordning.
- f) i strid med artikel 7 a inte handlar hederligt, rättvist, eller med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet när de bedriver sin verksamhet,
- g) i strid med artikel 7 b underlåter att tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter,
- h) vid upprepade tillfällen underlåter att uppfylla kraven enligt artikel 12 med avseende på årsredovisningen,

Artikel 20

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om administrativa sanktioner och andra åtgärder som ska gälla vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. De administrativa sanktioner och andra åtgärder som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Senast den 16 maj 2015 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen och Esma om de regler som avses i punkt 1. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

Artikel 21

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska, med beaktande av proportionalitetsprincipen, vidta de lämpliga åtgärder som avses i punkt 2, när en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond

- a) i strid med artikel 5 underlåter att uppfylla kraven på portföljsammansättning,
- b) i strid med artikel 6 marknadsför andelar och aktier i en godkänd riskkapitalfond till icke-tillåtna investerare,
- c) använder beteckningen *EuVECA* utan att vara registrerad i enlighet med artikel 14,

i) vid upprepade tillfällen underlåter att fullgöra skyldigheten att informera investerare i enlighet med artikel 13.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vid behov

- a) vidta åtgärder för att säkerställa att den berörda förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond uppfyller kraven i artiklarna 5, 6, 7 a, 7 b, 12, 13 och 14,
- b) förbjuda användning av beteckningen *EuVECA* och avföra den berörda förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond från registret.

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna i enlighet med artikel 14.1 d och Esma om att förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond avförs från det register som avses i punkt 2 b i den här artikeln.

4. Rätten att marknadsföra en eller flera godkända riskkapitalfonder under beteckningen *EuVECA* ska med omedelbar verkan upphöra att gälla från och med den dag då den behöriga myndigheten fattar det beslut som avses i punkt 2 b.

Artikel 22

1. Behöriga myndigheter och Esma ska samarbeta med varandra för att fullgöra sina respektive uppdrag enligt denna för

Artikel 23

1. Alla personer som arbetar, eller har arbetat, för de behöriga myndigheterna eller för Esma samt de revisorer och sakkunniga som de behöriga myndigheterna eller Esma har anlitat ska vara bundna av tystnadsplikt. Ingen konfidentiell information som dessa personer mottagit i tjänsten får röjas till någon annan person eller myndighet, utom i sammandrag eller sammanställningar som omöjliggör att enskilda förvaltare av godkända riskkapitalfonder samt enskilda godkända riskkapitalfonder kan identifieras, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning och förfaranden enligt denna förordning.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller Esma får inte hindras från att utbyta information i enlighet med denna förordning eller annan unionsrätt som är tillämplig på förvaltare av godkända riskkapitalfonder samt godkända riskkapitalfonder.

3. Om de behöriga myndigheterna eller Esma mottar konfidentiell information i enlighet med punkt 2, får de endast använda den vid fullgörandet av sina uppdrag och för administrativa och rättsliga förfaranden.

Artikel 24

Vid oenighet mellan medlemsstaters behöriga myndigheter om en bedömning, handling eller underlåtelse att agera av någon av de behöriga myndigheterna på ett område där det enligt denna förordning krävs samarbete och samordning mellan behöriga myndigheter från fler än en medlemsstat, kan de behöriga myndigheterna hänvisa ärendet till Esma, som får handla i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, såvida oenigheten inte avser artikel 3 b iii eller artikel 3 d iv i den här förordningen.

KAPITEL IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 9.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 26

1. Kommissionen ska se över denna förordning i enlighet med punkt 2. Översynen ska omfatta en allmän granskning av hur denna förordnings regler har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem, bland annat följande:

- a) I vilken utsträckning beteckningen *EuVECA* har använts av förvaltare av godkända riskkapitalfonder i olika medlemsstater, antingen inom landet eller på gränsöverskridande basis.
- b) Den geografiska och sektoriella fördelningen av de investeringar som godkända riskkapitalfonder har gjort.
- c) Ändamålsenligheten när det gäller informationskraven i artikel 13, särskilt huruvida dessa är tillräckliga för att investerar ska kunna fatta väl underbyggda investeringsbeslut.

f) Effektiviteten, proportionaliteten och tillämpningen av administrativa sanktioner och andra åtgärder som medlemsstaterna fastställer i enlighet med denna förordning.

g) Effekterna av denna förordning på riskkapitalmarknaden.

h) Möjligheten att låta riskkapitalfonder som är etablerade i ett tredjeland använda beteckningen *EuVECA*, med beaktande av erfarenheterna av tillämpningen av kommissionens rekommendation om åtgärder för att uppmuntra tredjeländer att tillämpa miniminormer för god förvaltning i skattefrågor.

i) Det lämpliga i att komplettera denna förordning med ett system med förvaringsinstitut.

j) En utvärdering av eventuella hinder som kan ha förhindrat investeringar i fonder som använder beteckningen *EuVECA*, inklusive hur institutionella investerare påverkas av annan unionsrätt av tillsynskaraktär.

2. Den översyn som avses i punkt 1 ska genomföras

a) senast den 22 juli 2017 när det gäller leden a–g, i och j, och

b) senast den 22 juli 2015 när det gäller led h.

3. Efter den översyn som avses i första stycket, och efter samråd med Esma, ska kommissionen lämna en rapport till

Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 27

1. Senast den 22 juli 2017 ska kommissionen inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra bestämmelser om företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare, särskilt de som fastställs i direktiv 2011/61/EU. Den översynen ska behandla denna förordnings räckvidd. Den ska samlas in uppgifter för att utvärdera om det är nödvändigt att utvidga räckvidden så att förvaltare av riskkapitalfonder med totala förvaltade tillgångar som överskrider det tröskelvärde som fastställs i artikel 2.1 kan bli förvaltare av godkända riskkapitalfonder i enlighet med denna förordning.

2. Efter den översyn som avses i punkt 1, och efter samråd med Esma, ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 28

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 22 juli 2013, med undantag för artikel 9.5 som ska tillämpas från och med den 15 maj 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 april 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
L. CREIGHTON
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 346/2013

av den 17 april 2013

om europeiska fonder för socialt företagande

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla".

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

- (2) Denna förordning ingår i initiativet för socialt företagande som presenterades av kommissionen i dess meddelande av den 25 oktober 2011 "Initiativ för socialt företagande – Skapa förutsättningar för att främja sociala företag inom ramen för social ekonomi och innovation".

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

- (3) Det är nödvändigt att fastställa ett gemensamt regelverk för användning av beteckningen EuSEF för godkända europeiska fonder för socialt företagande, särskilt avseende portföljsammansättningen hos fonder med denna beteckning, dessas tillåtna investeringsmål, de investeringsverktyg de får använda och de kategorier av investerare som tillåts investera i dem, genom enhetliga bestämmelser i unionen. Utan ett sådant regelverk finns det risk för att medlemsstaterna vidtar sinsemellan olika åtgärder på nationell nivå, vilket direkt skulle få negativa följder för den inre marknaden och hindra den från att fungera väl, eftersom fonder som vill bedriva verksamhet i hela unionen skulle omfattas av olika regler i olika medlemsstater. Dessutom skulle sinsemellan olika kvalitetskrav på portföljsammansättning, investeringsmål och tillåtna investerare kunna leda till olika nivåer på investerarskyddet och skapa oklarhet kring investeringsförslag knutna till godkända fonder för socialt företagande. Investerare bör också kunna jämföra investeringserbjudanden från olika godkända fonder för socialt företagande. Det är nödvändigt att undanröja väsentliga hinder för gränsöverskridande kapitalanskaffning för godkända fonder för socialt företagande för att undvika snedvridning av konkurrensen mellan fonderna och förhindra ytterligare potentiella hinder för handeln och att betydande snedvridning av konkurrensen uppstår i framtiden. Därför är den lämpliga rättsliga grunden för denna förordning artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), tolkad enligt Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis.

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och ⁽³⁾

av följande skäl:

I takt med att investerare i allt större utsträckning eftersträvar sociala mål och inte bara ekonomisk avkastning har en marknad för sociala investeringar vuxit fram i unionen, delvis i form av investeringsfonder med inriktning på sociala företag. Sådana investeringsfonder anskaffar medel till sociala företag som fungerar som drivkrafter för social förändring genom att erbjuda innovativa

- (4) Det är nödvändigt att anta en förordning om enhetliga

Genom att kvalitetskraven på användningen av beteckningen EuSEF definieras i en förordning, säkerställs att dessa krav direkt blir tillämpliga på förvaltare av företag för kollektiva investeringar som anskaffar kapital under denna beteckning. Det säkerställer också enhetliga villkor för användningen av beteckningen genom att man undviker sinsemellan olika nationella krav till följd av genomförandet av ett direktiv. Förvaltare av företag för kollektiva investeringar som använder beteckningen bör följa samma regler i hela unionen, vilket även kommer att öka förtroendet hos investerare. Denna förordning minskar också lagstiftningens komplexitet och förvaltarnas kostnader för att följa ofta sinsemellan olika nationella bestämmelser som reglerar sådana fonder, särskilt för förvaltare som vill anskaffa kapital över gränserna. Den bidrar också till att eliminera snedvridding av konkurrensen.

En godkänd fond för socialt företagande bör kunna förvaltas externt eller internt. När en godkänd fond för socialt företagande förvaltas internt är fonden även förvaltare och bör därför uppfylla alla relevanta krav för förvaltare enligt denna förordning och registreras i enlighet med denna förordning. En godkänd fond för socialt företagande som förvaltas internt bör dock inte tillåtas vara extern förvaltare av andra företag för kollektiva investeringar eller företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag, UCITS).

För att klargöra förhållandet mellan denna förordning och andra bestämmelser om fondföretag och deras förvaltare, måste det fastställas att denna förordning endast omfattar förvaltare av andra företag för kollektiva investeringar än fondföretag som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾, som är etablerade inom unionen och registrerade hos den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder ⁽²⁾, under förutsättning att dessa förvaltare förvaltar

- (8) Dessutom är denna förordning endast tillämplig på förvaltare av de företag för kollektiva investeringar vilkas förvaltdade tillgångar totalt inte överstiger det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU. Beräkningen av tröskelvärdet vid tillämpningen av denna förordning är densamma som för det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU.
- (9) Förvaltare som är registrerade i enlighet med denna förordning och vars tillgångar senare totalt överskrider det tröskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU, och som därmed, i enlighet med artikel 6 i det direktivet, kommer att omfattas av krav på auktorisation av de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, bör emellertid fortsättningsvis kunna använda beteckningen EuSEF vid marknadsföringen av godkända fonder för socialt företagande i unionen, under förutsättning att de uppfyller kraven i det direktivet och att de även i fortsättningen vid alla tidpunkter uppfyller vissa krav för användning av beteckningen EuSEF, som anges i denna förordning, för godkända fonder för socialt företagande. Detta gäller både befintliga godkända fonder för socialt företagande och godkända fonder för socialt företagande som har etablerats efter det att tröskelvärdet överskridits.
- (10) Om förvaltare av fondföretag inte har för avsikt att använda beteckningen EuSEF bör denna förordning inte vara tillämplig. I sådana fall bör befintliga nationella regler och allmänna unionsregler fortsatt tillämpas.
- (11) I denna förordning bör enhetliga regler fastställas för hur

För att säkerställa nödvändig tydlighet och rättsäkerhet bör denna förordning också fastställa enhetliga kriterier för att identifiera sociala företag som godkända portfölj-företag. Ett socialt företag bör definieras som en aktör inom den sociala ekonomin, vars främsta mål är att skapa sociala effekter snarare än att skapa vinst för sina ägare eller aktieägare. Det ägnar sig åt att tillhandahålla marknaden varor och tjänster, och använder sina vinster primärt till att nå sociala mål. Det förvaltas på ett ansvarsfullt och transparent sätt, särskilt genom att involvera anställda, kunder och intressenter som berörs av dess kommersiella verksamhet.

Eftersom det främsta syftet med sociala företag snarare är att åstadkomma positiva sociala effekter än att maximera vinster bör denna förordning endast främja stöd till godkända portfölj företag som har som inriktning att uppnå en mätbar och positiv social effekt. En mätbar och positiv social effekt kan t.ex. vara tillhandahållande av stöd till invandrare som inte är stöberättigade eller återintegrering av marginaliserade grupper på arbetsmarknaden genom att tillhandahålla anställning, utbildning eller annat stöd. Sociala företag använder sina vinster för att uppnå sina primära sociala mål och förvaltas på ett ansvarsfullt och transparent sätt. Om ett godkänt portfölj företag i undantagsfall önskar dela ut vinster till sina aktieägare och ägare, bör det på förhand ha definierat förfaranden och regler om hur vinstmedel ska delas ut. Dessa regler bör närmare precisera att sådana vinstutdelningar inte undergräver det godkända sociala portfölj företagets primära sociala mål.

Sociala företag omfattar ett stort antal företag, med olika rättslig form, som tillhandahåller sociala tjänster eller varor till sårbara, marginaliserade, missgynnade eller utestängda personer. Dessa tjänster inbegriper tillgång till bostad, sjukvård, stöd för äldre eller personer med funktionshinder, barnomsorg, tillgång till sysselsättning och utbildning liksom hantering av beroendeförhållanden. Sociala företag innefattar också företag som tillämpar en

samhälleliga effekter, t.ex. bekämpning av föreningar, återvinning och förnybar energi.

- (15) I linje med syftet att noggrant avgränsa vilka företag för kollektiva investeringar som ska omfattas av denna förordning och för att säkerställa inriktningen på att tillhandahålla kapital till sociala företag, bör godkända fonder för socialt företagande anses vara fonder som avser att investera minst 70 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser, i sådana företag. Godkända fonder för socialt företagande bör inte tillåtas investera mer än 30 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser i andra tillgångar än godkända investeringar. Detta innebär att tröskelvärdet på 30 % alltid bör vara maxgränsen för icke-godkända investeringar, medan tröskelvärdet på 70 % bör reserveras för godkända investeringar under livstiden för den godkända fonden för socialt företagande. Dessa tröskelvärden bör beräknas utifrån investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav av kontanter och likvida tillgångar. I denna förordning bör de uppgifter som krävs för beräkningen av de tröskelvärden som avses fastställas.
- (16) Syftet med denna förordning är att främja de sociala företagets tillväxt i unionen. Investeringar i godkända portfölj företag som är etablerade i tredjeländer kan föra med sig mer kapital till godkända fonder för socialt företagande och på så sätt gynna sociala företag i unionen. Denna förordning bör dock under inga omständigheter gynna investeringar i portfölj företag som är etablerade i tredjeländer som särskilt kännetecknas av brist på lämpliga samarbetsarrangemang mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten för förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande och med varje annan medlemsstat där fondandelarna eller aktierna i den godkända fonden för socialt företagande är avsedda att marknadsföras eller av brist på effektivt informationsutbyte i skatteärenden.
- (17) En godkänd fond för socialt företagande bör, som ett

Förvaltare av fonder för socialt företagande bör ha möjlighet att attrahera ytterligare kapitalutfästelser under en fonds livstid. Sådana ytterligare kapitalutfästelser under livstiden för den godkända fonden för socialt företagande bör beaktas när man överväger nästa investering i andra tillgångar än godkända tillgångar. Ytterligare kapitalutfästelser bör tillåtas i enlighet med kriterier och villkor som anges i fondbestämmelser eller bolagsordning för den godkända fonden för socialt företagande.

Med tanke på de sociala företagens särskilda finansieringsbehov är det nödvändigt att skapa klarhet om vilka typer av instrument en godkänd fond för socialt företagande bör använda för sådan finansiering. Denna förordning fastställer därför enhetliga bestämmelser om vilka instrument en godkänd fond för socialt företagande tillåts använda för investeringar, inberäknat egetkapital- eller hybridkapitalinstrument, skuldinstrument, bl.a. löpande skuldebrev och sparcertifikat, investeringar i andra godkända fonder för socialt företagande, lån med eller utan säkerhet samt bidrag. För att förhindra utspädning av investeringarna i godkända portföljföretag bör en godkänd fond för socialt företagande få investera i andra godkända fonder för socialt företagande endast när dessa fonder själva inte har investerat mer än 10 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser i andra godkända fonder för socialt företagande.

Kärnverksamheten för godkända fonder för socialt företagande är att tillhandahålla finansiering för sociala företag genom primärinvesteringar. Godkända fonder för socialt företagande bör varken medverka i systemviktiga bankverksamheter utanför det vanliga tillsynsregelverket (skuggbankverksamhet) eller följa typiska private equity-strategier, exempelvis lånefinansierade företagsuppköp.

det tröskelvärdet, därför att sådana innehav inte ska betraktas som investeringar. Godkända fonder för socialt företagande bör investera på ett sätt som stämmer överens med fondernas etiska investeringsstrategier; de bör t.ex. inte göra investeringar som finansierar vapenindustrin, som riskerar att leda till kränkning av mänskliga rättigheter eller som har kopplingar till dumpning av elektroniskt avfall.

- (22) För att säkerställa att beteckningen EuSEF är tillförlitlig och lätt igenkännbar för investerare i hela unionen bör endast förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som uppfyller de enhetliga kvalitetskriterier som fastställs i denna förordning tillåtas använda beteckningen vid marknadsföring av godkända fonder för socialt företagande i unionen.
- (23) För att säkerställa att godkända fonder för socialt företagande har en klar och tydlig profil som passar deras syfte, bör det finnas enhetliga regler om portföljsammansättning och fondernas tillåtna investeringsmetoder.
- (24) För att säkerställa att godkända fonder för socialt företagande inte bidrar till systemrisk och att deras investeringar inriktas på att stödja godkända portföljföretag, bör belåning av fonden inte tillåtas. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande bör endast tillåtas att låna för den godkända fonden för socialt företagandes räkning, utfärdande av eller ställande av säkerhet under förutsättning att dessa lån, skuldförbindelser eller säkerheter täcks av ej inbetalda kapitalutfästelser och således inte ökar fondens riskexponering utöver nivån för dess kapitalutfästelser. Förskott från investerare i den godkända

Vissa särskilda skyddsmekanismer bör fastställas för att säkerställa att godkända fonder för socialt företagande endast marknadsförs till investerare som har den erfarenhet, det praktiska kunnande och den sakkunskap som fordras för att fatta egna investeringsbeslut och korrekt bedöma riskerna hos dessa fonder och för att bevara investerarnas förtroende för och tillit till godkända fonder för socialt företagande. Därför bör godkända fonder för socialt företagande bara marknadsföras till investerare som är professionella kunder eller kan behandlas som sådana enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽¹⁾. För att få en tillräckligt bred investerarbas i godkända fonder för socialt företagande är det också önskvärt att vissa andra investerare får tillgång till dessa fonder, däribland förmögna privatpersoner. För dessa andra investerare bör dock särskilda skyddsmekanismer fastställas, för att se till att godkända fonder för socialt företagande bara marknadsförs till investerare med en lämplig profil för sådana investeringar. Dessa skyddsmekanismer utesluter marknadsföring med användning av periodiska sparplaner. Vidare bör företagsledare, styrelseledamöter eller anställda som deltar i förvaltningen av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande kunna investera i de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar, eftersom dessa personer har tillräckliga kunskaper för att delta i sådana investeringar.

För att säkerställa att endast förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som uppfyller enhetliga kvalitetskriterier avseende deras agerande på marknaden använder beteckningen EuSEF, bör det finnas uppföranderegler och regler om förhållandet mellan dessa förvaltare och deras investerare. Av samma skäl bör enhetliga villkor för hur sådana förvaltare ska hantera intressekonflikter fastställas. I dessa regler och villkor bör det även krävas att förvaltaren har infört erforderliga organisatoriska och administrativa rutiner för att trygga korrekt hantering av intressekonflikter.

av en godkänd fond för socialt företagande, utan i stället har blivit ett brevlådeföretag. Förvaltaren bör förbli ansvarig för att de delegerade uppgifterna utförs korrekt och att denna förordning alltid efterlevs. Delegeringen av uppgifter bör inte försvåra en effektiv tillsyn av förvaltaren och bör i synnerhet inte hindra förvaltaren från att agera, eller fonden från att förvaltas, i investerarnas bästa intresse.

- (28) Investeringsfonder med inriktning på sociala företag kännetecknas främst av att de förutom att ge investerare ekonomisk avkastning eftersträvar att uppnå positiva sociala effekter, vilket skiljer dem från andra typer av investeringsfonder. Denna förordning bör därför ålägga förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande att inrätta förfaranden för att mäta de positiva sociala effekter som ska uppnås genom investeringar i godkända företag för portföljinvesteringar.
- (29) Fonder som är inriktade på sociala resultat eller effekter utvärderar och kollationerar för närvarande vanligtvis information om i vilken utsträckning som sociala företag uppnår de resultat eller effekter som de strävar efter. Det finns ett brett spektrum av olika sociala resultat eller effekter som ett socialt företag kan fokusera på. Olika sätt att identifiera och mäta de sociala resultaten eller effekterna har därmed utvecklats. Till exempel kan ett företag som är inriktat på att anställa missgynnade personer rapportera hur många sådana personer som anställts, som annars inte hade fått anställning och ett företag som strävar efter att återintegrera interner i samhället kan mäta sitt resultat via återfallsfrekvensen. Fonderna hjälper sociala företag att ta fram och tillhandahålla information om sina mål och resultat, och samla in denna information för investerare. Information om sociala resultat och effekter är mycket viktig för investerarna, men det är svårt att göra jämförelser mellan olika sociala företag och olika fonder, både p.g.a. skillnaderna

För att säkerställa att beteckningen EuSEF har integritet bör kvalitetskriterier för organisationen av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande fastställas. Därför bör enhetliga, proportionella krav på lämpliga tekniska resurser och personalresurser fastställas.

För att säkerställa korrekt förvaltning av godkända fonder för socialt företagande och förvaltarens förmåga att hantera potentiella risker som uppstår i verksamheten bör enhetliga, proportionella krav på förvaltare av godkända fonder för socialt företagande att inneha tillräckliga egna medel förskrivs. Dessa egna medel bör vara tillräckliga för att säkerställa korrekt förvaltning av den godkända fonden för socialt företagande och dess kontinuitet.

För investerarskyddet är det nödvändigt att säkerställa att tillgångarna i godkända fonder för socialt företagande utvärderas korrekt. Därför bör fondbestämmelser eller bolagsordning för godkända fonder för socialt företagande innehålla bestämmelser om värdering av tillgångar. Detta bör trygga värderingens integritet och transparens.

Enhetliga bestämmelser om årsredovisning bör fastställas för att säkerställa att förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som använder beteckningen EuSEF redovisar sin verksamhet i tillräcklig utsträckning.

Även om det i denna förordning finns skyddsmekanismer som garanterar att medel används på ett korrekt sätt, bör tillsynsmyndigheterna vara vaksamma när de förvisar sig om att dessa skyddsmekanismer fungerar.

För att gentemot investerarna säkerställa att beteckningen

de kriterier och förfaranden som används för att välja ut särskilda godkända portfölj företag som möjliga investeringsobjekt. I detta ingår också information om de positiva sociala effekter som man avser att uppnå genom denna investeringspolitik och hur detta bör övervakas och utvärderas. För att säkerställa det förtroende och den tillit som krävs bland investerare för sådana investeringar inbegrips häri också information om de tillgångar i godkända fonder för socialt företagande som inte har investerats i godkända portfölj företag och hur dessa har valts ut.

- (36) För att säkerställa effektiv tillsyn av de enhetliga kraven i denna förordning, bör den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kontrollera att förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande följer de enhetliga krav som anges i denna förordning. Därför bör förvaltare som avser marknadsföra sina fonder under beteckningen EuSEF underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om den avsikten. Den behöriga myndigheten bör registrera förvaltaren om alla nödvändiga uppgifter har lämnats och om det finns lämpliga arrangemang för att uppfylla kraven i denna förordning. Denna registrering bör gälla i hela unionen.
- (37) För att underlätta effektiv gränsöverskridande marknadsföring av godkända fonder för socialt företagande bör registreringen av förvaltaren ske så snabbt som möjligt.
- (38) För att säkerställa effektiv tillsyn av efterlevnaden av de enhetliga kriterier som fastställs i denna förordning, bör också regler fastställas om under vilka förutsättningar uppgifter som lämnats till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten behöver uppdateras.

För att upprätthålla transparenta villkor för marknadsföringen av godkända fonder för socialt företagande i hela unionen, bör Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾ ges i uppgift att upprätthålla en central databas över alla förvaltare av godkända fonder för socialt företagande och de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar och som registrerats i enlighet med den här förordningen.

Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara skäl att tro att en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande handlar i strid med denna förordning inom dess territorium, bör den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta, vilken bör vidta lämpliga åtgärder.

Om en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande fortsätter att handla på ett sätt som tydligt bryter mot denna förordning, trots de åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit, eller om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inte vidtar åtgärder inom rimlig tid, bör den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, ha möjlighet att vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda investerarna, inklusive att eventuellt hindra den berörda förvaltaren från att fortsätta med eventuell marknadsföring av sina godkända fonder för socialt företagande i värdmedlemsstaten.

För att säkerställa effektiv övervakning av de enhetliga kriterier som fastställts innehåller denna förordning en förteckning över tillsynsbefogenheter som behöriga myndigheter måste ha till sitt förfogande.

För att säkerställa efterlevnaden innehåller denna förordning administrativa sanktioner och andra åtgärder vid

medföra förbud mot att använda beteckningen och avregistrering av förvaltaren.

- (45) Tillsynsinformation bör utbytas mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna och Esma.
- (46) Effektivt samarbete på tillsynsområdet mellan organ som ska övervaka efterlevnaden av de enhetliga kriterierna i denna förordning förutsätter att en hög grad av tystnadsplikt bör tillämpas för alla berörda nationella myndigheter och för Esma.
- (47) I vad mån godkända fonder för socialt företagande kan bidra till framväxten av en europeisk marknad för sociala investeringar beror på hur intresserade förvaltare av godkända fonder för socialt företagande är av att använda beteckningen EuSEF och hur investerarna accepterar den samt utvecklingen av ett starkt ekosystem för sociala företag i hela unionen, som hjälper dessa företag att utnyttja de finansieringsmöjligheter som tillhandahålls. I det syftet bör alla intressenter, inklusive marknadsaktörer, medlemsstaternas behöriga myndigheter, kommissionen och andra relevanta aktörer i unionen sträva efter att åstadkomma en bred kunskap om vilka möjligheter som erbjuds genom denna förordning.
- (48) För att specificera de krav som fastställs i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att specificera de typer av varor och tjänster eller de metoder för framställning av varor och tjänster som uttrycker ett socialt mål och de situationer då vinsterna kan fördelas bland ägare och investerare, de typer av intressekonflikter som förvaltare av godkända fonder för socialt företagande måste undvika och de mått och steg som ska vidtas i detta sammanhang, den närmare utformningen av proceduren för att mäta de sociala effekter som de godkända portföljföretagen ska uppnå och innehållet i och de närmare bestämmelserna för informationen till investerarna. Det är särskilt viktigt att kommissionen samråder, bl. a. med experter under sitt förberedande arbete, och tar hänsyn till självreglerande

Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa en konsekvent harmonisering och hög tillsynsnivå i hela unionen. Eftersom Esma har mycket specialiserad sakkunskap, skulle det vara ändamålsenligt och lämpligt att ge organet i uppdrag att för kommissionen ta fram förslag till tekniska genomförandestandarder som inte inbegriper politiska val.

Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder genom genomförandakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma bör åläggas att utforma tekniska genomförandestandarder gällande formatet för den anmälan som avses i den här förordningen.

Inom fyra år från den dag då denna förordning börjar tillämpas bör kommissionen genomföra en översyn av denna förordning för att bedöma hur marknaden för fonder för socialt företagande utvecklas i unionen. Översynen bör innehålla en allmän genomgång av hur bestämmelserna i detta direktiv har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem. På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av lagstiftningsförslag.

Dessutom bör kommissionen inom fyra år från den dag då denna förordning börjar tillämpas inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra bestämmelser om företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare, särskilt de som avses i direktiv 2011/61/EU. Denna översyn bör särskilt ta upp denna förordnings räckvidd, och utvärdera huruvida det är nödvändigt att utvidga räckvidden så att större förvaltare av alternativa investeringsfonder kan utnyttja beteckningen EuSEF. På grundval av översynen bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av lagstiftningsförslag.

Inom ramen för den översynen bör kommissionen utvärdera eventuella hinder som kan ha påverkat investerarens intresse för fonderna negativt, inklusive hur institutionella investerare påverkas av andra regleringar av tillsynskaraktär som kan gälla för dem. Dessutom bör kommissionen samla in uppgifter för att utvärdera i vilken mån beteck-

ningskrivs i kommissionens meddelande av den 7 december 2011 med rubriken "En handlingsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering" och översynen av denna förordning, bör kommissionen överväga att göra en likadan genomgång av eventuella skatteinhiberingar för fonder för socialt företagande och utvärdera eventuella skatteincitament som skulle kunna uppmuntra socialt företagande i unionen.

- (55) Esma bör göra en bedömning av de personal- och resursbehov som uppstår till följd av befogenheterna och uppgifterna enligt denna förordning och översända en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
- (56) I denna förordning respekteras de grundläggande rättigheter och iaktas de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive rätten till respekt för privat- och familjeliv (artikel 7) samt näringsfrihet (artikel 16).
- (57) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ reglerar behandlingen av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna inom ramen för denna förordning och under tillsyn av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de offentliga oberoende myndigheter som medlemsstaterna utsett. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾ reglerar behandlingen av personuppgifter som utförs av Esma, inom ramen för den här förordningen och under överinseende av den europeiska datatillsynsmannen.
- (58) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att utveckla en inre marknad för godkända fonder för socialt företagande genom att fastställa en ram för registrering av förvaltare av godkända fonder för socialt företagande för att underlätta marknadsföringen av godkända fonder för socialt företagande i hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I denna förordning fastställs enhetliga krav och villkor för förvaltare av företag för kollektiva investeringar som vill använda beteckningen EuSEF i samband med marknadsföring av godkända fonder för socialt företagande i unionen, och därmed bidra till en väl fungerande inre marknad.

I förordningen fastställs även enhetliga regler för marknadsföring av godkända fonder för socialt företagande till godkända investerare i hela unionen, för portföljsammansättningen i godkända fonder för socialt företagande, för tillåtna investeringsinstrument och investeringsmetoder som ska användas av godkända fonder för socialt företagande, samt för organisation, uppförande och transparens hos förvaltare som marknadsför godkända fonder för socialt företagande inom unionen.

Artikel 2

1. Denna förordning ska tillämpas på förvaltare av företag för kollektiva investeringar enligt definitionen i artikel 3.1 a, som uppfyller följande villkor:

- a) Deras totala förvaltade tillgångar överskrider inte det röskelvärde som avses i artikel 3.2 b i direktiv 2011/61/EU.
- b) De är etablerade i unionen.
- c) De är föremål för registrering hos de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU.
- d) De förvaltar portföljer av godkända fonder för socialt företagande.

socialt företagande i unionen, under förutsättning att de vid alla tidpunkter med avseende på de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar

- a) uppfyller kraven i direktiv 2011/61/EU, och
- b) fortsätter att uppfylla artiklarna 3, 5, 10, 13.2 och 14.1 d, e och f i denna förordning.

3. När förvaltare av godkända fonder för socialt företagande är externa förvaltare och är registrerade i enlighet med artikel 15, får de också förvalta företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) om de är auktoriserade i enlighet med direktiv 2009/65/EG.

Artikel 3

1. I denna förordning avses med

- a) *företag för kollektiva investeringar*: AIF-fond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU,
- b) *godkänd fond för socialt företagande*: ett företag för kollektiva investeringar som
 - i) avser att investera minst 70 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser i tillgångar som utgör godkända investeringar, beräknat på grundval av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader och innehav i kontanter och likvida tillgångar, inom en tidsperiod som fastställs i dess fondbestämmelser eller bolagsordning,
 - ii) inte använder mer än 30 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser till förvärv av

förvaltare av godkända fonder för socialt företagande: en juridisk person vars ordinarie affärsverksamhet består i förvaltning av minst en fond för socialt företagande,

— inte är upptaget i förteckningen över icke samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

godkänt portföljföretag: ett företag som

i) vid tidpunkten för den investering som görs av den godkända fonden för socialt företagande inte är upptaget till handel på en reglerad marknad eller på en multilateral handelsplattform (MTF-plattform) enligt definitionen i artikel 4.1.14 och 4.1.15 i direktiv 2004/39/EG,

— har undertecknat en överenskommelse med hemmedlemsstaten för förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande och med varje annan medlemsstat där fondandelarna eller aktierna i den godkända fonden för socialt företagande är avsedda att marknadsföras för att säkerställa att tredjelandet till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och att det säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inbegripet eventuella multilaterala skatteavtal,

ii) har uppnåendet av mätbara, positiva sociala effekter som sitt primära mål enligt sin bolagsordning, sina stadgar eller andra bestämmelser eller instrument för fastställande av företagets verksamhet, där företaget

— tillhandahåller tjänster eller varor till utsatta, marginaliserade, missgynnade eller utestängda personer,

— använder en metod för produktion av varor eller tjänster som uttrycker dess sociala mål, eller

— ger finansiellt stöd uteslutande till sociala företag enligt definitionen i de första två strecksatserna,

e) *godkända investeringar*: något av följande instrument:

i) Egetkapital- eller hybridkapitalinstrument som emitterats av

— ett godkänt portföljföretag och som den godkända fonden för socialt företagande direkt förvärvat av det godkända portföljföretaget,

iii) primärt använder sina vinster för att uppnå sina primära sociala mål enligt sin bolagsordning, sina stadgar eller andra bestämmelser eller instrument för fastställande av företagets verksamhet; däri på förhand definierade förfaranden och regler som fastställer de omständigheter under vilka vinst delas ut till aktieägare och ägare, för att säkerställa att en eventuell vinstutdelning inte åven-tyrar företagets primära mål, och

— ett godkänt portföljföretag i utbyte mot egetkapitalinstrument som det godkända portföljföretaget emitterat, eller

— ett företag som det godkända portföljföretaget är ett majoritetsägt dotterföretag till och som den godkända fonden för socialt företagande förvärvat i ut

iii) Andelar eller aktier i en eller flera godkända fonder för socialt företagande, under förutsättning att dessa fonder själva inte har investerat mer än 10 % av sitt summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser i godkända fonder för socialt företagande.

iv) Lån med eller utan säkerhet som beviljas av den godkända fonden för socialt företagande till ett godkänt portföljföretag.

v) Varje annan typ av deläggande i ett godkänt portföljföretag.

relevanta kostnader: alla avgifter och utgifter som direkt eller indirekt bärs av investerarna och som överenskommits mellan förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande och dess investerare,

eget kapital: ägarandel i ett företag i form av aktier eller andra former av andelar i det godkända portföljföretagets kapital som har emitterats till dess investerare,

hybridkapital: varje typ av finansieringsinstrument som kombinerar eget kapital och lån och där avkastningen av instrumentet är kopplad till det godkända portföljföretagets vinst eller förlust, och där återbetalningen av instrumentet i händelse av konkurs inte är helt garanterad,

marknadsföring: ett direkt eller indirekt erbjudande eller en placering, på initiativ av förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande eller för dennes räkning, av andelar eller aktier i en godkänd fond för socialt företagande som denne förvaltar, eller tillsammans med investerare med hemvist

fonden för socialt företagande förvärva andelar i, eller lämna ett kapitaltillskott till, den fonden,

k) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande är etablerad och är föremål för registrering hos de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 3.3 a i direktiv 2011/61/EU,

l) *värmedlemsstat*: annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, där förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande marknadsför godkända fonder för socialt företagande i enlighet med denna förordning,

m) *behörig myndighet*: den nationella myndighet som hemmedlemsstaten genom lagar eller andra författningar ålägger att handlägga registreringen av förvaltare av företag för kollektiva investeringar i enlighet med denna förordning.

Med avseende på första stycket led c ska den godkända fonden för socialt företagande själv registreras som förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande i enlighet med artikel 15 om den juridiska formen för den godkända fonden tillåter intern förvaltning och om fondens styrelse inte utser en extern förvaltare. En godkänd fond för socialt företagande som är registrerad som intern förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande ska inte registreras som extern förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande som tillhör andra företag för kollektiva investeringar.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR ANVÄNDNING AV BETECKNINGEN EuSEF

Artikel 4

Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som uppfyller kraven i detta kapitel ska ha rätt att använda beteckningen EuSEF vid marknadsföringen av godkända fonder för socialt företagande i unionen.

Artikel 5

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska säkerställa att förvärv av andra tillgångar än godkända investeringar tar i anspråk högst 30 % av fondens summerade inbetalda kapital och ej inbetalda kapitalutfästelser. Tröskelvärdet på 30 % ska beräknas på basis av investeringsbara belopp efter avdrag för alla relevanta kostnader. Innehav i kontanter och likvida tillgångar ska inte beaktas vid beräkningen av det tröskelvärdet eftersom kontanter och likvida tillgångar inte ska anses som investeringar.

2. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande får inte för den godkända fonden för socialt företagandes räkning använda metoder som ökar exponeringen för den godkända fonden för socialt företagande utöver nivån för dess kapitalutfästelser, oberoende av om det sker genom lån av kontanter eller värdepapper, utnyttjande av derivatinstrument eller på något annat sätt.

3. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande får endast låna för den godkända fonden för socialt företagandes räkning, utfärdande av eller ställande av säkerheter, under förutsättning att dessa lån, skuldförbindelser eller säkerheter täcks av ej inbetalda kapitalutfästelser.

Artikel 6

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska marknadsföra fondandelar och aktier i godkända fonder för socialt företagande enbart till investerare som betraktas som professionella kunder enligt avsnitt I i bilaga II till direktiv 2004/39/EG eller som på begäran kan behandlas som professionella kunder enligt avsnitt II i bilaga II till direktiv 2004/39/EG, eller till andra investerare som

2. Punkt 1 ska inte gälla investeringar som görs av företagsledare, styrelseledamöter eller anställda som deltar i förvaltningen av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande, när de investerar i de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar.

Artikel 7

Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska, i förhållande till de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar

- a) handla hederligt, rättvist och med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet när de bedriver sin verksamhet,
- b) tillämpa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter som rimligen kan förväntas påverka investerarnas och de godkända portföljföretagens intressen,
- c) bedriva sin verksamhet på ett sådant sätt att den på bästa sätt gagnar de positiva sociala effekterna av de godkända portföljföretag som de har investerat i, de fonder för socialt företagande som de förvaltar, dess investerare och marknads integritet,
- d) sorgfälligt välja och löpande övervaka investeringar i godkända portföljföretag och deras positiva sociala effekter,
- e) ha tillräcklig kunskap om och insikt i de godkända portföljföretag som de investerar i,
- f) behandla sina investerare rättvist,
- g) säkerställa att ingen investerare ges förmånsbehandling, såvida inte uppgifter om sådan förmånsbehandling lämnas i den godkända fonden för socialt företagandes fondbestämmelser eller bolagsordning.

2. Eventuell delegering av uppgifter enligt punkt 1 ska inte försvåra en effektiv tillsyn av förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande och får i synnerhet inte hindra den förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande från att agera, eller den godkända fonden för socialt företagande från att förvaltas, i investerarnas intresse.

Artikel 9

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska identifiera och undvika intressekonflikter och, när de inte kan undvikas, hantera och övervaka dem samt i enlighet med punkt 4 omgående informera om sådana intressekonflikter i syfte att hindra att de påverkar de godkända fonderna för socialt företagandes och dess investerares intressen negativt och säkerställa att de godkända fonderna för socialt företagande som de förvaltar behandlas rättvist.

2. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska särskilt identifiera de intressekonflikter som kan uppstå mellan

- a) förvaltare av godkända fonder för socialt företagande, personer som i praktiken leder verksamheten i dessa, anställda eller personer som direkt eller indirekt kontrollerar eller kontrolleras av dessa förvaltare, och den godkända fond för socialt företagande som förvaltas av dessa förvaltare eller dess investerare,
- b) en godkänd fond för socialt företagande eller dess investerare, och en annan godkänd fond för socialt företagande som förvaltas av samma förvaltare, eller dess investerare,
- c) en godkänd fond för socialt företagande eller dess investerare, och ett företag för kollektiva investeringar eller fondföretag som förvaltas av samma förvaltare eller dess investerare.

3. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska

företagande har organisatoriska förfaranden för att belägga, förhindra, hantera och övervaka intressekonflikter, men där dessa inte är tillräckliga för att med rimlig säkerhet förhindra att investerarnas intressen skadas. En förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska tydligt och klart informera investerarna om den allmänna arten av intressekonflikter eller dessas orsaker, innan den genomför affärer på deras vägnar.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 för att ange

- a) de typer av intressekonflikter som avses i punkt 2 i denna artikel,
- b) de åtgärder som förvaltare av godkända fonder för socialt företagande måste vidta i fråga om strukturer och organisatoriska och administrativa rutiner för att identifiera, förhindra, hantera, övervaka och informera om intressekonflikter.

Artikel 10

1. Förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande ska för varje godkänd fond för socialt företagande som de förvaltar tillämpa förfaranden för att mäta i vilken utsträckning de godkända portföljföretag som dessa godkända fonder för socialt företagande investerar i uppnår de positiva sociala effekter som de utfäst sig att uppnå. Förvaltarna ska se till att dessa förfaranden är tydliga och transparenta och innehåller indikatorer som, beroende på det godkända portföljföretagets sociala mål och kännetecken, kan innehålla en eller flera av nedanstående parametrar:

- a) Sysselsättning och arbetsmarknader.
- b) Normer och rättigheter i fråga om kvaliteten i arbetet.
- c) Social integration och skydd av särskilda grupper,
- d) Likabehandling, lika möjligheter och icke-diskriminering.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26, som närmare specificerar de förfaranden som avses i punkt 1 i den här artikeln när det gäller olika godkända portföljföretag.

Artikel 11

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska vid alla tidpunkter ha tillräckliga egna medel och använda de adekvata och lämpliga personella och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar.

2. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska vid alla tidpunkter se till att de kan säkerställa att deras egna medel är tillräckliga för verksamhetens fortlevnad, och i enlighet med specifikationerna i artikel 14 redovisa sin motivering till varför dessa medel är tillräckliga.

Artikel 12

1. Regler för värdering av tillgångar ska fastställas i fondbestämmelser eller bolagsordning för de godkända fonderna för socialt företagande och ska säkerställa ett sunt och transparent värderingsförfarande.

2. De värderingsförfaranden som används ska säkerställa att tillgångarna värderas korrekt och att tillgångsvärdet beräknas minst en gång om året.

3. För att åstadkomma samstämdhet när det gäller värderingen av tillgångarna i godkända portföljföretag ska Esma utarbeta riktlinjer med gemensamma principer för behandlingen av investeringar i sådana företag, och därvid beakta att deras huvudmål är att åstadkomma en mätbar positiv social effekt, och att deras vinster i första hand ska användas till att uppnå det målet.

tagande och det gångna årets verksamhet. Den ska också redovisa vinster som intjänats av den godkända fonden för socialt företagande vid slutet av dess livstid och, i tillämpliga fall, de vinster som delas ut under dess livstid. Den ska innehålla det reviderade bokslutet för den godkända fonden för socialt företagande. Årsredovisningen ska utformas i enlighet med gällande redovisningsstandarder och vad som avtalats mellan förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande och investerarna. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska på begäran lämna rapporten till investerare. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande och investerare får sinsemellan komma överens om att lämna ytterligare upplysningar.

2. Årsredovisningen ska omfatta åtminstone följande:

- a) Uppgifter, när så är lämpligt, om de övergripande sociala resultat som har uppnåtts med hjälp av investeringsstrategin och den metod som används för att mäta dessa resultat.
- b) En förklaring om eventuella avvikelser som gäller godkända portföljföretag.
- c) En redogörelse för huruvida avvikelser i förhållande till andra tillgångar i den godkända fonden för socialt företagande som inte investerats i godkända portföljföretag skett på grundval av de kriterier som avses i artikel 14.1 f.
- d) En sammanfattning av den verksamhet som förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande har bedrivit i förhållande till de godkända portföljföretagen enligt artikel 14.1 l.
- e) Uppgifter om art och ändamål när det gäller andra investeringar än godkända investeringar som avses i artikel 5.1.

4. I de fall förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande är skyldig att offentliggöra en årlig redovisning i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad⁽¹⁾ får den information som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln lämnas separat eller som ett komplement till den årliga redovisningen.

Artikel 14

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska avseende de godkända fonder för socialt företagande som de förvaltar på ett tydligt och begripligt sätt informera sina investerare om följande faktorer, innan dessa fattar investeringsbeslut:

- a) Identiteten avseende den förvaltaren och eventuella andra tjänsteleverantörer som den förvaltaren anlitar för sin förvaltning samt en beskrivning av deras arbetsuppgifter.
- b) De egna medel som den förvaltaren förfogar över samt ett detaljerat uttalande om varför förvaltaren anser att det beloppet är tillräckligt för att upprätthålla adekvata personella och tekniska resurser som krävs för en korrekt förvaltning av dess godkända fonder för socialt företagande.
- c) En beskrivning av investeringsstrategi och syfte för den godkända fonden för socialt företagande, inklusive
 - i) de typer av godkända portfölj företag som den avser att investera i,
 - ii) eventuella andra godkända fonder för socialt företagande som den avser att investera i,
 - iii) de typer av godkända portfölj företag som eventuella andra godkända fonder för socialt företagande, som avses i led ii, avser att investera i,

vi) eventuella tillämpliga investeringsbegränsningar.

- d) De positiva sociala effekter som investeringsstrategin för den godkända fonden för socialt företagande inriktas på, inklusive i tillämpliga fall, prognoser över sådana resultat som kan vara rimliga samt information om tidigare uppnådda resultat på detta område.
- e) De metodiker som kommer att användas för att mäta sociala effekter.
- f) En beskrivning av andra tillgångar än godkända portfölj företag och det förfarande och de kriterier som används för att välja ut dessa tillgångar såvida det inte rör sig om kontanter eller likvida tillgångar.
- g) En beskrivning av riskprofilen för den godkända fonden för socialt företagande och de eventuella risker som är förenade med de tillgångar som fonden får investera i eller med de investeringstekniker som får användas.
- h) En beskrivning av värderingsförfarandet i den godkända fonden för socialt företagande och av dess prissättningsmetod vid värderingen av tillgångarna, inklusive värderingsmetoder för godkända portfölj företag.
- i) En beskrivning av hur ersättningen till förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande beräknas.
- j) En beskrivning av alla relevanta kostnader och av deras högsta sammanlagda belopp.
- k) Tidigare avkastning för den godkända fonden för socialt företagande, om sådana uppgifter är tillgängliga.

- m) En beskrivning av formerna för ändringar av investeringsstrategi och/eller investeringspolitik för den godkända fonden för socialt företagande.
2. All information som avses i punkt 1 ska vara rättvisande, tydlig och får inte vara vilseledande. Den ska i tillämpliga fall uppdateras och ses över regelbundet.
3. Om förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande är skyldig att offentliggöra ett prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel (*) eller i enlighet med nationell rätt avseende den godkända fonden för socialt företagande, får den information som avses i punkt 1 i denna artikel lämnas separat eller som en del av prospektet.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 26 för att ange
- a) innehållet i den information som avses i punkt 1 c–f och 1 i denna artikel,
- b) hur den information som avses i punkt 1 c–f och 1 i denna artikel kan presenteras på ett enhetligt sätt för att säkerställa högsta möjliga nivå av jämförbarhet.
- b) De godkända fonder för socialt företagande vars andelar eller aktier ska marknadsföras samt deras investeringsstrategier.
- c) Vilka åtgärder som vidtagits för att uppfylla kraven i kapitel II.
- d) En förteckning över medlemsstater där förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande avser att marknadsföra respektive godkänd fond för socialt företagande.
- e) En förteckning över medlemsstater där förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande har etablerat eller avser att etablera godkända fonder för socialt företagande.
2. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska registrera förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande endast om följande villkor är uppfyllda:
- a) De personer som i praktiken sköter förvaltningen av godkända fonder för socialt företagande har tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om de investeringsstrategier som förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande tillämpar.

KAPITEL III

TILLSYN OCH ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 15

1. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som avser att använda beteckningen EuSEF vid marknadsföringen av sina godkända fonder för socialt företagande, ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om sin avsikt och

b) De uppgifter som krävs enligt punkt 1 är fullständiga.

c) De åtgärder som anmälts enligt punkt 1 c är lämpliga för att

3. Registrering enligt denna artikel ska gälla i hela unionen och ska tillåta förvaltare av godkända fonder för socialt företagande att i hela unionen marknadsföra godkända fonder för socialt företagande under beteckningen EuSEF.

Artikel 16

Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska underlätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om de avser att marknadsföra

- a) en ny godkänd fond för socialt företagande, eller
- b) en befintlig godkänd fond för socialt företagande i en medlemsstat som inte nämns i den förteckning som avses i artikel 15.1 d.

Artikel 17

1. Omedelbart efter registreringen av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande, tillägg av en ny godkänd fond för socialt företagande, tillägg av en ny hemvist för etablering av en godkänd fond för socialt företagande eller tillägg av en ny medlemsstat där en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande avser att marknadsföra godkända fonder för socialt företagande, ska den behöriga myndigheten i medlemsstaten anmäla detta till de medlemsstater som angivits i enlighet med artikel 15.1 d samt till Esma.

2. De värdmedlemsstater som angivits i enlighet med artikel 15.1 d i denna förordning får inte införa krav eller administrativa förfaranden för den förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande som registrerats i enlighet med artikel 15, vad gäller marknadsföringen av dennes godkända fonder för socialt företagande, och får inte heller kräva att marknadsföringen ska förhandsgodkännas.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 3 i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 18

Esma ska upprätthålla en central databas, som är tillgänglig för allmänheten på internet, med en förteckning över alla förvaltare av godkända fonder för socialt företagande som registrerats i enlighet med artikel 15 och de godkända fonder för socialt företagande som de marknadsför, samt de länder i vilka dessa fonder marknadsförs.

Artikel 19

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska övervaka att kraven i denna förordning efterlevs.

2. Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara skäl att tro att förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande handlar i strid mot denna förordning inom dess territorium, ska den snarast informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om detta. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska vidta lämpliga åtgärder.

3. Om förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande fortsätter att handla på ett sätt som tydligt strider mot denna förordning, trots åtgärder som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit eller därför att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underlåtit att agera inom rimlig tid, får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta alla lämpliga åtgärder som är nödvändiga för att skydda investerare, inklusive att förbjuda den berörda förvaltaren av godkända fonder för socialt företagande att fortsätta med all marknadsföring av sina godkända fonder för socialt företagande i värdmedlemsstaten.

Artikel 20

3. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna artikel,

- b) kräva att förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande lämnar upplysningar utan dröjsmål,
- c) begära upplysningar från varje person med anknytning till förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagandes verksamhet eller till den godkända fonden för socialt företagande,
- d) genomföra inspektioner på plats med eller utan föränsöndan,
- e) vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande fortsätter att följa denna förordning.
- f) utfärda ett föreläggande för att säkerställa att en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande följer denna förordning och avhåller sig från att upprepa ett beteende som kan utgöra en överträdelse av denna förordning.
- b) i strid med artikel 6 marknadsför andelar och aktier i en godkänd fond för socialt företagande till icke-tillåtna investerare.
- c) använder beteckningen EuSEF utan att vara registrerad i enlighet med artikel 15.
- d) använder beteckningen EuSEF vid marknadsföringen av fonder som inte är etablerade i enlighet med artikel 3.1 b iii.
- e) i strid med artikel 15 har blivit registrerad genom att lämna oriktig information eller på något annat otillbörligt sätt.
- f) i strid med artikel 7 a inte handlar hederligt, rättvist, med vederbörlig skicklighet, omsorg och skyndsamhet vid utövande av sin verksamhet.
- g) i strid med artikel 7 b inte tillämpar adekvata riktlinjer och förfaranden för att förhindra oegentligheter.

Artikel 21

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om administrativa sanktioner och andra åtgärder som ska gälla vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. De administrativa sanktioner och andra åtgärder som föreskrivs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Senast den 16 maj 2015 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen och Esma om de regler som avses i punkt 1. De ska omedelbart underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

Artikel 22

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska, med

h) vid upprepade tillfällen underlåter att uppfylla kraven enligt artikel 13 om årsredovisning.

i) vid upprepade tillfällen underlåter att fullgöra skyldigheten att informera investerare i enlighet med artikel 14.

2. I de fall som avses i punkt 1 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vid behov:

a) Vidta åtgärder för att säkerställa att den berörda förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande uppfyller kraven i artiklarna 5, 6, 7 a och b, 13, 14 och 15.

b) Förbjuda användning av beteckningen EuSEF och avföra den berörda förvaltaren av en godkänd fond för socialt företaga-

4. Rätten att i unionen marknadsföra en eller flera godkända fonder för socialt företagande under beteckningen EuSEF ska med omedelbar verkan upphöra att gälla från och med den dag då den behöriga myndigheten fattar det beslut som avses i punkt 2 b.

Artikel 23

1. Behöriga myndigheter och Esma ska samarbeta med varandra för att fullgöra sina respektive uppdrag enligt denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna och Esma ska utbyta all information och dokumentation som krävs för ett de ska kunna fullgöra sina respektive uppgifter enligt denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010, särskilt för att konstatera och avhjälpa överträdelser av den här förordningen.

Artikel 24

1. Alla personer som arbetar eller har arbetat för de behöriga myndigheterna eller för Esma samt de revisorer och sakkunniga som de behöriga myndigheterna eller Esma har anlitat ska vara bundna av tystnadsplikt. Ingen konfidentiell information som dessa personer mottagit i tjänsten får röjas till någon annan person eller myndighet, utom i sammandrag eller sammanställningar som omöjliggör att enskilda förvaltare av godkända fonder för socialt företagande och enskilda godkända fonder för socialt företagande kan identifieras, dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning och förfaranden enligt denna förordning.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter eller Esma får inte hindras från att utbyta information i enlighet med denna förordning eller annan unionsrätt som är tillämplig på förvaltare av godkända fonder för socialt företagande och godkända fonder för socialt företagande.

3. Om de behöriga myndigheterna eller Esma mottar konfidentiell information i enlighet med punkt 2, får de endast använda den vid fullgörandet av sina uppdrag och för administrativa och rättsliga förfaranden.

denna förordning krävs samarbete och samordning mellan behöriga myndigheter från fler än en medlemsstat, kan de behöriga myndigheterna hänvisa ärendet till Esma, som får handla i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, såvida oenigheten inte avser artikel 3.1 b i eller artikel 3.1 d i i den här förordningen.

KAPITEL IV

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 26

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 9.5, 10.2 och 14.4 ska ges till kommissionen för en period av fyra år från den 15 maj 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fyra år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 9.5, 10.2 och 14.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

Artikel 27

1. Kommissionen ska se över denna förordning i enlighet med punkt 2. Översynen ska omfatta en allmän granskning av hur denna förordnings regler har fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem, bland annat följande:

- a) I vilken utsträckning beteckningen EuSEF har använts av förvaltare av godkända fonder för socialt företagande i olika medlemsstater, antingen inom landet eller på gränsöverskridande basis.
- b) Den geografiska och sektoriella fördelningen av de investeringar som de godkända fonderna för socialt företagande har gjort.
- c) Ändamålsenligheten när det gäller informationskraven enligt artikel 14, särskilt om huruvida de är tillräckliga för att investerarna ska kunna fatta väl underbyggda investeringsbeslut.
- d) Användningen av de olika godkända investeringar som de godkända fonderna för socialt företagande har gjort och hur detta har påverkat utvecklingen av sociala företag inom hela unionen.
- e) Lämpligheten av att införa en europeisk märkning för "sociala företag".
- f) Möjligheten att låta fonder för socialt företagande som är etablerade i ett tredjeland använda beteckningen EuSEF, med beaktande av erfarenheterna av tillämpningen av kommissionens rekommendation om åtgärder för att uppmuntra tredjeländer att tillämpa miniminormer för god förvaltning i skattefrågor.
- g) Den praktiska tillämpningen av kriterierna för att identifiera godkända portföljföretag, vilka effekter detta har fått på utvecklingen av sociala företag inom hela unionen och deras positiva sociala effekter.

- i) Möjligheten att utsträcka marknadsföringen av godkända fonder för socialt företagande till icke-professionella investerare.
- j) Lämpligheten av att inkludera godkända fonder för socialt företagande bland godkända tillgångar enligt direktiv 2009/65/EG.
- k) Lämpligheten av att komplettera denna förordning med ett system med förvaringsinstitut.
- l) En genomgång av eventuella skatteinheter för godkända fonder för socialt företagande och en utvärdering av eventuella skatteincitament som skulle kunna uppmuntra socialt företagande i unionen.
- m) En utvärdering av eventuella hinder som kan ha förhindrat investeringar i fonder som använder beteckningen EuSEF, inklusive hur institutionella investerare påverkas av annan unionsrätt av tillsynskaraktär.

2. Den översyn som avses i punkt 1 ska genomföras

- a) senast den 22 juli 2017 när det gäller leden a–e och g–m, och
- b) senast den 22 juli 2015 när det gäller led f.

3. Efter den översyn som avses i punkt 1 och efter samråd med Esma ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett förslag till rättsakt.

Artikel 28

1. Senast den 22 juli 2017 ska kommissionen inleda en översyn av samspelet mellan denna förordning och andra be

2. Efter den översyn som avses i punkt 1, och efter samråd med Esma, ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, i förekommande fall åtföljd av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 29

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 22 juli 2013, med undantag av artiklarna 3.2, 9.5, 10.2 och 14.4, vilka ska tillämpas från och med den 15 maj 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 17 april 2013.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

L. CREIGHTON

Ordförande

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs⁸ i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

dels att 13 kap. 15 § och 16 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 1 a § och 9 kap. 7 a §, och närmast före 9 kap. 7 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 a §

Det finns kompletterande bestämmelser om vissa AIF-förvaltare, alternativa investeringsfonder och förvaringsinstitut i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande, och

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

9 kap.

Förvaringsinstitut för europeiska långsiktiga investeringsfonder

7 a §

Ett förvaringsinstitut för en europeisk långsiktig investeringsfond som marknadsförs till icke-professionella investerare ska vara en bank eller ett annat kreditinstitut.

⁸ Jfr Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, i den ursprungliga lydelsen.

13 kap.

15 §⁹

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag samt underrättelser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande.

För Finansinspektionens tillsyn enligt denna lag samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna, ska AIF-förvaltare som anges i 1 § betala en årlig avgift.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 samt underrättelser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013.

För Finansinspektionens tillsyn enligt denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna, ska AIF-förvaltare som anges i 1 § betala en årlig avgift.

16 kap.

1 §

Finansinspektionens beslut enligt 13 kap. 14 § och 14 kap. 23 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag eller beslut enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013, i den ursprungliga lydelsen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, i den ursprungliga lydelsen eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, i den ursprungliga lydelsen, får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte ärenden som avses i 20 §

⁹ Senaste lydelse 2014:496.

första stycket 5 förvaltningslagen.

Prop. 2016/17:3

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Bilaga 4

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2016.

Förteckning över remissinstanserna

Sveriges riksbank, Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm, Domstolsverket, Konsumentverket, Kommerskollegium, Stockholms handelskammare, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Första AP-fonden, Andra AP-fonden, Tredje AP-fonden, Fjärde AP-fonden, Sjätte AP-fonden, Regelrådet, Tillväxtverket, Näringslivets Regelnämnd (NNR), Landsorganisationen i Sverige (LO), Sveriges Akademikers centralorganisation (SACO), Tjänstemännens centralorganisation (TCO), Fondbolagens förening, Företagarna, Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenska försäkringsförmedlares förening, Svenska Riskkapitalföreningen, Svensk Försäkring, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund och Swedish Private Equite & Venture Capital Association, SVCA.

Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

dels att 13 kap. 15 § och 16 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 1 a § och 9 kap. 7 a §, och närmast före 9 kap. 7 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 a §

Det finns kompletterande och avvikande bestämmelser om vissa AIF-förvaltare, alternativa investeringsfonder och förvaringsinstitut i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande, och

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder.

9 kap.

Förvaringsinstitut för europeiska långsiktiga investeringsfonder

7 a §

Ett förvaringsinstitut för en europeisk långsiktig investeringsfond som marknadsförs till icke-professionella investerare ska vara

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder, i den ursprungliga lydelsen.

13 kap.

15 §²

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag samt underrättelser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande.

För Finansinspektionens tillsyn enligt denna lag samt Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna, ska AIF-förvaltare som anges i 1 § betala en årlig avgift.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 samt underrättelser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013.

AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens tillsyn enligt

a) denna lag,
b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, och

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760.

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Detsamma gäller utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760.

16 kap.

1 §

Finansinspektionens beslut enligt 13 kap. 14 § och 14 kap. 23 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspek- Andra beslut av Finans-

² Senaste lydelse 2014:496.

tionen enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

inspektionen enligt denna lag eller beslut enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013, i den ursprungliga lydelsen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013, i den ursprungliga lydelsen, eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, i den ursprungliga lydelsen, får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prop. 2016/17:3
Bilaga 6

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.
Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2017.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2016-06-21

Närvarande: F.d. justitieråden Bo Svensson och Gustaf Sandström samt justitierådet Ingemar Persson.

Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska långsiktiga investeringsfonder

Enligt en lagrådsremiss den 16 juni 2016 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av ämnesrådet Eva Furberg, biträdd av ämnesrådet Henrik Lennefeldt.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 22 september 2016

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Y Johansson, Baylan, Bucht, Regnér, Andersson, Hellmark Knutsson, Ygeman, A Johansson, Bolund, Strandhäll, Shekarabi, Eriksson, Linde, Skog, Ekström

Föredragande: statsrådet Bolund

Regeringen beslutar proposition Kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om europeiska långsiktiga investeringsfonder

